

bilten **PMI**
PRIJATELJ MALENIH

Informativni bilten Prijatelja Maloga Isusa, 2/2014. (42) - Zagreb, prosinac 2014. - God. XX.; ISSN 1331-8942

ŽIVIO MALI ISUS!

SARDŽAJ:

RIJEČ UREDNICE	3
PORUKE I DOGAĐAJI U CRKVI	4
TEMA BROJA	14
MISIJE	17
IMAJ SRCE - APOSTOLAT PMI-a	20
STVARALAŠTVO - PMI-a	34
VIJESTI - PMI-a	42
SVJEDOČANSTVA VJERE	88
NAŠI PREMINULI	94
NAJAVE	96
ODJECI VREMENA	100

Pristupite k Malenome Isusu

„A kad se pojavio utjelovljeni Sin Božji kano malo djeteešce, onda je svojom ljubavlju i djetinjom ljubežljivošću nas grešnike k sebi privukao tako, da se od njega ne može nitko otrgnuti. Sve što god bi nas grešnike moglo od njega odstraniti, sakrio je, samo da k njemu s velikim pouzdanjem stupimo. Rodi se kano djeteešce, pa da otkloni svaki strah od nas što je učinio? Sakrio je svoju mudrost u djetinju dob, da ne može govoriti i da te ne može optužiti niti ukoriti, nego te blagim i nježnim licem k sebi priteže. Sakrio je svoju moć u djetinju nemoć, da te kazniti, da te udariti ne može. I one nemoćne ručice dao si je svezati od majke svoje pelenicama, samo da se ne bojiš k njemu pristupiti.

A da imaš na sebi ne znam koliko i velikih grijeha, ne boj se, jer je došao na svijet ne da te kazni, nego da te spasi. ...

Pristupite dakle k Malenom Isusu, dok je malen, dok se čini kano da je zaboravio na svoje veličanstvo, pošto se je upravo zato htio tako maljušan roditi, jer je htio, da ga ljubimo, a ne da ga se bojimo. Mi bismo mu bili jako nezahvalni, kada ga ne bismo ljubili, kad nas tolikom ljubavlju k sebi priteže.“

Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler

ŽIVIO MALI ISUS! Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Poziv sv. Pavla „Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov!“ (Gal. 6, 2) dolazi i danas do srca onih koji su se uputili slijediti Isusa Spasitelja i naviještati radost Evanđelja sve do na kraj svijeta.

Ove riječi upućuju nam poziv na ljubav prema bližnjemu. One odjekuju u našim mislima, u našim srcima, na poseban način u ovom predbožićnom vremenu. U njima se skriva breme života djece koja su ostavljena i siromašna. U njima je breme osamljenosti tolikih mladih koji lutaju ovim svijetom. U njima je breme bolesnih koji su prikovani uz bolesničke krevete po bolnicama i domovima. U njima je breme beznađa beskućnika i siromaha naših gradova i ulica. Upravo ovi „maleni“ trebali bi pronaći posebno mjesto, privilegirano mjesto, u srcima Prijatelja Maloga Isusa. Isus nas i ovog Božića zove: Prijatelji Maloga Isusa, ponesite teška bremena boli, siromaštva, nevolje i osamljenosti svoje braće i sestara koja su daleko, na koje rijetko tko misli, koje rijetko tko pohodi...

Na ovu kršćansku zauzetost upućuje nas Papa Franjo u svojoj apostolskoj pobudnici *Evangelii Gaudium* kad kaže „Brinete se jedni za druge, uzajamno se hrabrite i jedni druge pomažite i pratite na životnom putu: >>Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.<< (Iv 13,35)... Kako je dobro imati taj zakon! Koliko je dobro ljubiti jedni druge iznad svega!“

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, primimo zaozbiljno k srcu ove Isusove riječi, riječi apostola Pavla, i riječi Pape Franje, Isusova namjesnika na zemlji. One su u samom središtu i našeg poziva. One su nam siguran putokaz u apostolatu koji nam je povjeren u Crkvi i društvu.

U božićnim danima posebno ponesimo teška bremena naše braće i sestara. Oni nas čekaju, oni nas trebaju... Njihovi glasovi vapiju iz „raznih siromašnih štalica diljem svijeta“. Nemojmo ostati oglušeni na njihova čekanja, na njihove vapaje, na njihovo siromaštvo... jer Božić je svaki put kad pomognemo svome bližnjemu u potrebi.

U tom duhu evanđeoske ljubavi, dragim našim sestrama Služavkama Maloga Isusa, svim članovima Društva PMI, svim našim simpatizerima, podupirateljima, našim prijateljima i dobročiniteljima, kao i čitateljima našeg biltena, želimo sretan Božić i blagoslovljenu novu 2015. godinu.

Uredništvo

SVETOST JE DAR KOJI SE PRUŽA SVIMA, BEZ IZNIMKE ...

Veliki je dar Drugog vatikanskog koncila bio taj da je ponovno vratio shvaćanje Crkve koje se zasniva na zajedništvu, i da je i načelo autoriteta i hijerarhije dao ponovno sagledati u toj perspektivi. To nam je pomoglo bolje shvatiti da svi kršćani, kao krštenici, imaju jednako dostojanstvo pred Gospodinom i da imaju zajednički poziv, a to je poziv na svetost (usp. konst. *Lumen gentium*, 39-42). Sada se zapitajmo: u čemu se sastoji taj opći poziv na svetost? I kako ga možemo ostvariti?

1. Prije svega moramo imati pred očima da svetost nije nešto što mi sami priskrbljujemo, što postižemo s našim osobinama i našim sposobnostima. Svetost je dar, to je dar kojeg nam daje Gospodin Isus, kada nas privija k sebi i zaodijeva sobom, kada čini da budemo poput njega. U Poslanici Efežanima apostol Pavao kaže da “je Krist ljubio Crkvu

te sebe predao za nju da je posveti” (Ef 5, 25-26). Eto, doista je svetost najljepše lice Crkve, najljepše lice: to znači ponovno otkriti sebe u zajedništvu s Bogom, u punini njegova života i njegove ljubavi. Razumije se, dakle, da svetost nije povlastica samo nekolicine pojedinaca: svetost je dar koji se pruža svima, bez iznimke, zbog čega predstavlja prepoznatljivo obilježje svakog kršćanina.

2. Sve nam to pomaže shvatiti kako, da bismo bili sveti, ne moramo nužno biti biskupi, svećenici ili redovnici: ne svi smo pozvani postati sveti! Nadalje, mnogo puta smo u napasti da mislimo kako je svetost pridržana samo onima koji imaju mogućnost otrgnuti se od redovitih poslova i posvetiti se isključivo molitvi. Ali nije tako! Neki misle da je svetost zaklapati oči i praviti izraze lica kao sa svetih sličica. Ne! To nije svetost! Svetost je nešto veće, dublje što

nam daje Bog. Štoviše, upravo živeći s ljubavlju i pružajući vlastito kršćansko svjedočanstvo u svakodnevnim poslovima pozvani smo postati sveti. I to svatko u životnim uvjetima i stanju u kojem se nalazi.

Jesi li posvećeni muškarac ili žena? Budi svet živeći s radošću svoje darivanja i svoju službu. Jesi li u braku? Budi svet ljubeći i brinući se za svoga supruga ili suprugu, kao što je Krist činio sa Crkvom. Jesi li neoženjen krštenik? Budi svet obavljajući časno i stručno svoj posao i posvećujući svoje vrijeme služenju braći. "Ali, oče, ja radim u tvornici; radim kao računovođa, stalno se bavim brojevima, a tu se ne može postati svet..." - "Možeš, itekako! Tamo gdje radiš možeš postati svet. Bog ti daje milost da postaneš svet. Bog ti se objavljuje." Uvijek i na svakome mjestu se može postati svet, to jest možemo se otvoriti toj milosti koja djeluje u nama, vodi nas k svetosti.

Jesi li roditelj, baka ili djed? Budi svet učeći s velikom ljubavlju djecu ili unuke da upoznaju i slijede Isusa. A za to je potrebna velika strpljivost, da bi netko bio dobar roditelj, dobar djed, dobra majka, dobra baka potrebna je velika strpljivost i u toj strpljivosti dolazi svetost: ostvarujući strpljivost.

Jesi li vjeroučitelj, odgojitelj ili volonter? Budi svet postajući vidljivi znak Božje ljubavi i njegove prisutnosti uz nas. Eto: svako životno stanje dovodi do svetosti, uvijek! U tvome domu, na ulici, na radnome mjestu, u Crkvi, u tom trenutku i u tom životnom stanju otvoren je put prema svetosti. Nemojte se obe-

shrabriti ići tim putem. Upravo je Bog taj koji nam daje milost za to. Gospodin samo jedno traži: da smo u zajedništvu s njim i u službi braći.

3. Svaki od nas može izvršiti ispit savjesti, možemo to sada učiniti, neka svatko odgovori sam za sebe, u sebi, u tišini: kako smo do sada odgovarali na Gospodinov poziv na svetost? Želim li postati malo bolji, biti bolji Kristov učenik, Kristova učenica? To je put svetosti. Kada nas Gospodin poziva da postanemo sveti, ne zove nas na nešto teško, žalosno... Sasvim suprotno! To je poziv dijeliti njegovu radost, živjeti i pružati s radošću svaki trenutak našega života, pretvarajući to istodobno u dar ljubav za ljude oko nas. Ako to shvatimo, sve se mijenja i poprima novo značenje, lijepo značenje, počevši od malih svakodnevnih stvari.

Evo jedan primjer. Neka žena ide na tržnicu i susretne susjedu te zapodjenu razgovor. Ova druga zatim počinje naklapati i ogovarati druge a ta žena odgovori: "Ne, ne, ja ne želim nikoga ogovarati". To je korak prema svetosti, pomaže ti da postaneš svetiji. Zatim, u tvome domu, sin te pita da malo razgovarate o njegovim fantazijama. "Uh, tak' sam umoran, puno sam danas radio..." - "Ma udobno se smjesti i slušaj svoga sina, koji ima potrebu za tim!". I ti to i učiniš: udobno se smjestiš, saslušаш ga strpljivo: to je korak prema svetosti. Zatim se dan primiče svom kraju, svi smo umorni, ali postoji molitva. Pomolimo se: i to je korak prema svetosti. Potom dolazi nedjelja i idemo na misu, priče-

stimo se, ponekad se prije toga lijepo ispovjedimo i to nas malo očisti. To je korak prema svetosti. Zatim se sjetimo Gospe, koja je tako dobra, tako lijepa, pa uzmemo kronicu te joj se pomolimo. To je korak prema svetosti. Zatim idem ulicom, vidim nekog siromaha, čovjeka u potrebi, zaustavljam se i porazgovaram s njim, dam mu nešto: to je korak prema svetosti. To su male stvari, ali toliki mali koraci prema svetosti. Svaki korak prema svetosti će nas učiniti boljim osobama, slobodnima od egoizma i zatvaranja u same sebe, te otvorenima braći i njihovim potrebama.

Dragi prijatelji, u Prvoj poslanici svetoga Petra upućen nam je ovaj poticaj: "Jedni druge poslužujte – svatko po pri-

mljenom daru – kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti! Govori li tko? Neka govori kao riječi Božje! Poslužuje li tko? Neka poslužuje kao snagom koju daje Bog da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, komu slava i vlast u vijeke vjekova!" (4, 10-11). Eto poziva na svetost!

Prihvatimo ga s radošću, i podupirimo jedni druge, jer put prema svetosti ne prelazi svaki ponaosob, svaki sam, već se taj put prelazi zajednički, u onom jedinom tijelu koje je Crkve, koju Gospodin Isus ljubi i čini svetom. Kročimo naprijed hrabro na tome putu svetosti!

*Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 19. studenog 2014.*

- „Evangelizirati zapravo znači propovijedati Evanđelje onima koji ne poznaju Isusa Krista, ili su ga uvijek odbijali. Mnogi od njih potajno traže Boga, potaknuti čežnjom za Njegovim licem, pa i u zemljama vrlo stare kršćanske tradicije. Svi imaju pravo primiti Evanđelje. A kršćani su dužni naviještati ga ne isključujući nikoga.“
- „Široki obzori evangelizacije i potreba za svjedočenjem evanđeoske poruke svima, područje je apostolata obitelji. Još je mnogo onih koji ne poznaju Isusa Krista. Mašta ljubavi ne poznaje granice i zna otvoriti uvijek nove putove kojima dah Evanđelja valja donijeti u kulture i najrazličitije društvene sredine. Tako hitno poslanje traži neprestano obraćenje, osobno i u zajednici, jer samo srca koja su potpuno otvorena djelovanju Milosti, u stanju su tumačiti znakove vremena, i prihvatiti pozive čovječanstva kojemu su potrebni nada i mir.“

Papa Franjo, 27. studenog 2014.

Blaženi papa Pavao VI.

UPOZNAJMO NOVOG BLAŽENIKA

“Papa Pavao VI. bio je papa u jednom teškome pa i sudbonosnome vremenu po Crkvu. Valjalo je nastaviti tek započeti II. vatikanski sabor i sretno ga privesti kraju. Valjalo je saborske odluke provoditi u djelo, valjalo je voditi Crkvu kroz jednu od najvećih kriza u povijesti. Nije potrebno govoriti o znakovima te krize koji su i onako dobro poznati.” Ovim je riječima o. Josip Antolović u svojoj knjizi “Primjeri i uzori” predstavio našeg novog blaženika, a na kraju zaključio kako će “objektivna povijest u svoje vrijeme i o njemu nastojati izreći svoj sud. No najvažniji sud o njemu kao i o svakome drugome jest onaj što će ga izreći sam Gospodin.” Danas smo radosni što je Gospodin po svojoj Crkvi izrekao svoj sud i zboru blaženih pridružio još jednog velikog papu 20. stoljeća.

Nakon smrti pape Ivana XXIII., koja se zbilja 3. lipnja 1963., izabran je za papu

21. lipnja, baš na sam blagdan Srca Isusova, kardinal Giovanni Battista Montini, koji je uzeo ime Pavao VI. Konklave za izbor novoga pape bile su kratke. Trajale su dan i pol.

Jedan od ondašnjih uglednih kardinala, Münchenski nadbiskup Julius Döpfner, pisao je tada o novome papi Pavlu VI.: »Njegovi visoki darovi duha, njegova iskrena pobožnost, bogato iskustvo na mjerodavnim položajima Rimske kurije te plodna djelatnost u jednoj teškoj, velikoj dijecezi - bilo je to u Milanu pružaju odlične pretpostavke za univerzalnu službu Petrova nasljednika...

Na ugodno je odobravanje naišlo i ime novoga Pape. Ime apostola naroda u neizrečenim, ali u jasnim obrisima, već samo po sebi zvuči kao program: njegova žarka ljubav prema Kristu, njegov apostolat koji preskače uske granice njegova naroda i širi se po svemu tadaš-

njem poznatom svijetu, odlučno odbija nje zabluda koje su prijetile predanom nauku, a ujedno hrabrost za prilagođivanje nužnostima onoga trenutka, briga za jedinstvo Crkve i ujedno za mnoštvo njezinih članova, kao i za životnost pojedinih zajednica, nije li sve to divan i sadržajan program?»

Kardinal Döpfner završio je uvodne riječi u jednoj knjižici o novome Papi ovako: »Papa Pavao bit će nam u borbi, koja traži mnogo smionosti i odgovornosti, siguran vođa u sili Duha Svetoga. Zbog toga se možemo u njega pouzdati, a za njega se žarko moliti.«

Kardinal Döpfner je umro nekoliko godina prije Pavla VI., a nakon smrti Pavla VI., koji je umro 6. kolovoza, na blagdan Gospodinova preobraženja 1978., možemo mirne duše reći da su se njegove prognoze o novome Papi dobrim dijelom obistinile i ostvarile.

Papa Pavao VI. bio je papa u jednom teškome pa i sudbonosnome vremenu po Crkvu. Valjalo je nastaviti tek započeti II. vatikanski sabor i sretno ga privesti kraju. Valjalo je saborske odluke provoditi u djelo, valjalo je voditi Crkvu kroz jednu od najvećih kriza u povijesti. Nije potrebno govoriti o znakovima te krize koji su i onako dobro poznati.

Papa Pavao VI. trudio se sačuvati ne-taknutim poklad vjere. Njegovo **Vjeronvanje Božjega naroda**, koje je sam sastavio, ući će u povijest velikih simbola – obrazaca kršćanskoga vjerovanja.

Čuvajući vjerno Božju objavu, nastojao je oslušivati i znakove vremena, bilo svijeta u kojem živimo te pronaći

odgovore na pitanja što ih suvremeni svijet pred Crkvu postavlja. Tako je veoma jasno, glasno i stalno davao odgovore na probleme mira u svijetu počevši od njegova povijesnog govora u Ujedinjenim narodima pa preko njegovih tolikih poruka za Svjetski dan mira 1. siječnja, na Novu godinu, koji je uveden na njegovu inicijativu.

Na probleme gladi i nerazvijenosti u svijetu, probleme Trećega svijeta odgovorio je svojom socijalnom enciklikom *Populorum progressio*.

Odgovarao je i na druge teške probleme, tako, na primjer, na problem prenošenja ljudskoga života u enciklici *Humanae vitae*, ali je pri tom baš u tom slučaju nailazio i na kritiku i na otpor. No on je - iako je u duši mnogo trpio - znao biti namjesnik ne samo slavnoga Krista s gore Tabora, Krista Cvjetnice i Hosana, već i popljuvana, ponižena, izbičevana, trnjem okrunjena, u skrletnu haljinu zadjevena i na križ razapetoga Krista.

To je, eto, Pavao VI.! I zato, kad je on u večernjim satima na Gospodinovo preobraženje g. 1978. umro, toliki su se iskreno ražalostili, ali i u dubokom poštovanju pred likom jednoga velikog čovjeka našega vremena poklonili, odavši mu tako dužno priznanje.

Njegov je životni tijek započeo 26. rujna 1897. u Concesiju kod Brescije, gdje se rodio kao sin doktora Giorgija Montinija i Judite, rođene Alghisi. Krstio ga je u župnoj crkvi u Concesiju 30. rujna don Dio Giovanni Fiorini, a kumovao mu je odvjetnik Enrico de Manzoni. Prvu pričest primio je 6. lipnja 1907. u

kapeli Male Gospe. Bila je to kapela časnih sestara.

Dana 21. lipnja iste godine, a upravo na isti dan u koji će biti izabran za papu, primio je u kapeli isusovačkoga kolegija Cesare Arici u Bresciji sakrament svete potvrde. Taj mu je sakrament kršćanske punine i zrelosti podijelio mjesni biskup, monsinjor Giacomo Pellegrini.

Mladi je Giovanni maturirao god. 1916. na liceju Arnaldo da Brescia, u Bresciji. Odlučio se nakon toga za studij teologije. Iz zdravstvenih razloga boravio je kod kuće i išao samo na predavanja u bogosloviju. Tek je zadnjih nekoliko mjeseci teološkog studija proveo u bogoslovnome sjemeništu obukavši 21. studenoga 1919. kleričko odijelo i primivši nakon toga tonsuru.

Na blagdan Sv. Petra i Pavla 1920. Nadbiskup Brescije zaredio gaje u svojoj katedrali za svećenika. Mlada misa je bila u krugu obitelji, roditelja i dva brata, te brojnih rođaka, prijatelja i znanaica u Gospinoj crkvi Maria delle Grazie u Bresciji. Iako se Giovanni Battista Montini rodio u Concesiju, gdje su njegovi roditelji imali vilu, on je s roditeljima proveo mladost u Bresciji, gdje mu je otac bio veoma ugledan građanin i jedan od najzauzetijih katolika grada i biskupije.

U Papin je život i djelatnost unio toliko novina: odrekao se tijare... Postao je papa - putnik, obišavši svih pet kontinenata. Postao je papa dijaloga s nesjedinjenim kršćanima, s pripadnicima nekršćanskih religija, pa čak i s ateistima i suvremenim svijetom. Proveo je u djelo liturgijsku obnovu, a s njome

i narodne jezike uveo u liturgiju. Uveo je redovito održavanje Sinode biskupa, još više je proširio i internacionalizirao kardinalski kolegij i Rimsku kuriju.

Kad se papa Pavao VI., pišući **svoju oporuku**, pomalo već opraštao od ovoga svijeta, s radošću se sjećao svoje mladosti provedene u dragoj Bresciji, sjećao se tolikih osoba među kojima su bili i oci isusovci u kolegiju Cesare Arici.

Biskup iz Brescije poslao je svoga mladog svećenika Montinija u Rim gdje je od 1920- 1922. bio pitomac Lombardijskog sjemeništa, polazeći predavanja na Gregorijani i na državnom Rimskom sveučilištu.

Već god. 1923. Montini stupa u neposrednu službu Svete Stolice. Bio je najprije poslan kao »adetto« u Apostolsku nuncijaturu u Varšavu, gdje je tada bio nuncij Lorenzo Lauri. No nakon nekoliko mjeseci boravka u poljskoj prijestolnici već se u jesen iste godine vratio u Rim. Nije mu odgovarala poljska kontinentalna klima. Vrativši se u Rim, jedno je vrijeme studirao na Crkvenoj diplomatskoj akademiji. U listopadu 1924. započinje svoju djelatnost u Vatikanskom državnom tajništvu. U isto je vrijeme bio duhovni savjetnik rimskoga Kružoka katoličkih sveučilištaraca.

U Državnom tajništvu postao je god. 1925. minutant, a u isto vrijeme nacionalni asistent Udruženja katoličkih studenata Italije - kratica FUCI. Godine 1931. postao je docent povijesti crkvene diplomacije na Crkvenoj diplomatskoj akademiji.

Kako je u Državnom tajništvu bila uočena Montinijeva savjesnost, izvanredna radna sposobnost, on je 11. rujna 1937. postao substitut za redovite crkvene poslove u istome Tajništvu, dakle, jedan od prvih suradnika kako kardinala državnoga tajnika, koji je tada bio Eugen Pacelli, budući papa Pio XII., tako i samoga svetoga oca Pija XI.

Papa Pio XII. htio je u svom drugom konzistoriju Montinija imenovati kardinalom, na čemu se on iz motiva poniznosti zahvalio. Povijesna je, dakle, netočnost, a koju smo toliko puta morali čitati u raznim člancima naših novina, da je Ivan XXIII. popravio nepravdu Montiniju koju mu je tobože bio nanio Pio XII. pa ga je tek on u svom prvom konzistoriju god. 1958. imenovao kardinalom. Istina je samo ovo drugo, prvo je obična laž i zlonamjerna podvala jednoga od novinara koji se već desetljećima drvljem i kamenjem nedostojno nabacuje na nama katolicima dragu i časnu osobu Pija XII.

Kad već nije htio prihvatiti kardinalski šešir, imenovao je papa Pio XII. god. 1952. Montinija, skupa s Tardinijem, državnim protajnicima i tako su njih dvojica na ispražnjenom mjestu kardinala državnog tajnika vodili poslove tog najvažnijeg papinskog ureda.

Kako je nakon smrti kardinala Ildefonsa Schüстера bila slobodna nadbiskupska stolica u Milanu, najvećem talijanskom gradu, a poslije Rima i najvažnijem, Pio XII. je na to mjesto postavio monsinjora Montinija. Sam ga je u znak ljubavi i poštovanja želio posvetiti

za biskupa, ali mu je to bolest spriječila pa je ređenje obavio 12. prosinca 1954. u vatikanskoj bazilici kardinal dekan Eugen Tisserant. Papa je preko radija iz Castel Gandolfa novome nadbiskupu upravo poruku punu očinske ljubavi.

Od najvećih Montinijevih pastoralnih pothvata u Milanu valja spomenuti velike misije god. 1957. u kojima je sudjelovalo preko tisuću misionara, propovjednika, konferencijera. Duša je i koordinator svega toga golemoga posla bio sam revni nadbiskup Montini.

Postavši kardinal, kasnije i papa, Giovanni Battista Montini vodit će kao Pavao VI. opću Crkvu kroz punih 15 godina. U Papin je život i djelatnost unio toliko novina: odrekao se tijare, nakon što se njome kao zadnji papa u prisutnosti 94 posebne delegacije iz cijeloga svijeta i velikog mnoštva vjernika na Trgu sv. Petra 30. lipnja 1963. svečano okrunio. Postao je papa – putnik, obišavši svih pet kontinenata. Postao je papa dijaloga s nesjedinjenim kršćanima; s pripadnicima nekršćanskih religija, pa čak i s ateistima i suvremenim svijetom. Proveo je u djelo liturgijsku obnovu, a s njome i narodne jezike uveo u liturgiju. Uveo je redovito održavanje Sinode biskupa, još više je internacionalizirao i proširio kardinalski kolegij i Rimsku kuriju.

Mi Hrvati dugujemo mu zahvalnost za kanonizaciju prvoga hrvatskog sveca sv. Nikole Tavelića, za beatifikaciju Leopolda Mandića, što je zagrebačkog nadbiskupa Franju Šepera imenovao kardinalom, a kasnije i pročelnikom Kongregacije za nauk vjere, što nam je dao

metropoliju na Rijeci i u Splitu, što je sve hrvatske krajeve i crkveno ujedinio s Crkvom u Hrvatskoj. Hvala mu za sve to! Objektivna će povijest u svoje vrijeme i o njemu nastojati izreći svoj sud. No najvažniji sud o njemu kao i o svakome drugome jest onaj što će ga izreći sam Gospodin. Mi vjerujemo da će taj sud biti pozitivan jer je Pavao VI. želio biti ponizan Gospodinov sluga, zato je i želio biti sahranjen u jednostavnu lijesu, u zemlju, bez nadgrobno spomenika.

SVJEDOČANSTVO BLAŽENIKOVOG TAJNIKA MONS. MACCHIJA

Obnavljajući uspomene na duhovni profil Pavla VI., njegov dugogodišnji osobni tajnik, monsinjor Macchi, otkrio je daje papa Pavao VI. na svom putu na Daleki istok u onom atentatu u Manili bio stvarno ranjen, »ranjen u prsa, na sreću ne smrtno«. Papa je iz te gužve izišao posve smiren, s blagim osmijehom. Kad se nakon toga očima susreo sa svojim tajnikom Macchijem, svojim mu je pogledom upravio prijekor što je atentatora onako nasilno udaljio. Zatim je nastavio prijekor sa smiješkom »kao netko tko je doživio nenadanu sreću. Koja je ljubav veća od one kad netko dade vlastit život i krv«!?

Don Macchi je otkrio o Pavlu VI. i ovo: »Nitko, sigurno, nije mogao pomišljati da Papa, osim što trpi od artroze, ima oko pojasa i bodljikav cilicij – lančić – što mu je prodirao u meso. Bilo je to sredstvo koje je ljubomorno držao u tajnosti, a koje upotrebljavaše u zgodama koje su od većeg značenja za Crkvu.«

To se dogodilo u božićnoj noći god. 1974. kad je Pavao VI. obavljao obred otvaranja Svetih vrata, a time i Svete jubilarne godine. Tada mu je bilo već 77 godina. U takvim i sličnim zgodama, a osobito za vrijeme Korizme, Pavao VI. je činio veće pokore.

Sve je to don Macchi pripovijedao u milanskoj katedrali u prisutnosti kardinala Colomba, svećenika i vjernika, 23. rujna 1979. poslije podne za vrijeme svečanosti u počast prve obljetnice smrti Pavla VI. Naglasio je kako je Montinijev život sav bio u znaku askeze u kojoj je neprestano rastao. »Pavao VI. je na stvaran i divan način vezao aktivni s kontemplativnim životom te svojim primjerom kršćaninu XX. stoljeća pokazao tip moderne duhovnosti, davši svoj duhovni i religiozni odgovor na tjeskobu modernog egzistencijalizma.«

Don Macchi je pripovijedao i o posljednjim satima života Pavla VI. »Liječnici i mi drugi, prisutni, bili smo zahvaćeni nemirom, a Papa je uronio u molitvu ne brinući se mnogo za kuru koju su mu najvećom brzinom davali. Očenaš je, sigurno, bio njegova posljednja riječ, molitva, oporuka i poruka u isto vrijeme. Vjerujem da je ta molitva prvi potreban ključ da bismo shvatili dušu i duh Pavla VI.«

Monsinjor Macchi je ovako dalje nastavio svojim ocrtavanjem duhovnoga lika Pavla VI.: »Bio je to čovjek koji je mnogo razmatrao o Bogu. Iz toga se razmatranja znao uvijek s poštovanjem diviti Božjim stvorenjima. Znanstvena su ga otkrića očaravala. Sjećam se s ka-

kvim je zanosom pratio avanture prvoga čovjeka na Mjesecu. Iz istog je izvora izvirala i njegova velika ljubav prema umjetnosti, glazbi, pjesništvu. A sve se to pretakalo u iskrenu zahvalnost prema Stvoritelju, no i prema ljudima.«

Monsinjur Macchi nam je otkrio o Pavlu VI. i ovo: »Kad je kao milanski nadbiskup i kardinal polazio u konklave, bio je uvjeren da će se vratiti i duh mu je ostao vedar i gotovo bezbrižan sve do predvečerja ulaska u same konklave.«

Pavla VI. resila je i duboka poniznost i jednostavnost, tako, na primjer, kad su mu iznosili primjedbe pa i kritike prije nego je dao konačan oblik svojih pisanih govora. Poznato je da su ga nazivali hamletskim, tj. neodlučnim tipom. On je to dobro znao. Sam je o tome 2. srpnja 1963., malo nakon izbora za papu, pisao: »Ima ih koji znadu donijeti odluke onako instinktivno ili koji se zadovoljavaju iskustvenim ispitivanjem okolnosti. Ja imam u sebi neku sposobnost umovanja, a koja koji puta zaustavlja brzinu u donošenju odluka.«

O istoj stvari Pavao VI. je napisao god. 1975. u jednom svom govoru – taj dio nije ipak izrekao – ovo: »Kakvo je stanje moje duše? Jesam li Hamlet, Don Kihot, ljevica ili desnica? Ne osjećam da sam odgonetnut. U meni prevladavaju dva osjećaja: pun sam utjehe, obasut radošću u svim našim kušnjama.« Dakle, Pavao VI. je bio itekako i čovjek sigurnosti i radosti koje su se temeljile na Bogu i davale mu smionosti i hrabrosti za donošenje »odgovornih i hrabrih odluka« kao što je, na primjer, ona kad je objavio

encikliku *Humanae vitae*, o prenošenju ljudskog života.

Pavao VI. je bio itekako i čovjek sigurnosti i radosti koje su se temeljile na Bogu i davale mu smionosti i hrabrosti za donošenje »odgovornih i hrabrih odluka« kao što je, na primjer, ona kad je objavio encikliku *Humanae vitae*, o prenošenju ljudskog života.

Monsinjur Macchi je ocrtao i bezgraničnu ljubav Pavla VI., pogotovo u veoma teškim situacijama. On kaže: »Pavao VI. je čak imao karizmu inventivnosti. Tako je njegovo pismo crvenim brigadama možda najrječitiji primjer za to, iako ne i jedini.« Posljednjih mjeseci života Papa se mnogo bavio mislima kako bi iskazao ljubav onim osobama koje su ga u životu uvrijedile, ogorčile; bilo je takvih uvreda i od pokojega čovjeka Crkve.

Nakon svog izbora za papu Pavao VI. je pisao: »Jedinstven položaj! Valja reći da me stavlja u krajnju osamljenost. Ne moram se bojati, ne moram tražiti vanjski oslonac koji bi me odteretio moje dužnosti kad valja odlučivati, preuzimati svaku odgovornost, voditi druge pa iako to izgleda nelogično i možda apsurdno. I trpjeti moram sam. Povjerljive utjehe mogu biti samo rijetke i diskretne: dubina duha ostaje sa mnom. Ja i Bog.«

Iz svega je toga proizlazila i svagdašnja muka Pavla VI., njegov duh predanosti i žrtve. Ipak on nije nikad bio, kako se to često opisuje, »žalostan čovjek«, ustvrdio je odlučno don Macchi. Naprotiv, on je u nutrini osjećao veliku milinu. »Njegovo je lice u javnosti često bilo

strogo, nadasve kod ceremonija, jer mu je duh bio posve upravljen prema razgovoru s Bogom.«

Taj razgovor s Bogom, pripovijeda don Macchi, naročito je bio intenzivan na svršetku dana »kad bi Papa kasno uvečer posve sam, u tami, klečao na podu u svojoj kapelici«. Iz njegove velike ljubavi prema Kristu proizlazila je isto tako velika ljubav i prema Crkvi. A njegova je najveća muka bila, kaže don Macchi, »kad je čuo o otpadu onih ne-

koć dobrih, osobito svećenika i redovnika, te kad je morao potpisivati dekrete o laicizaciji svećenika. Tada bi ponavljao: 'To je moj najteži križ!'«

Kako je monsijor Pasquale Macchi kao Montinijev tajnik, još dok je on bio nadbiskup u Milanu i kasnije za cijeloga njegova pontifikata u Vatikanu, bio u njegovoj blizini, to njegova svjedočanstva o Pavlu VI. imaju, doista, izuzetnu vrijednost.

PROGLAŠENJE BLAŽENIM

Za pontifikata pape Ivana Pavla II. pokrenut je proces beatifikacije Pavla VI., a u svibnju 2014. godine papa Franjo odobrio je objavljivanje dekreta kojim se potvrđuje čudo zadobiveno njegovim zagovorom. Ozdravljenje još nerođenog djeteta kod kojega je utvrđen niz ozbiljnih zdravstvenih problema koji bi uzrokovali velika oštećenja mozga dogodilo se devedesetih godina prošloga stoljeća u Kaliforniji. Liječnici su majci savjetovali pobačaj, međutim majka je, na preporuku prijateljice redovnice, svoju trudnoću povjerila zagovoru Pavlu VI. Dijete je rođeno potpuno zdravo, a zbog postupka za proglašenje blaženim liječnici su pratili djetetovo zdravlje do njegove 12. godine.

Čudo su priznali članovi Kongregacije za proglašenje svetima, a liječnička komisija utvrdila je da je izlječenje medicinski neobjašnjivo. Teolozi Kongregacije potvrdili su kako se izlječenje dogodilo po zagovoru pape Pavla VI.

Josip Antolović SJ

<http://www.bitno.net/vjera>

Mi te trebamo, Kriste Gospodine, naš Emanuele – »S nama Bože«, da bismo naučili istinsku ljubav te u snazi tvoje ljubavi na dugom putu svoga tegobnoga života radosno koracamo sve do konačnog susreta s tobom, ljubljenim i iščekivanim.

Blaženi papa Pavao VI.

NADBISKUP JOSIP STADLER OSOBITI ŠTOVATELJ BEZGRJEŠNE DJEVICE MARIJE

Svako kršćansko srce zacijelo se duboko uzraduje kada se spomene bilo koji Marijin blagdan, a posebno blagdan Bezgrješnog začeća Blažene Djevice, koji je proglašen za cijelu Crkvu 1854. godine i slavi se svake godine 8. prosinca. Njemu se radujemo osobito u vrijeme Došašća, kada se kršćani pripremaju djelima ljubavi i međusobnoga izmirenja, za blagdan Božića, kako je to preporučivao i sluga Božji Josip Stadler, osobiti štovatelj Bezgrješne.

Svima je govorio i pisao, da se iskrenost Marijinog štovanja uz molitvu, prepoznaje u radosnom služenju ISUSU, kojega svaki od nas ima prilike susretati svaki dan u dnevnim dužnostima, u bližnjima, u lijepim, ali i teškim trenucima života. I sada, u Došašću kada se pripremamo za svetkovinu Božića – rođenja Gospodinova za svakog od nas.

Iz povijesti o štovanju Bezgrješnog začeća Marijina

Brojna povijesna vrela svjedoče, da su kršćani štovali Bezgrješnu Djevicu i prije proglašenja dogme **Bezgrješnog začeća Marijina** 1854. godine. Tako je primjerice engleski benediktinac Eadmer već na početku 12. st. napisao "Raspravu o začeću bl. Djevice Marije", u kojoj ne samo da je odlučno branio

narod Božji u njegovu slavljenju Bezgrešne Djevice nego je branio i nauk, da je Marija doista od trenutka svoga začeća očuvana od "istočnoga grijeha". Njegova je znamenita izreka: "Bog je to mogao učiniti, htio učiniti i učinio." Godine 1263. opći franjevački sabor uspostavlja blagdan Bezgrešne

za njihov red. Uskoro je i bl. Ivan Duns Scot (umro 1308.), opširno obrazložio, da je Bog unaprijed očuvao Mariju od istočnoga grijeha, dakle Bezgrješnom, po predviđenoj otkupiteljskoj smrti na križu Isusa Krista, njezina Sina. A papa Siksto IV. (1471.-1484.) uspostavio je godine 1476. blagdan Bezgrješnog začeca Marijina u rimskoj biskupiji s vlastitom misom i časoslovom. Taj je Papa pružao i pomoć posljednjoj hrvatskoj kraljici Katarini Kosači, koja se sklonila u Rim, bježeći od Turaka. Poslije Siksta IV. i drugi su poznati crkveni oci pisali s poštovanjem o Bezgrješnom začecu Marijinu.

Poznato je, da je Gospa navijestila svoje Bezgrešno začeca Katarini Labouré tijekom ukazanja u Rue du Bac, 1830. godine. Naučila je Katarinu i ovu molitvu. *O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji ti se utječemo.* A Čudotvorna medaljica najprije je nazvana: "Medaljica Marije od Bezgrešnog začeca."

Papa Pio IX. proglasio je 1854. dogmu o Bezgrješnom začecu Marijinu

Na spomenutim temeljima stoljetne vjere u narodu, Papa Pio IX. proglasio je 8. prosinca 1854. za cijelu Crkvu dogmu o Bezgrješnom začecu bl. Djevice Marije. Slavimo dakle 160 obljetnicu te svete crkvene odluke! Papa je, to učinio enciklikom *Ineffabilis Deus (Nepogrešivi Bog...)*, kojom izjavljuje: "Preblažena Djevica Marija u prvom trenutku svoga začeca, jedinstvenom je milošću i povlasticom svemogućega Boga, unaprijed poradi zasluga Isusa Krista

Spasitelja ljudskog roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha. Sav taj sjaj sasvim jedinstvene svetosti koji Mariju resi već od prvog časa njezina začeca dolazi joj potpuno od Krista: ona je otkupljena na uzvišen način u vidu zasluga svoga Sina." Katolička Crkva vjeruje da ova dogma ima potporu u Bibliji. Naime, Arkandeo Gabrijel nazvao je Mariju "milosti punom", a crkveni oci nazivali su Mariju blaženom Djevicom. Zato su Sveci rado govorili, da u Mariji, u njenom Bezgrješnom začecu slavimo ono što smo izgubili nakon pada Praroditelja, ali smo iznova posinjeni milošću sv. krštenja. Zato je taj blagdan izvor radosti i nade za svakog kršćanina. Znao je to, i radovao se tome i nadbiskup Josip Stadler. A Papa Ivan Pavao II. proglasio je papu Pia IX. blaženim.

Sluga Božji Josip Stadler preporučivao je vjernicima štovanje Bezgrješne

Između brojnih Stadlerovih marijanskih poslanica, u kojima je preporučivao štovanje Gospe, najprije ističemo da je nadbiskup Stadler prije 70. godina, odnosno 3. travnja 1884. objavio slavnu marijansku pastirsku poslanicu pod naslovom *O Blaženoj Djevici Mariji*. U ovoj je poslanici Stadler osobito preporučio pobožnost prema *Djetetu Isusu i njegovoj Majci*, kao i dobro poznatu i prekrasnu molitvu osobne posvete Mariji, koja počinje riječima: "O Gospođo moja, o Majko moja, tebi se sav prikazujem (...)."

Budući da se godine 1904. godine slavila u cijeloj Crkvi 50. obljetnica "od

kada je papa Pio IX. proglasio članak naše svete vjere "da je Blažena Djevica Marija bez grijeha začeta u prvom času svojega začetka", nadbiskup Stadler objavio je već 17. siječnja 1904. godine u časopisu *Vrhbosna* pastirsku poslanicu pod naslovom *Bezgrješno začće Blažene Djevice Marije*. Ovom je poslanicom uz tumačenje biti i značenja ove vjerske istine, i koja je već odavna ukorijenjena u tradiciji Crkve, i koja se odlukom istoga pape Pija IX. slavi svake godine 8. prosinca, Stadler pozvao sve vjernike svoje nadbiskupije na što bolju pripremu za isti blagdan kao i proslavu 50. obljetnice proglašenja – molitvom i kršćanskim djelima milosrđa.

Samo mjesec dana kasnije, to jest 20. veljače iste godine 1904. *Vrhbosna* je objavila i drugu Stadlerovu pastirsku poslanicu pod naslovom *Pedestgodišnjica dogme Bezgrješnog začća Blažene Djevice Marije*, koju je s istom svrhom pripreme za proslavu

ovog velikog marijanskoga jubileja, ponajprije upravio svim svećenicima svoje nadbiskupije, moleći ih da i vrijeme korizme, u kojem se upravo nalaze, zajedno sa svojim vjernicima iskoriste za što dublje kršćansko obraćenje, vršenje djela ljubavi i pomirenja s Bogom i bližnjima. Drago nam je što se nadbiskup Stadler u spomenutim poslanicama, osim na Papu Pia IX., po-zivao i na Papu Siksta IV. kao i na Sv. Katarinu Labouré. Sluga Božji Josip Stadler osobito je štovao i sv. Bernardicu, kojoj je Gospa u Lurdu rekla 25. ožujka 1856. da je ona Bezgrješno začće. Hodočastio je i u Lurd u čast 50. obljetnice te Gospine izjave, od 16. rujna do 8. studenoga 1906. A Papa Pio XI. proglasio je Bernardicu svetom na blagdan Bezgrješne, 8. prosinca 1933. godine. A i sam nadbiskup Josip Stadler umro je 8. prosinca 1918. na blagdan Bezgrješne!

Dr. sc. Agneza Szabo

Zato nastojmo osobito ove godine, kad se slavi pedesetgodišnjica, od kako je nauka o Bezgrješnom začću blažene Djevice Marije proglašena objavljenom, da se očuvamo od grijeha, te sve više dobrih djela činimo, samo da njoj omilimo.

Običaj je u Crkvi, da se kroz devet dana pripravljamo na svetkovine, jer je Duh Sveti deseti dan sišao na apostole, kad su se na njegov dolazak pripravljali. Tako se i mi pripravimo za blagdan Bezgrješnog začća blažene Djevice Marije devetnicom, ne samo devetodnevnom, nego i devetomjesečnom pobožnošću moleći njezine litanije i krunicu svaki dan, a svakoga osmoga dana u mjesecu idimo k svetoj ispovijedi i pričesti, te činimo razna djela milosrđa duhovna i tjelesna.

Ne stidimo se biti djeca majke Marije, kao što se ona ne stidi biti naša majka; a pokazat ćemo, da je se ne stidimo, ako idemo njezinim tragom, te ju nasljedujemo u njezinom životu i u njezinim krepostima.

Iz poslanice „Bezgrješno začće blažene Djevice Marije“, nadbiskup vrhbosanski, Josip Stadler, 17. siječnja 1904.

PISMO IZ MISIJA

HAITI

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, veliki i mali!

Javljamo vam se po prvi puta iz naše misije sa Haitija. Mi smo s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik: u siječnju ove godine krenule u misije na Haiti. To je jedna mala siromašna država na otoku Hispanolu u Kapriskom moru. Došavši ovdje preuzele smo brigu za jedno sirotište u kojem su smještene djeca različite dobi, koja su u razornom potresu 2010. godine ostala bez svojih roditelja, i svojih najbližih i najmilijih. Kuća u kojoj su ta djeca smještena zove se Centar Kardinal Stepinac, a osnovao ga je vlč. Gordano Belanić, svećenik hrvatskih krojena, koji živi i djeluje u Americi.

U ovome Centru u kojem mi djelujemo ima 45 djece, od kojih samo jedno ne ide u školu. Njihove su životne priče pune tuge i borbe, zahvalni Bogu za Providnost koja ih dovela u ovaj Centar danas žive život i svoje djetinjstvo radosno. Iako su uvjeti kojima oni žive jako skromni i siromašni.

Mi smo do sada hvala Bogu bile u mogućnosti svaki dan im dat 3 obroka, kojima je na jelovniku uglavnom riža-grah, grah-riža. Nedavno je naš Maleni Isus providio dobre ljude koje su im svojim rukama napravili drvene krevete, tako da odnedavno svi imaju svoj krevet, a do tad su imali samo po koji krevet i na malom krevetu je spavalo više njih, a dosta njih i na podu. Unatoč tome što nisu imali svi krevete bili su sretni jer su u kući gdje im ne pada kiša, dok veliki broj njihovih vršnjaka spava u šatorima bez struje, vode, hrane, kreveta - krevet im je najčešće neka kartonska kutija.

Što je još vrlo važno, svima smo omogućili školovanje, a oni u znak zahvalnosti uzvraćaju dobrim učenjem i lijepim ponašanjem, i to je nama najdraži i najveći HVALA od njih. Mi njih jako volimo i oni to jako osjete, a kako i ne bi, kad nas je Ljubav prema njima ovdje i dovela.

Često im pričamo o Domovini iz koje smo došle, što oni sa zanimanjem prate. Čak su ovo ljeto za vrijeme školskog ferja izrazili želju da uče Hrvatski, i mi smo se potrudile da nauče koju riječ. Vrlo brzo su naučili ponešto od hrvatskog. O ljubavi prema hrvatskom jeziku svjedoči i njihova molitva, jer prije nego idu spavati obavezno izmole molitvu *Isuse maleni prijatelju moj* i to na hrvatskom jeziku. A tek ljubav prema Hrvatskoj nogometnoj reprezentaciju koju su svim srcem bodrili dok je igrala u Brazilu. A i danas se često čuju kako navijaju za Rakitića i Modrića koji igraju u velikim klubovima čija imena često čuju na radiju i televiziji kad se posreći da ima struje.

Djeca su puna radosti i snalažljivosti koja nas zadivljuju. Nevjerojatno je koliko vode brigu jedni od drugima. Sve što dobiju dijele međusobno, pa makar to bila jedna bombona nju će njih 45 liznut. Isto tako vrlo zanimljivo je vidjeti dijete od 8 godina kako presvlači bebu, vrlo brzo i spretno.

Snalažljivost im je vrlina koju svakodnevno i na različite načine manifestiraju. Još jedan zanimljiv primjer: nemaju nogometne lopte, a da bi igrali nogomet vrlo brzo su se

snašli, svatko tko je imao dobro poderanu čarapu donio je i od toga su napravili loptu i radosno krenuli u igru.

Evo jednog njihovog radnog dana koji počinje sa ustajanjem u 5 sati, nakon čega slijedi osobna higijena, a kako je njih puno a samo dva kupatila, zato treba puno vremena za osobnu higijenu. Zatim slijedi jutarnja molitva, doručak, a onda oblačenje školske uniforme koja je ovdje obavezna (tko je nema ne može ući u školu). Škola sa nastavom počinje u 7.45 sati pjevanjem nacionalne himne, a povratak iz škole u 13 sati. Ono na čemu su djeca još zahvalna Bogu jest blizina škole. Škola se nalazi odmah do naše kuće, tako da nije potrebno puno pješati i puno se ranije ustajati da bi na vrijeme stigli u školu.

Svima su nam već srce i misli okrenuti prema Božiću, jer to je poseban dan i djeci ovdje. Raduju se rođenju Malenoga Isusa, a i skromnim darovima koje mole Maloga Isusa da im donese.

Evo neki od njih:

- *novu olovku jer je sadašnja pri kraju*
- *gumicu*
- *novu školsku torbu*
- *remen za hlače*
- *pertle za cipele je su igrom slučaja završile k'o remen na hlačama da hlače ne bi spale jer su dva broja veće*
- *jednu čokoladu da se svi mogu počastiti*
- *plahtu za krevet*
- *nove čaše za svu djecu*
- *još bolje ocjene u školi*
- *da dobro rodi mango (voće) i svako dobije po kojeg više.*

I nama je bila zanimljiva ova njihova želja u kojoj djevojčica moli Maloga Isusa da joj vrati patiku jer ju je pas negdje odnio i nema je više.

Toliko od nas za sada dragi Prijatelji Maloga Isusa! Svima želimo blagoslovljenu pripremu kroz Došašće u kojoj ćemo iščekivati rođenje Kralja Naših Srca!

Od srca blagoslovljen Božić sa željom da Novorođeni Kralj zakraljuje u svim našim srcima.

Vaše sestre Služavke Maloga Isusa sa djecom iz Centra Kardinal Stepinac sa Haitija,

s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

DAN MILOSRDNE LJUBAVI

Dan 31. svibnja 2014. bio je po mnogo čemu poseban. Ponajprije smo slavili blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti; blagdan Gospe Kamenitih vrata te dan grada Zagreba. A mi, PMI slavili smo danas po prvi put u životu Društva *Dan milosrdne ljubavi*. Na samom početku tjedna odlučila sam što ću učiniti taj dan da nekoga obradujem i da mu iskažem svoju ljubav.

Odmah ujutro u 7:43, na to me podsjetila s. Emanuela svojom porukom na mobitelu: „U životu DPMI-a je Dan milosrdne ljubavi. U svojoj svakodnevici svjesno živimo milosrdnu ljubav i kao što je Marija pohitjela Elizabeti da s njom podijeli radost tako i ti kao PMI pohiti nekome u susret i učini djelo milosrđa.“ Primljenu poruku prosljedila sam nekolicini PMI-a i tako se brzo proširila, a ujedno potakla na dobro djelo. Ja sam otišla u posjet jednoj bolesnici koju dugo nisam vidjela i već sam je time razveselila. Kolegice Slavica i Vesna (koje rade u domu za starije i nemoćne) sa štíćenicima doma izmolile su krunicu, a znam da su se i ostali odazvali; svatko kako je mogao.

Navečer smo se neki od članova DPMI-a uputili u Zagrebačku katedralu kako bismo se pridružili vanjskoj proslavi Zaštitnice grada, te ju svečano počastili euharistijskim slavljem i procesijom. Ovaj ćemo dan pamtiti po mnogim lijepim događajima i po dobrim djelima, po duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa.

Mirjana Džaja, animatorica župe BDM, Stenjevec

IMAJ SRCE ZA AYITI

Misijska izložba *Imaj srce za Ayiti* u organizaciji Prijatelja Maloga Isusa i sestara Služavki Maloga Isusa zagrebačke provincije otvorena je u petak 17. listopada 2014. u samostanu Antunovac u Zagrebu.

Otvarajući i blagoslivljajući izložbu, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj vlč. Antun Štefan naglasio je kako su svi radovi napravljeni iz ljubavi. Stoga je važno ne toliko koliko ćemo mi ovdje dobiti, nego koliko ćemo iz ljubavi dati. Sjetite se one sirotice iz Evanđelja koja je dala dva novčića, a dobila je stostruko, jer je to učinila iz ljubavi, posvijestio je vlč. Štefan.

Riječ zahvale sestrama i Prijateljima Maloga Isusa, kao i svima koji su se u ovoj prigodi okupili u samostanu *Antunovac* uputila je provincijalna glavarica Provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina s. M. Katarina Penić-Sirak. Od srca zahvaljujem što ste i ovo vrijeme poklonili misijama. Hvala vam na vašoj velikoj ljubavi, rekla je.

Otvaranju izložbe prethodio je prigodni program u župnoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja tijekom kojega je bila prigoda upoznati se s djelovanjem misionarki s. Liberije Filipović i s. Ane Uložnik, sestrama Družbe sestara Služavki Maloga Isusa koje su u misije na Haiti otišle 7. siječnja ove godine, te su po misijskom stažu najmlađe hrvatske misionarke. Sestre djeluju u dječjem domu "Kardinal Alojzije Stepinac" u Port-Au-Princeu. Taj dom - sirotište u kojem se nalazi 48 djece podignuto je zauzi-

manjem hrvatskoga svećenika s otoka Ilovika južno od Lošinja, don Giordana Belanicha, inače župnika hrvatske katoličke misije u Fairviewu u New Jersey (SAD). Tijekom Domovinskoga rata (1992.) osnovao je humanitarnu udrugu Croatian Relief Services (Hrvatska služba pomoći), koja se uključila u djelotvorno pružanje pomoći nakon katastrofalnog potresa na Haitiju.

Skrbi za djecu, s. Liberija i s. Ana i na taj način odjelotvoruju poslanje Družbe zapisano u redovničkim Konstitucijama, koje im je sastavio Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup dr. Josip Stadler, 1890. godine da posebnu brinu za napuštenu djecu i siročad. Ove redovnice iz svoga ranijeg rada imaju i iskustva rada s djecom.

Nakon predstavljanja uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je u zajedništvu s mjesnim župnikom preč. Alojzijem Žlebečićem predvodio vlč. Štefan. U prigodnoj homiliji vlč. Štefan se osvrnuo na svjedočenje misionarki i njihova jednostavnog djelovanja i svjedočenja na Haitiju. Cjelokupni program s euharistijskim slavljem i otvaranjem izložbe, pjevanjem je uvećao dječji zbor iz Podravske Sesveta pod ravnanjem s. Karmen Hajdinjak. Izložba je bila otvorena do 19. listopada.

Sudionica, PMI

Misijska prodajna izložba
17. – 19. 10. 2014.

Imaj srce za AYITI
Za dječji dom Alojzije Štepanac

OTVORENJE: PETAK 17. LISTOPADA
18.00 PRIGODNI MISIJSKI PROGRAM
18.30 EUHARISTIJSKO SLAVLJE U ŽUPNOJ OROVI
SV. IVANA KRISTITELJA
19.00 OTVORENJE IZLOŽBE

SAMOSTAN ANTUNOVAČ, NOVA VES 55, ZAGREB

Prijatelj: Miroslav Isuna i Sestra Skakavica Ilijaša Isuna zagrebačke provincije

RADIONICE U ADVENTU

U župi sv. Benedikta i Žalosne Gospe, adventske radionice su već postale tradicija! Ono što ih čini drugačijima je nova želja, namjena i ljubav kojom vrijedne „radiničarke“ osmišljavaju nove i originalne uratke. Budući da je našoj župi ove godine prigodom nevremena ozbiljno oštećeno zvono na našoj župnoj crkvi, i PMI su se pridružili akciji sakupljanja priloga za popravak zvona. Tako ovog adventa je sve u znaku „zvonca“ kojim želimo probuditi možda pomalo usnule župljane i potaknuti makar i na najmanji dar! No, PMI ne zaboravljaju ni najsiromašnije župljane kojima će prigodom Božića uručiti poklon pakete, a uključit ćemo se i u Caritasovu akciju naše župe za božićni posjet bolesnima i starijima u našoj župi! Imamo puno želja, pa neka Bog blagoslovi rad i našu dobru volju! U prodajnim izložbama ove godine ponudit ćemo adventske vjenčiće, božićne čestitke i aranžmane, te jaslice! Ovim putem svim dragim PMI-a i sestrama Služavkama Malog Isusa od srca čestitamo Božić koji po njima i nama uvijek iznova biva rođen!

PMI, Kloštar Podravski

SPLITSKA PROVINCIJA

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ ŠESTANOVCA

Posljednjih nekoliko godina svaki dolazak proljeća bude nam u znaku priprema za godišnji susret Prijatelja Malog Isusa što nas izuzetno veseli pa se počnemo pitati: „A što ćemo ove godine izlagati na našem štandu?“ I u skladu s bojama proljeća i mi smo počeli šarati. Prethodno pripremljene gipsane odljeve podloga različitih oblika i likova anđela spajali smo u lijepe ukrase za zid. Bojili smo ih nježnim proljetnim bojama i ukrašavali cvjetnim motivima. Na tim radionicama u popodnevним satima provodili smo ugodne trenutke u radu i razgovoru, a iz svega toga nastali su

i lijepi proizvodi koje smo ponosno izlagali i prodavali 24. svibnja 2014. u Dugopolju i time otvorili srca prema najpotrebnijima.

U povodu ovogodišnje misijske izložbe, koja će se krajem mjeseca studenog održati u Splitu u pinakoteci franjevačkog samostana Gospe od Zdravlja, pripremamo radionice na kojima ćemo izrađivati adventske aranžmane od prirodnih materijala, zlaćane anđele i druge božićne ukrase. Možda neće izostati ni domaći kolačići i još pokoja delicija vrijednih prijateljica.

S veseljem dolazimo na svaki naš susret u kapelu Gospe Fatimske, a kad se radi za one kojima je pomoć potrebna, radost u nama sve više raste.

U svojoj župi i okolini u kojoj se krećemo i radimo, kao i u svom susjedstvu, imamo priliku pomagati drugima u njihovim različitim potrebama: starima i nemoćnima, potrebnima novčane pomoći i podrške, prijevoza do ambulante i ljekarne, dostave namirnica i sličnog. Nastojimo djelovati u tom smjeru kao društvo Prijatelja i individualno. Blizu smo i svojoj crkvi i časnim sestrama koje su ovom mjestu pravi Božji dar i naše vjerne podpirateljice.

Marina Rubić, PMI

AKCIJA „SKUPLJANJE PLASTIČNIH ČEPOVA“

Naše Društvo Prijatelji Malog Isusa u sklopu svojih humanitarnih akcija, sudjeluje i u akciji sakupljanja plastičnih čepova za udruge djece s posebnim potrebama. U suradnji s gospođom Maricom Lupi iz Starigrada na O. Hvaru, prikupili smo devet vreća raznih plastičnih čepova.

Na našem putu za Dubrovnik, sastali smo se s gospodinom Zdravkom Đonović - voditelj udruge "Dva skalina" - udruga koja skrbi o djeci s cerebralnom paralizom i isporučili mu vreće čepova. Gospodin Zdravko je bio oduševljen našom akcijom da mi iz Dugopolja dovozimo čepove u Dubrovnik, a mi smo rekli da postoji poveznica "3D" - Dugopolje - Dubrovnik - Djeca. - BITI DIJETE ZNAČI BITI MALEN; A BITI MALEN ZNAČI BITI OVISAN O DRUGOME, O BOGU I ČOVJEKU. Svaka, pa i najmanja pomoć je velika.

Upoznao nas je da oni te čepove voze u Slavoniju, a ovi iz Slavonije u Italiju i oni im šalju novce kojim oni kupuju invalidska kolica ili drugu opremu potrebnu djeci. Udijelio nam je i zahvalnice i slike što ih njihova djeca crtaju prstićima i rukama - prekrasne su. Obećali smo i daljnju suradnju, a gosp. Zdravko je velikodušno rekao da bilo gdje darujemo te čepove - činimo dobra djela. Pozdravili smo se i zaželjeli mu puno sreće u daljnjem radu. Bogu hvala na ovom susretu!

ADVENTSKE RADIONICE

U samostanu časnih sestara Služavki Malog Isusa u Šestanovcu tijekom mjeseca studenog održavale su se adventske radionice za Misijsku prodajnu izložbu za Tanzaniju i Haiti. Izrađivali su se adventski aranžmani, božićni nakit, ukrasi za zid, a u pripremi su i neke delicije. Sestra Danka i sestra Branimira omogućile su nam rad u toplom i ugodnom okruženju samostana, a sretni smo i zbog uključivanja novih članova u Društvo. Vrijeme provedeno na ovim susretima prolazilo je brzo jer se uistinu uživalo radeći za one koji nas trebaju. Nadamo se dobrom odazivu izložbi i neka Bog blagoslovi sve one koji podupiru ovaj rad.

Marina Rubić, PMI

MISIJSKA IZLOŽBA „IMAJ SRCE!“

Prijatelji Maloga Isusa zajedno sa sestrama Služavkama Malog Isusa Splitske provincije organizirali su trodnevnu humanitarnu izložbu za misije pod geslom "Imaj srce".

Prilog je namijenjen za dječje sirotište "Alojzije Stepinac" na Haitiju gdje djeluju dvije sestre misionarke Služavke Malog Isusa Sarajevske provincije i potrebe siromaha u Tanzaniji gdje već 40 godina djeluje misionar don Ante Batarelo.

Izložba je otvorena idući ususret Božićnom otajstvu i otvorenju Godine Posvećenog života 28. studenoga 2014. u Pinakoteci samostana Gospe od Zdravlja u Splitu. Pripremom i realizacijom programa i izložbe koordinirala je s. Dolores Brkić, pročelnica za Društvo PMI-a. Postavljanje izložbe odvijalo se 27. studenoga uz pomoć članova podupiratelja PMI-a iz župe Gospe od Pojišana – Split i Druge Gimnazije zajedno sa s. Dolores i s. Marcelom Žolo u ime Provincije.

Otvorenju izložbe prethodio je misijski program u svetištu Gospe od Zdravlja. Pročelnica je nadahnutim riječima uvela u cilj i smisao ovog plemenitog djela. Mladi PMI-a iz Solina izveli su glazbeno-scenski recital o misijama, a mladi PMI-a iz Dugopolja pjevanjem su animirali program i Euharistijsko slavlje na zavidnoj razini. Molila se misijska krunica za sve kontinente, a desetice, misna čitanja i molitve vjernika su predmolile kandidatkinje sestara i animatorice PMI-a. Misno slavlje predslavio je gvardijan samostana

fra Jakov Begonja. Franjevci svetišta Gospe od Zdravlja bili su nam na svestranoj pomoći – uz gvardijana i župnika fra Antu Udovičića, pomogli su nam fra Branko Periša i sestre franjevke.

Na uvodu u misno slavlje zahvalnim i poticajnim riječima svim nazočnima u crkvi obratila se provincijalka s. Anemarie Radan. Nazočni su bili predstavnici svih župa gdje djeluju PMI-a i više sestara Služavki, posebno iz Splita, te vjernici grada. Solistica Ivona Bosančić iz Dugopolja pjevala je psalam te darom Božjim uljepšala Euharistijsko slavlje. Sve je bilo u duhu služenja Malom Isusu koji traži pomoć, rad i molitva za misije i misionare, suodgovornost na sveopćem planu Crkve što je i kroz propovijed naglasio fra Jakov. Duhovnost sestara Služavki Malog Isusa i franjevac je vrlo bliska po ljubavi prema Malom Isusu. Ova humanitarna izložba upravo je najljepši uvod u Novu liturgijsku godinu i Godinu Posvećenog života kao i konkretno svjedočanstvo. Potaknuti smo dubokim ciljem ovog projekta i nesebičnim zalaganjem pročelnice koja je dnevno, 12 i više sati, bila neprekidno prisutna, dok su se ostali volonteri izmijenjivali. Svojim misionarskim duhom ovu akciju "obojile" su s. Krucifixa i s. Zorka. Zahvalni smo sestrama Služavkama Malog Isusa, na čelu sa s. Anemarie Radan, koje su doprinijele svojom nesebičnošću i PMI-a iz: Sutivana, Pučišća, Livna, Brela, Šestanovca, Ciste Velike, Metkovića – sv. Nikola i sv. Ilija, Vrgorac, Dugopolja, Trilja, Solina, Gospe od Pojišana – Split, Mejaši – Split i Druge Gimnazije te obitelji Balta i Stipanović kao i svima ostalima koji su podržali ovu akciju.

Mali Isus po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera neka blagoslovi sve koji su na bilo koji način htjeli pomoći Isusu u potrebitima.

Marija Omrčen

SARAJEVSKA PROVINCIJA

IZVOR RADOSTI

HUMANITARNI KONCERT I PRODAJNA IZLOŽBA ZA DJECU STADLEROVOG DJEČJEG DOMA EGIPAT

Prvi Vrhbosanski nadbiskup Sluga Božji Josip Stadler, 1899. godine, osnovao je zavod *Egipat* za zaštitu, odgoj i obrazovanje siromašne i nezbrinute djece i povjerio ga sestrama Služavkama Maloga Isusa. Djeca su ostajala u zavodu dok ne nauče sama priskrbiti za život, a mogla su ako žele i dulje ostati u zavodu. Kako nekada, tako i danas sestre Služavke Maloga Isusa nastavljaju, u duhu Utemeljitelja majčinskom brigom skrbiti za djecu bez adekvatne roditeljske skrbi u Stadlerovom dječjem domu Egipat.

Da bi uspjele djeci izloženoj kušnjama i teškoćama života pružiti potrebno za život, odgoj i školovanje pomažu im ljudi plemenita srca preko kojih Bog očituje svoju providnost, brigu i ljubav. Jedan od oblika podrške i pomoći u školovanju djece SDDE jest i humanitarni koncert i izložba pod motom: *Izvor radosti* u organizaciji Stadlerova dječjeg doma *Egipat* i Hrvatskog kulturnog društva Napredak..

U Sarajevu, 26. studenog 2014. u 19 sati u prostorijama Franjevačkog međunarodnog studentskog centra, Zagrebačka 18, održan je deseti humanitarni koncert i prodajna izložba dječjih radova, sestarskih kolačića i rukotvorina Društva Prijatelja Malog Isusa za djecu Stadlerovog dječjeg doma *Egipat* u Sarajevu.

Na koncertu su nastupiti i mnoge razveseli: Pamela Ramljak, djeca i sestre

Stadlerovog dječjeg doma *Egipat*, etno skupina Čuvarice, mješovita vokalna skupina *Lampoši* i tamburaški orkestar *Lira*. Voditelj programa bio je fra Mario Knezović.

Među mnogobrojnim gostima nalazili su se uzoriti Vinko kardinal Puljić i Nj.E. apostolski nuncij Luigi Pezzuto te prof. dr. sc. Pavo Jurišić dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu, provincijske glavarice: sestara Franjeviki - s. Ivanaka Mihajljević – i sestara Svetog Vinka – s. Terezija Karača, predstavnici Franjevačke provincije Bosne Srebrene kao i brojni svećenici, časne sestre raznih družbi a ponajviše sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije iz svih mjesta u kojima djeluju, zatim društveno - politički predstavnici – među kojima je zapažena posjeta Visokog predstavnika u BiH – Valentina Inzkog sa svojom pratnjom. Na koncert su se okupili brojni prijatelji djece SDDE-a, ne samo grada Sarajeva nego i iz drugih mjesta, većinom onih u kojima djeluju sestre Služavke Malog Isusa: Gromiljak, Vitez, Maglaj, Lug – Brankovići, Doboj, Prozor, Mostar, Neum, Slavonski Brod, Voćin, ...

Pokrovitelji koncerta bili su: Družba sestre Služavke Malog Isusa u osobi s. Ane Marije Kesten, tajnice vrhovne glavarice s. M. Radoslave Radek; Ivo Lacić iz Privlake; MultimediaPrint iz Travnika na čelu s gospodinom Antom Bilić i Granum d.o.o. – Čapljinina pod vodstvom obitelji Ramljak.

Organizatori humanitarnog koncerta i izložbe izrekli su zahvalnost domaćinima Franjevcima Bosne Srebrene u osobi fra Lovre Gavrana na ustupljenom prostoru FMSC.

Sredstva prikupljena od koncerta i izložbe namijenjena su školovanju djece Stadlerovog dječjeg doma *Egipat* u Sarajevu.

MILOSRĐEM DO SIROMAHA OTVORENJE MISIJSKE IZLOŽBE

Misijska izložba, pod geslom “Milosrđem do siromaha” u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa i Prijatelja Maloga Isusa otvorena je u subotu, 29. studenog 2014. godine, u Kući Navještenja u Gromiljaku.

Na početku nazočne je posjetiteljje pozdravila provincijalna glavarica Sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije, sestra Admirata Lučić, te istaknula kako se veseli Došašću, jer nas na poseban način potiče da dijelimo ljubav, ali i djelima ljubavi posvjedočimo kršćansku brigu i solidarnost prema našoj braći i sestrama.

Pismo sestara iz Haitija, s. Liberije Filipović i s. Ane Uložnik, prepuno ljubavi, topline i zahvalnosti, pročitala je s. Bertila Kovačević, poglavarica zajednice u Kući Navještenja u Gromiljaku, što je dodatno pobudilo emocije kod svih nazočnih, a riječi potpore i zahvale za ovaj milosrdni čin i hvale vrijednu humanitarnu izložbu uputio je i kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski.

I ove godine misijska je izložba okupila velik broj posjetitelja, među kojima i velik broj crkvenih vjerodostojnika, kao i osoba iz javnog života, a otvorenje je proteklo u iznimno svečanom tonu. Tomu su u velikoj mjeri doprinijele i veličanstvene izvedbe vokalnog sastava Viteški akordi. Posjetiteljje je oduševio i nastup mladih župe

Gromiljak, s igrokazom „Isus u Africi“, za koji su nagrađeni dugotrajnim pljeskom.

Voditelj programa, Ivan Sajević, izložbu je najavio riječima velikog književnika i nobelovca Ive Andrića: „Život nam vraća samo ono što mi drugima dajemo“, a prijatelji i dobročinitelji misija koji su došli na otvorenje izložbe pokazali su kako su spremni puno dati i pomoći onima koji su u potrebi.

Vrlo nadahnutim govorom izložbu je otvorio vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj,

koji je i sam proveo 18 godina vodeći misijsku postaju u Zapadnoj Africi, točnije državi Benin. Otvorenju izložbe nazočio je i don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH. Nakon otvorenja vlč. Štefan upalio je prvu adventsku svijeću, koju je s. Danica Bilić ponijela u galeriju gdje je bio izložen najveći broj eksponata.

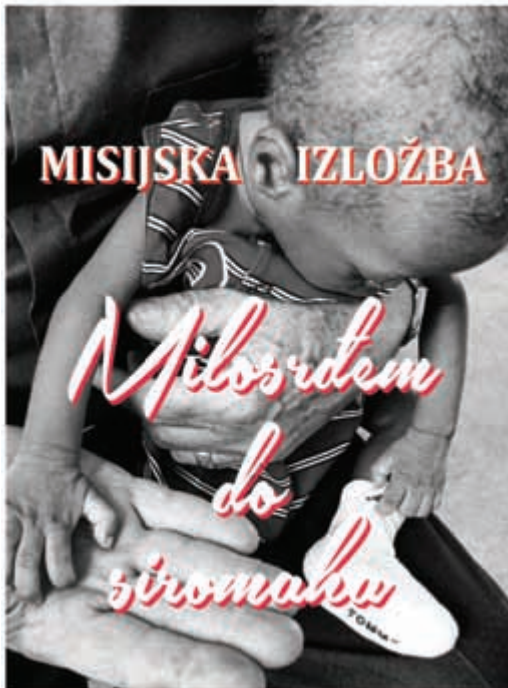
Vrijedi napomenuti kako su svi prihodi od izložbe namijenjeni isključivo za pomoć dječjeg sirotišta „kardinal Štepinac“ u Port-au-Princeu, u kojem djeluju sestre Služavke Maloga Isusa: s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik.

Iz pisma s. Liberije i s. Ane:

„Dječje sirotište «kardinal Stepinac» u Port-au-Prince, Haiti osnovao je nakon katastrofalnog potresa 2010. godine vlč. Giordano Belanich, podrijetlom iz Hrvatske. Tu su smještena djeca čiji su roditelji i najbliža rodbina poginuli u tom potresu. Svi oni da nisu smješteni u ovoj ustanovi, umjesto kreveta imali bi možda kartonsku kutiju ili голу zemlju, a voda i redoviti obroci su nepoznanica za mnoge njihove vršnjake koji nisu imali njihovu sreću. Zahvaljujući pomoći mnogih dobrih ljudi, svoj djeci je u ovom sirotištu omogućeno školovanje, bezbrižno spavanje na krevetu, pitka voda, redoviti obroci, te napose ljubav.“

Ivan Sajević

Sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa organiziraju Misijsku izložbu u Gromiljaku - Kuća Navještenja od 29. studenog do 4. prosinca 2014. pod geslom: *Milosrdem do siromaha*

OTVORENJE IZLOŽBE u subotu, 29. studenog 2014. u 15,00 sati, koju otvara vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj,

Slijedi:

- Prigodni program
- Paljenje prve adventske svijeće

Svi prihodi ovogodišnje izložbe namijenjeni su za pomoć dječijeg sirotišta «kardinal Stepinac» u Port-au-Prince, Haiti, gdje rade sestre Služavke Maloga Isusa: s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik.

Ulaz je slobodan svakim danom od 7,00 do 19,00 sati

Svoj prilog možete uplatiti na transakcijski račun kod Intesa Srepspolo Banke d.d. BiH
Ako: Za dječje sirotište «kardinal Stepinac» u Port-au Prince, Haiti
Sestre Služavke Maloga Isusa, Mjelove 54, 71000 Sarajevo
IBAN: 921-20020348-90
SWIFT: UFSKBA22
IBAN: BA291549212002034090

PRESVETO SRCE ISUSOVO

AKO HOĆEŠ, MOŽEŠ ME OČISTITI (Mt 1, 40-45)

Duhovna nečistoća i neizgledna guba
vukla se zamnom pa duši smeta,
i strpljenje moje došlo već do ruba
a onda odjednom dotaknu me svjetla.

Svjetla s uzvišenog presvetog Križa
otkud Isus raširenih ruku zove:

“Pogledaj malo na moje rane.

Ja nadu nikad izgubio nisam.

Nebeskom Ocu sam predao sebe,
i molio Ga da se pobrine za me!”

Osluhnem što mi to Gospodin kaže
pa u skrovitost svoju uranjam tiho
i molitva iz srca prema Nebu krene:

“O predobri Bože,

molim te smjerno

da svu gubu moju

Ti očistiš s mene!”

U potpunoj tišini blagoslov sveti
iz Kristovog Srca poteko je na me,
i radost spasenja obuzme mi dušu:

“O hvala ti Bože,

što se brineš za me!”

Nedjeljka Andrić PMI – Novinc, Slavonski Brod

PROSLAVITELJI

Srce Isusovo,
po kojem se Bog s čovjekom pomirio,
oprostio padove i zloće,
sebe unizio do smrti bića svoga
do zadnjeg kucaja Srca ranjenoga.

Naše stope hite sad
da odbacimo starog čovjeka,
odbacimo sav kal,
i budemo rođeni iznova.

Da primimo Srce Isusovo
koje je grlilo i Srce Stadlerovo,
osnaženi Duhom Svetim
u jedinstvu Trojstvenoga
postojanjem svojim
dičimo Boga.

Mario Habajec

MOLITVA MALOM ISUSU

Dragi Isuse! Kajem se zbog svojih grijeha. Žao mi je i sramim se. Dragi Isuse, sigurna sam da ti vidiš sve. Molim te blagoslovi moju obitelj i usliši moje molitve. Nemoj da se išta loše dogodi mojoj obitelji. Molim te za moju tetu da mi sretno na svijet donese još jednu sestričinu. Molim te olakšaj joj taj veliki trenutak. Znam, ako Ti, i samo Ti budeš uz nju, njoj će biti puno lakše. Hvala Ti! Tvoja

Ema Kostanjčar

Nitko ne ljubi kao ti Gospodine

Čovjek pokušava,
ljubav izreći
riječima, mišlju,
djelom, dodirom.
Nikada ne dodiruje tako
nježno i prozračno
kao dah maestrala
niti duboko, duboko od
najdubljeg pogleda.
Tiho, tiše od najtiše
tišine.
Odvažno, bez straha
bez obzira
u potpunosti.
Nitko ne ljubi
kao ti Kriste Bože.
Čovjek se trudi
biti tvoja slika ...
I kada voli svom snagom
i svim srcem svojim,
uvijek ostaje ovaj
smrtni ostatak, koji
i kad se pretvori u prah
podsjeća da nitko i
ništa na ovom svijetu
ne može voljeti i
ne voli kao TI.

I kada ti preda
tijelo i dušu, ostaju
tragovi stopa,
tragovi zemnog tresaja,
tragovi dodira neshvaćenih duša.
Tragovi tuge,
tragovi nerazumijevanja.
Koliko god se trudio
smrtnik nikada ne ljubi
Kao Ti, Bože.
Dodirnuti Tvojim pogledom,
probuđena za život,
želim se vratiti Tebi,
o moj Gospodine.

Danijela De Micheli Vitturi

Isus se rodio

U Betlehemu u štalici,
rodio se Isus Mali.
Zemlja je zasjala kao raj,
ljudima je došao Kralj.

Majka ga u jasle stavila,
gledala ga, čuvala i pazila.
Pastiri se Isusu pokloniše,
svaki mu po dar dadoše.

Isus se rodio i
svijetu radost donio.

Petra Knežević, V.1, Prozor

**Sretan Božić žele
PMI iz župe Prozor!**

HVALA

Isuse mali, Prijatelju moj,
navek ti uz mene stoj.
S Tobom liježem, s Tobom ustajem,
Tebi hvalu uvijek dajem.
Imam tugu, bol i sjetu,
Ti si meni sve na svijetu!
Uzmi mene ti za ruku
Tebi dajem svoju bol i svoju muku.

Jela Pintarek, Podravske Sesvete

SVIM PRIJATELJIMA

Prijatelji i prijateljice,
dobila sam boj!
Poručujem isto vama –
borite se za život svoj!
Uvijek moli, nemoj stati,
moraš čvrsto vjerovati!
Tebe molim, o, moj Bože,
ak se molba uslišit može.
Ti me vodi, Ti me prati,
nemoj me napuštati!
S Tobom liježem,
s Tobom ustajem,
ja se Tebi predajem!

Jela Pintarek, Podravske Sesvete

Oni imaju i groblja za nerođene, a mi?
Okrenimo se suncu.
Izlazećem suncu, koje se rađa svaki novi dan
Isto, a uvijek novo.
Dok oni šetaju našim ulicama
Mi sjedimo i buljimo u njihove vrhunske ekrane.
U njihovom glavnom gradu živi 35 milijuna ljudi
a u našem 1 milijun.
Na njihovoj zastavi je izlazeće sunce
A na našoj trinaest bojnih polja i četrnaesta crvena rijeka...
Za svako stoljeće jedna krvava kocka i crvena rijeka u kojoj plivamo sada.
Na njihovom je stijegu izlazeće sunce
A na našem pečati prošlosti koji čuvaju identitet raznolikosti.
Oni su preživjeli atomsku eksploziju,
A nama još krvari i Vukovar i Prevlaka i Istra
Njih oplakuje najveći svjetski ocean
A mi prodadosmo zemlju uz najljepše more na svijetu
Oni su izloženi tzunamiju,
A mi bonaci.
Njih drmaju potresi,
A nas podnevna fjaka.
Oni rade od jutra do sutra,
A mi bolujemo od nerada.
Oni po ulicama šapuću,
A mi galamimo ispred ordinacija.
Oni zastanu i snimaju zalazeće sunce
A mi ispijamo kave, dok izlazi mjesec.
Oni naliče ko jaje jajetu,
A mi tragamo za dlakom u jajetu.
Njima zalazi sunce,
Kad nama izlazi mjesec.
Oni za dana šetaju našim ulicama,
A mi mjesečarimo
Kad njima sviče,
Nama na oči pada mrak.
Na njihovoj zastavi je izlazeće sunce,
A na našoj 13 krvavih polja zapečaćenih na bijeloj stijeni u znak da smo Hrvati.
Dok oni zahvaljuju za zrno riže,
Mi bacamo kruh.

Oni čuvaju svoje jedince u napuštenim gradovima,
A kod nas se ubija nerođene prije nego ugledaju napuštene domove.

Oni uzgajaju drveće u loncima,
A kod nas korov raste na plodnim njivama.

Oni nastaniše svoju zemlju prije Krista
A mi VII. stoljeća nakon Krista.

Oni imaju i groblja za nerođene, a mi?

Dobro ti jutro vojniče ranjenog srca neka ga Isus učini po srcu svome.
Okrenimo se suncu bez njega nema novog dana kao ni bez Božjeg blagoslova.

Danijela De Micheli Vitturi

BETLEHEMSKA ZVIJEZDA

Noćas će betlehemska zvijezda
raspršiti crnu tamu,
obasjat će Betlehem,
jasle, štalicu i slamu.

A kao lutka dječak
na svijet će doći,
i s njime s neba,
spas svijeta će poći.

A mi kršćani,
hvalimo ga i slavimo,
jer spas svijeta je On,
jedini naš Bog.

Renata Vilić, Lug-Brankovići

BOŽIĆ U MOJOJ OBITELJI

Klara Pravdić, Gromiljak

Petra Topić, Gromiljak

Anja Krajina, Gromiljak

BOŽIĆ U MOJOJ OBITELJI

Antonia Pranjčić,
Lug – Brankovići

Marina Ćoruša,
Lug - Brankovići

VRHOVNA UPRAVA DPMI

DAN POKRETA I UDRUGA ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE “EVANGELIZACIJA NA ZRINJEVCU”

U okviru ovogodišnjih Dana pokreta i udruga Zagrebačke nadbiskupije uoči rođendana Crkve u subotu, 7. lipnja 2014. u popodnevnim satima u središtu Zagreba, na Zrinjercu održan je program naslovljen „Evangelizacija na Zrinjercu”. Otvarajući događanje biskupski vikar za laike Zagrebačke nadbiskupije dr. Tomislav Markić izrekao je molitvu temeljem odlomka iz Evanđelja s pitanjem koje su Ivanovi učenici uputili Isusu „Učitelju gdje stanuješ”.

Konkretan susret s Riječju Božjom ponudio je „Biblijski kutak”. Posjetitelji su bili upućeni u snalaženje u biblijskim kraticama, kao i pronalaženju pojedinih mjesta u Bibliji. Također je bila prilika za razgovor o Svetome Pismu, te njegovu mjestu u životu vjernika, kao i informiranje o dostupnosti Svetoga Pisma poglavito u virtualnom svijetu. Organiziran je i biblijski kviz sa simboličnim nagradama.

Tijekom trosatnog programa različite udruge, pokreti i zajednice osmislilo je osam kutaka.

Tako je devet udruga, pokreta i zajednica osmislilo „dječji kutak“. One najmlađe animirale su „tete“ s gitarom u pjesmi i plesu, dok su oni malo veći bili uključeni u oslikavanje papirnih tanjura i kapa koje su dobili na poklon, te izradu anđela čuvara i ribica od gline. Djeci je bilo ponuđeno i upoznavanje s Isusovim životom čitanjem dječje Biblije, kao i kroz razne igre. U ovom „dječjem kutku“ s drugim članovima udruga u ime DPMI djecu je animirala s. Ana Marija Kesten.

„Kutak za mlade“ animirao je mlade, ali i one malo starije raznim igrama. Aktivnosti je organiziralo osam udruga, pokreta i zajednica koji su pažnju prolaznika privukli „izložbom“ majci s raznih susreta katoličke mladeži, te fotografijama i plakatima s ljetovanja vjerskog karaktera. Priređene su i komunikacijske vježbe za mlade s temama prihvaćanje različitosti, rješavanje konfliktnih situacija, uspostavljanje zdravih odnosa.

Kreativnost je osobito zanimljiva djeci u „karitativnom kutku“ u kojem su izrađivali desetke krunica i narukvice, te bojali anđele, dok su oni stariji bili zaokupljeni pripremom i pakiranjem prigodnih poklona namijenjenih u karitativne svrhe za pomoć poplavljenim krajevima u Hrvatskoj.

„Kulturni kutak“ ponudio je mogućnost upoznavanja s glagoljicom kroz izložbu izdanja, ali i u svladavanju glagoljičkih slova. Mnogi su imali priliku „tek“ naučena slova ispisivati na razglednicama i tekstilu. Ovaj kutak je možda po prvi puta „iznio“

na ovaj prostor jednu ikonu, te tako dao priliku zainteresiranima da se upoznaju kako ikona nastaje.

Deset udruga, pokreta i zajednica u „Obiteljskom kutku” ponudilo je obilje tiskanog materijala s područja komunikacije u braku, muške i ženske različitosti, prirodnog planiranja obitelji, neplodnosti u braku, kontracepciji, odgoju djece, kao i o raznim vidovima ovisnosti u obitelji. Posjetitelji su imali prilike saznati i nešto više o Obiteljskom savjetovalištu Caritasa Zagrebačke nadbiskupije, kao i o djelovanju Ureda za pastoral obitelji Zagrebačke nadbiskupije. Posebna pak vrijednost ovoga kutka bila je mogućnost razgovora, za što su na raspolaganju bili pojedinci iz „obiteljskih” udruga, pokreta i zajednica.

U „Kutku za razgovor o vjeri” bila je prilika potražiti odgovore na nedoumice o Bogu, vjeri, Crkvi, sakramentima i molitvi. „Papin (mobilni) kutak” kružio je Zrinjevcem i dijelio poticajne misli i poruke pape Franje, pape u miru Benedikta XVI. i sv. Ivana Pavla II. Ti prigodni pokloni imali su dvostruku učinkovitost, onu za dušu u vidu samog citata, kao i drugu za tijelo u vidu slatkiša.

Valja naglasiti, kako su pokreti, udruge i zajednice sami ne samo osmislili pojedine kutke, već se pobrinuli i za „opremu” kutka kako u vidu dekoracija, tako i svih pomagala koje su koristili.

U glazbenom programu u Paviljonu na Zrinjevcu nastupio je kantautor Dragutin Hrastović i Band Cenacolo koji su se predstavili svojim raznovrsnim reperturom. Posljednja glazbena točka banda Cenacola bila je obogaćena scenskim nastupom djece i njihovih teta iz Zajednice u Varaždinu.

Program na Zrinjevcu je kroz tri sata vodila, te posjetitelje upućivala u aktivnosti pojedinih kutaka Tanja Popec, urednica Vjerskoga programa na Hrvatskome katoličkom radiju.

Po završetku programa, svi koji su sudjelovali u programu na Zrinjevcu pridružili su se završetku peterosatnog molitveno-meditativnom programa u kapeli Ranjenoga Isusa.

Ovogodišnji Dani pokreta i udruga Zagrebačke nadbiskupije koji su započeli 6. lipnja euharistijskim slavljem u zagrebačkoj prvostolnici i susretom s pomoćnim biskupom zagrebačkim Valentinom Pozaićem u dvorani „Vijenac” Nadbiskupijskog pastoralnog instituta, a nastavljeni u subotu 7. lipnja na Zrinjevcu još su jednom pokazali bogatstvo različitih karizmi unutar Crkve. Također ovo je bila prilika pokazati kako su pokreti, udruge i zajednice koje djeluju u Zagrebačkoj nadbiskupiji zahvaljujući okupljanjima u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu pod vodstvom biskupskog vikara za laike dr. Tomislava Markića napravili kvalitativan iskorak u međusobnom povezivanju na dobrobit Crkve i hrvatskog naroda.

IMENOVANA NOVA VRHOVNA UPRAVA DRUŠTVA PMI

Na sjednici Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa održanoj 1. srpnja 2014. u generalnoj kući u Zagrebu, sukladno čl. 12. *Statuta Društva PMI* Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek potvrdila je **članove** nove Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa na mandat od tri godine. Članovi nove Vrhovne uprave Društva PMI su sljedeći:

- s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljica
- s. M. Dolores Brkić, članica Splitske provincije
- s. M. Emanuela Pečnik, članica Zagrebačke provincije
- s. M. Marina Perić, članica Sarajevske provincije
- gđa Mirjana Zemunik, članica DPMI Splitske provincije
- gđa Ivanka Novak, članica DPMI Zagrebačke provincije
- Boris Dragojević, član DPMI Sarajevske provincije

Novoj upravi DPMI čestitamo i želimo blagoslov na putu služenja.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA: POSTOM I MOLITVOM ZA MIR U SVIJETU

I ti možeš učiniti puno za mir u svijetu – i to iz svoje sobe! Pozivamo te da nam se pridružiš u svakodnevnoj molitvi krunice i postu o kruhu i vodi (jednom tjedno) na nakanu za mir u svijetu. Uz to, izmoli posvetu Srcu Isusovu i Srcu Marijinu, te sebe i čitav svijet predaj Božjoj otkupiteljskoj ljubavi.

Osobna posveta Presvetom Srcu Isusovom

Presveto Srce Isusovo, izvore svakog dobra, ja Ti se klanjam, vjerujem u Te, ufam se u Te, ja te ljubim i kajem se za sve svoje grijehe. Tebi darujem svoje siromašno

srce, učini ga poniznim, strpljivim, čistim i da u svemu odgovara Tvojim željama. Daj o dobri Isuse, da ja živim u Tebi i Ti u meni. Štiti me u opasnostima, tješi me u nevoljama i žalostima. Udjeli mi zdravlje tijela, blagoslovi sav moj rad i daj mi milost svete smrti. Amen.

Osobna posveta Bezgrešnom Srcu Marijinu

Presveta Djevice Marijo, Majko i Kraljice moja, tvojemu Bezgrešnom Srcu posvećujem i predajem čitavo svoje biće: svoje misli, riječi i djela. Raspoloživa sa mnom i sa svim što mi pripada sada i u vječnosti na hvalu i slavu Presvetoga Trojstva za posvećenje Crkve i spasenje svega svijeta. Bezgrešna moja Majko, pomoz mi živjeti dostojno moga krsnog posvećenja da neopozivo pripadam svome Otkupitelju. Daj da poput Tebe slušam poticaje Duha Svetoga! Neka se u meni i u svemu vrši volja Božja! Amen.

PMI UKLJUČIMO SE U MOLITVU ZA PROGONJENE KRŠĆANE U IRAKU I ZA MIR U UKRAJINI

Biskupi pozivaju svećenike, redovnice i redovnike, kao i sve vjernike laike i ljude dobre volje da u nedjelju, 14. rujna 2014., kad se slavi Uzvišenje svetog križa, uprave svoje žarke molitve za mir u Ukrajini i u Iraku.

Biskupi Hrvatske biskupske konferencije, solidarizirajući se posebno s teškim prilikama koje u ovo vrijeme pogađaju progonjene kršćane u Iraku te sa stanjem ratnih sukoba u Ukrajini, objavili su 6. rujna 2014. poziv svim vjernicima da u nedjelju, 14. rujna ove godine, kad se ujedno slavi blagdan Uzvišenja sv. Križa, prikažu svoje molitve na ove velike nakane, moleći zajednički ili osobno u crkva-

ma, kapelama ili u obiteljima.

Imajući u vidu teško ratno stanje i traume koje smo i sami u nedavnoj povijesti proživjeli a sada se to događa u dvjema državama, u Iraku i u Ukrajini, u kojima su ratna žarišta pokazala svu opasnost i strahote stradanja nevinih ljudi, hrvatski biskupi su odlučili pozvati na molitvu za sve one koji pate zbog ratnih nemira i stradanja.

Biskupi stoga pozivaju svećenike, redovnice i redovnike, kao i sve vjernike laike i ljude dobre volje da u nedjelju, 14. rujna 2014., kad se slavi Uzvišenje svetog križa, uprave svoje žarke molitve za mir u Ukrajini i u Iraku.

Neka naše skromne molitve, po zaslugama muke i smrti Gospodina našega Isusa Krista i po neizmjerne vrijednosti njegova križa, pomognu da zasja konačno pro-

gonjenim kršćanima u Iraku i diljem svijeta toliko žuđena sloboda. A uznemirenim stanovnicima Ukrajine neka se povrati stabilnost i mir, izvijestio je Tiskovni ured HBK.

ODRŽANA PRVA SJEDNICA NOVE VRHOVNE UPRAVE DRUŠTVA PMI

U subotu, 15. studenoga 2014. u generalnoj kući Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i sjedištu DPMI-a u Zagrebu, održana je prva sjednica nove Vrhovne uprave Društva PMI.

Zajedno sa sestara iz generalne kuće, članovi nove Vrhovne uprave započeli su svoje novo poslanje u Društvu PMI euharistijskim slavljem koje je u kućnoj kapelici predslavio vlč. Tomislav Kralj, župnik iz Bistre koji je ujedno i član Društva PMI.

U svom kratkom obraćanju vlč. Tomislav poželio je članovima nove Vrhovne uprave Božji blagoslov na početku važnog puta služenja, te ih potaknuo da svoje djelovanje temelje na Božjoj Riječi i na primjeru svetog života sluge Božjega Josipa Stadlera.

U euharistijskoj molitvi molilo se za Crkvu, za Društvo PMI, za Družbu, i za sve pokojne članove DPMI.

Nakon Euharistijskog slavlja zajedništvo je nastavljeno kod obiteljskog stola gdje se u lijepom sestrijskom i bratskom druženju okrijepilo i tijelo, a potom je započeo rad sjednice.

U 13 sati sjednica je započela najdražom pjesmom našeg oca Utemeljitelja „O Isuse poljubljeni ...“ i molitvom Malom Isusu.

Početak rada sjednice otvorila je vrhovna glavarica Družbe i Pokroviteljica Društva PMI s. M. Radoslava Radek. Uz druge važne početne zadatke za novu Upravu, na ovoj sjednici prema čl. 14. Statuta DPMI izabrana je za tajnicu Vrhovne uprave Društva PMI gđa Ivanka Novak, koja je ujedno i članica Vrhovne DPMI iz Zagrebačke provincije. Nakon izbora tajnice, nastavilo se s radom prema predviđenom programu, gdje su se tražile nove smjernice za trogodišnje djelovanje Vrhovne uprave i vodstva DPMI u Crkvi. S pouzdanjem u Božje vodstvo i međusobnu suradnju svih članova za dobro Društva PMI i duhovni rast svakog njezinog člana, završena je prva sjednica i dogovoren datum za drugu sjednicu koja će se održati 9. siječnja 2015.g.

Članovi nove Vrhovne uprave DPMI zahvalili su vrhovnoj glavarici s. Radoslavi i svim sestrama u generalnoj kući na lijepom gostoprimstvu, sestrijskom zajedništvu i zahvalili što ih u jedno povezuje Mali Isus i sluga Božji Josip Stadler.

(s.am)

NAGRAĐENI ČITATELJI BILTENA „PRIJATELJ MALENIH“

U prošlom broju biltena „Prijatelj malenih“ u rubrici *Odjeci vremena*, našim čitateljima ponuđen je nagradni kviz posvećen sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru. Točne odgovore na nagradni kviz poslali su na Upravu DPMI i nagrađeni prigodnim darovima:

Marina Štimac, Kostanjevac

Mirjana Džaja, Zagreb

Rozalija Kustodinić, Pitomača

Ivan Josipović, Nova Gradiška

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

STADLEROVIM STOPAMA, U SPOMEN 40. OBLJETNICE POSVETE DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA PRESVETOM SRCU ISUSOVU

“Bez Isusa nema nigdje na svijetu prave ljepote i dobrote” riječi su sluge Božjega Josipa Stadlera iz knjižice njegovih izreka koju sam uzela ne bih li se “oraspoločila” za pisanje. Prvo što sam otvorila bile su upravo te riječi. Je li to zato što je navedeni citat upravo na sredini stranice ili Božjim udjelom, ne znam, ali su riječi krenule. Bosna je prekrasna, Sarajevo oduševljava, a bi li tako bilo bez Isusa u mom srcu? Želja u srcu da opet dođem u Stadlerovo Sarajevo živjela je dugo, još od prošlogodišnjeg hodočašća. Otići opet na mjesto gdje je

sve “krenulo”, gdje je utemeljena Družba sestara Služavki Maloga Isusa, tamo gdje sve odiše Stadlerovom prisutnošću, gdje ga upoznaješ i osjećaš kao prijatelja koji te vodi. Doći opet u goste takvom prijatelju i to s onima koje su mu najbliže - naše drage sestre, a onda i svi dragi Prijatelji Maloga Isusa.

Svima su nam srca bila puna jer smo kretali pod najljepšom i najmoćnijom zastavom na svijetu - Pod zastavom Srca Isusova. Putnici iz Podravine, Krašića, Zagreba - malo stado i veliko srce. Osjećamo se sigurno i vođeno ljubavlju.

Ljubav nas je i skupila, a uz naše anđele čuvare u vidu naših sestara, srce je još veće, kuca još jače.

Zajednička molitva za sretan put, put koji vodi preko Slavenskog Broda, rodnog mjesta našeg nadbiskupa Josipa Stadlera. U Sarajevo smo stigli ujutro oko 8 sati. Šetnjom kroz grad promatrali smo mnoge znamenite građevine s posebnom pažnjom upijajući svaki detalj koji je vezan uz Slugu Božjega. U zgradi Bogoslovije lijepo su nas dočekali, te polako riječju, korakom, molitvom i tišinom uveli u slavlje cijeloga dana. U katedrali Presvetog Srca Isusova, koja je još jedno Stadlerovo djelo započeo je program pripreme za središnje slavlje. Duhovno-molitveni program predvodile

su sestre novakinje i juniorke s učiteljicom sestrom Marinom Piljić. Povod je velik: 40 godina prije (21. lipnja 1974.) u sarajevskoj katedrali Srca Isusova Družba sestara Služavki Malog Isusa vođena nadahnućem svog utemeljitelja Sluge Božjega Josipa Stadlera stavila se pod zaštitu Presvetog Srca Isusova. Danas 28. lipnja na blagdan Prečistoga Srca Marijina sestre obnavljaju svoj zavjet. Prekrasno je biti na blagdan Presvetog Srca Marijina u katedrali Srca Isusova, u kolijevci Družbe. Program je bio prekrasan, uvod u euharistijsko slavlje, sve u znaku srca. Ovdje smo se sastali i s Prijateljima Maloga Isusa iz Splitske i Sarajevske provincije, svi smo bili jedno veliko srce i sigurna sam da nas je pratio blagi pogled našeg Utemeljitelja.

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik Biskupske Konferencije BiH u koncelecijaciji s još tri svećenika. Na iznenađenje nama mnogima, pozdravio nas je putem pisma i Papa Franjo sa svojim papinskim blagoslovom. Duh posvete Srcu Isusovu odisao je cijelim slavljem i homilijom. Bilo je stvarno veličanstveno. Procesija do groba sluge Božjega J. Stadlera. Zajednička molitva, svi smo jedno srce. Hvala Ti, hvala Ti, je kucalo u mom srcu. Zaorila je himna Družbe - „Služavke smo vječnog Boga, što će nama varav svijet? Mali Isus naša radost i za Njegov ćemo živjet’ mrijet’!“

Poslije zajedničkog objeda za sve prisutne upriličen je posjet Katoličkom školskom centru sv. Josipa koji je obnavljan u teškim ratnim vremenima 1994.

god. Zavod vode sestre Kćeri Božje Ljubavi koje su došle u Sarajevo davne 1882. na poziv Sluge Božjega J. Stadlera. Kroz samostan koji odiše ljepotom, mirom, ljubavlju ušli smo u crkvu Kraljice Svete Krunice. Molitvom, pjesmom molili smo zagovor blaženih Drinskih mučenica. Puni dojmova popeli smo se još više, na Bjelave do dječjeg doma Egipat kojeg je osnovao naš Otac sirotinje Josip Stadler 1898.

Po izlasku iz Sarajeva posjetili smo polje Srca Isusova ili Mladice. S. Admirata, provincijska glavarica iz Sarajeva, kratko nam je ispriopovjedila povijest djelovanja sestara na tom polju. Njih 46 sestara, tadašnje vlasti su protjerale 1946. god. i do danas im nisu vratili ovo polje. O, tužno je bilo gledati oronulo zdanje, vidjeti kroz staklo svodove samostanske crkve. Ulaz nam je onemogućen. „Nema ključa“ kaže neki čovjek. Prijatelju, dao ti Bog ključ za tvoje srce.

S Mladica smo otišli do Vrela Bosne. Priroda je lijepa, hladovina još ljepša. Hladna voda s vrela sve nas je osvježila. Okrijepljeni vodom, sjeli smo na travu, dekice, te zajedno molili časoslov. Mir duše i tijela.

Nedjeljno jutro. Odmorni, okrijepljeni slatkim snom u Busovači, nastavili smo svoj hod. Put nas je vodio u Vitez, do Polja sv. Josipa, do kuće Stadlerovih sestara u kojoj je danas dječji vrtić. Sve je prekrasno uređeno. Obilazili smo divići se. Ničega premalo ili previše u uređenju i opremi. Didaktika složena po pedagoškim standardima Marije Montessori. „Pomozi mi da to učinim sam“

geslo je Montessori pedagogije, a reklo bi se i Božje pedagogije.

Vrijeme je prebrzo odmicalo te smo žurili put Travnika u kojem se nalazi Stadlerovo sjemenište. Prekrasno zdanje koje nosi ime Sluge Božjega Petra Barbarića, a blagdan je sv. Petra i Pavla. Priča o njegovu životu, smrti i četiri „sprovoda“ nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Molili smo na grobu Petra Barbarića koji je u crkvi sv. Alojzija. Svetu misu slavili smo na groblju Bojna u 11 h. Grob gdje je bilo položeno tijelo Petra Barbarića narod obilazi i danas. Razgledavali smo zgradu sjemeništa, gimnazije i crkvu sv. Alojzija.

Hvala ti Bože na svemu stvorenom i za Tvoju prisutnost u nama.

Na putu povratka prema Zagrebu, stali smo u svetištu sv. Ive u Podmilačju. Dolazimo pred svetište. Pusto. Prazno. Ali sve puno Božje prisutnosti. „Bosno moja divna mila, divna gizdava ... u tebi je Josip Stadler otac sirotana...“ Putovanja uljepšavaju sestre novakinje i juniorke svojim divnim glasovima.

Presveto Srce Isusovo, Bezgrešno Srce Marijino, Sv. Petar i Pavao, - kakvi divni dani za hodočašće.

Hvala ti slugo Božji Josipe Stadleru, ti divni slugo Božji koji si znao služiti malenima. Hvala vama drage sestre Služavke Malog Isusa što s ljubavlju živite svoje poslanje, što se darujete bližnjima i potrebitima.

*Nina Martinović i Marija Habajec,
PMI, župa sv. Pavla, Zagreb*

U ZAJEDNIŠTVU VJERE, ZAHVALNOSTI I MOLITVE

Uz drugu rujansku nedjelju po 283. put progovorio je drevni zavjet zagrepčana koji su se uputili Majci Božjoj Bistričkoj pod geslom *Zdravo, presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna Zaštitnice naše drage domovine Hrvatske*.

Središnja proslava ovogodišnjeg hodočašća bilo je euharistijsko slavlje u nedjelju, 14. rujna koje je predslavio kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup u zajedništvu s pomoćnim zagrebačkim biskupima i svećenicima Zagrebačke nadbiskupije, a u kojem smo sudjelovali i mi PMI kao članovi svojih župnih zajednica predvođeni našim svećenicima i sestrama.

„Hodočašće je slika svakoga životnog puta, isprepletenoga postavljenim ciljevima i početnim oduševljenjem, ali i gubitkom snage što unosi sumnje“, rekao je u propovijedi Zagrebački nadbiskup.

Sve nas okupljene pozvao je da stavimo Križ u središte svojega života te da ne gubimo pouzdanja. Potaknuo nas je da kao vjernici laici svatko prema svojoj odgovornosti učinimo ono što je moguće kako bi se promijenilo ovo teško stanje Domovine. Na kraju propovijedi pozvao nas je na snažniju molitvu za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, apelirao na velikodušnost vjernika da pomognemo stradalima u poplavama koje su ovih dana opet pogodile našu Domovinu, te da molim za progonjenu i zlostavljenu braću u Iraku, Siriji i Africi te da molimo za mir u Ukrajini.

VOLONTIRALI SMO!

Kao članovi Društva PMI, u svakodnevnom životu nastojimo savjesno vršiti svoje dužnosti te smo se kao volonteri uključili u građansku inicijativu U ime obitelji te smo stajali na štandovima i prikupljali potpise od 21. rujna do 5. listopada 2014. za raspisivanje referenduma o izbornom sustavu. Na taj smo način htjeli dati svoj

doprinos za opće dobro u Domovini; dati od sebe ono najbolje vjerujući u pobjedu dobra. Premda smo doživjeli mnoge neugodnosti, mnoge progone, radosni smo bili što smo barem malo mogli podnijeti poradi dobra, poradi Krista. Kako kaže dr. Željka Markić, svatko je svojim potpisom započeo promjenama u Hrvatskoj. Vjerujemo! Bit će bolje!

RADOST EVANĐELJA

Osaženi Nebeskom hranom na euharistijskom slavlju u crkvi sv. Franje na Kapitolu, animatori Društva PMI, 4. listopada 2014. krenuše zajednički, prema samostanu Antunovac, gdje su nas dočekale kao i uvijek, nasmijane sestre, Služavke Maloga Isusa. Uz kratko druženje i brzu okrjepu, prionusmo na rad.

Encikliku EVANGELII GAUDIUM, Radost Evanđelja, koju je potpisao, papa Franjo, dobili smo još u ljeti od s. Emanuele da je pročitamo i proučimo. Po njoj, slušali smo s. Valeriju Sakač, kako vrsno tumači dio po dio knjigu, uz audiovizualno tumačenje. Ovaj puta bila je novost u predavanju ta, da smo mogli zajednički podijeliti mišljenja, iznijeti svoje stavove i zaključke. I bilo je veoma zanimljivo, sa pravim bogatstvom različitih stavova i mišljenja. Na kraju predavanja, s. Valerija dobila je spontani i zasluženi pljesak za uspješno predavanje, tim više, što je na početku skromno izrekla da joj je to jedno od prvih javnih predavanja takove vrste.

Knjiga koju nam je tako znalački, stručno i sa srcem predstavila, ostavila je u svima nama poticaj, da je svi još jednom pročitamo, proučimo i primjenjujemo u životu.

Nešto prije 13:00 h, slijedio je ručak, a zatim, uz malu stanku, Euharistijsko klanjanje. To je zaista

bila veličanstvenost doživljaja Božje blizine. Nakon klanjanja slijedio je nastavak rada s prezentacijom okvirnih planova i programa djelovanja DPMI po župama. Svatko od nas predstavio je rad i djelovanje u svojoj župi, uspješnost u nekim stvarima, odnosno poteškoće na koje se nailazi. Također smo predali godišnja izvješća i okvirni plan djelovanja u nastavku godine.

Neki od zajedničkih zaključaka: osvjestili smo potrebu molitve za duhovna zvanja, važnost sudjelovanja u akciji molitve 40 dana za život, sudjelovanje u misijskoj izložbi Imaj srce za Ayiti.

Oko 15.30, susret se polako približavao kraju. Bogati novim iskustvima, osvježeni i ohrabreni novim idejama, radosno smo krenuli svojim kućama, u želji da što prije primijenimo nova nadahnuća i budemo što korisniji u Božjoj njivi, da budemo „Pravo sredstvo u Božjim rukama“! Još jedan formativni susret uspješno je završio, na slavu Malog Isusa!

Marija Lukač, animatorica u župi sv. Jeronima, Zagreb

PRIJATELJI MALOG ISUSA IZ VINKOVACA U KRAŠIĆU

Sunčano i raspjevano jutro 11. listopada 2014. dočekalo nas je pred „Marijnim domom“ časnih sestara „Služavki Malog Isusa.“ No, svojim sjajem nije moglo nadmašiti naša lica na kojima se oslikavala radost postojanja i želja da što prije krenemo na put u Krašić. Znali smo svoj cilj, dok je u srcima naše zajednice Prijatelja Malog Isusa gorio plamen ljubavi za svakog čovjeka, za pružanje radosti i snage za život koji živimo s Isusom zagrljeni.

Krenuli smo u susret prijateljima i sestrama u Krašić jer smo tu zajednicu molitveno posvojili na godišnjem susretu u Popovači. Pjesma u autobusu, molitva i krunica Malome Isusu gromko je odzvanjala sve do neba. Lica sestara, voditeljica i animatorica: s. Antonije, s. Rebeke i s. Jasmine, očitovale su svu ljepotu duše, milosti, snage i ustrajnosti poziva koji nose u sebi.

Radost je prerasla u nešto više i snažnije kada smo se susrele s ljudima – prijateljima u Krašiću. Nasmijane sestre: Simeona i Mirjam, dobrodušni župnik Drago i prijatelji oko nas pružili su nam toplu dobrodošlicu u okrijepi i očima koje su ogledalo duše.

U crkvi Presvetoga Trojstva sve svoje nakane i vjeru izručili smo blaženome Alojziju Stepincu, mučeniku i branitelju istine. Zamolili smo ga da nam pomogne ljubiti Krista, kako Ga je on ljubio, i da nam učvrsti vjeru u borbama života. Rastužio nas je njegov patnički život i zatočenje u njegovom domu sve do smrti.

Nakon svete Mise položile smo svoje nade, želje i snove u jaslce koje je tako srčano uredila sestra Mirjam. Slijedila je zahvala i molitva litanija našem učitelju, osnivaču i promicatelju za brigu o siromasima, malenima i najpotrebnijima, Josipu Stadleru!

Rastanak i put u Samobor sestrama Malog Isusa, posjet njihovoj kući, bila je naša posljednja stanica. Na vratima su nas dočekale razdragane sestre: Marina, Nikoleta, Margaret, Vjera, Marija, Jelena.... Molitva u njihovoj kapelici, topli razgovori, pjesma i sva radost susreta isplivala je na površinu.

Tvoji prijatelji iz Vinkovaca

IMAMO ĐAKONA IZMEĐU NAS!

Na 8. dan velike devetnice Božiću, 25. listopada 2014. u zagrebačkoj katedrali polaganjem ruku nadbiskupa i kardinala Josipa Bozanića, za đakona je zaređen, sa još jedanaestoricom, gosp. Martin Krizmanić iz župe sv. Pavla, Zagreb - Retkovec. Bio je to dan radosti i zahvaljivanja za cijelu Nadbiskupiju, a osobito za župnu zajednicu.

PREDADVENTSKI DANI U ŽUPI SV. PAVLA

Isusu služiti znači kraljevati, govorio je sl. B. Josip Stadler. Tako su članovi PMI-a župe sv. Pavla u zajedništvu s djelatnicima Caritasa i zajednice mladih, u tišini nekoliko večeri u tjednu pred svetkovinu Krista Kralja, kao i u tjednu pred početak došašća, služili potrebnima radeći adventske vijence. Originalne rukotvorine bile su ponuđene zainteresiranim župljanima na svetkovinu Krista Kralja i na prvu nedjelju Došašća. Na taj način mnogi su doprinijeli svoj udovičin darak.

DAN PO DAN U DOŠAŠĆU U ZAJEDNIŠTVU S ČASNIM SESTRAMA

U subotu, 30. studenoga 2014. dječja skupina PMI-a u župi sv. Pavla pripremala se za početak Došašća uz prigodni listić kako bi se povezoao dječji hod prema Božiću uz obilježavanje Godine posvećenog života.

U sklopu prireme za Došašće upriličen je susret s predstavnicima udruge Zdenac, gđom Mirjanom Iličić i gosp. Lukom Horvatom s kojima surađujemo već godinama. Tom prigodom djeca su uručila svoj novčani dar za svoju kumčad u sirotištu Cipole u Tanzaniji.

SPLITSKA PROVINCIJA

HODOČAŠĆE U KNIN I SINJ

U nedjelju, 22. lipnja 2014., ranom zorom mali podupiratelji PMI iz Omiša i Jesenica zaputili su se sa svojim vjeroučiteljicama s. Terezijom i s. Rebekom na hodočašće u Knin i Sinj. U Biskupiji kod Knina nas je dočekaio ispred crkve fra Ivan Lukač, župni vikar u Kninu te smo u prekrasnoj staroj Meštrovićevoj crkvi slavili svetu misu.

Mali podupiratelji PMI su čitanjem i pjevanjem uzveličali misno slavlje. Fra Ivan im je na poseban način približio Isusa kroz propovijed i naučio ih pjevati pjesmu „Isus me voli“. Na kraju je postavio nagradno pitanje „Što je čovjeku najvažnije u životu?“ Djeca su se malo zbunila, a fra Ivan im je rekao: susret s Isusom Kristom. I doista na toj svetoj misi se na poseban način osjetila Isusova prisutnost, a djeca su sjajila posebnom radošću. Nakon svete mise zaputili smo se na izvor rijeke Krke i vidjeli slap Krčić tako da smo posebno uživali u ljepoti Božje prirode. U Kninu smo najprije posjetili novu crkvu „Gospe velikog hrvatskog zavjeta“, a nakon toga se pomolili pred spomenikom branitelja za sve poginule branitelje. Nakon što smo se

okrijepili krenusmo put tvrđave. Sunce je milovalo naša lica, a vjetar je puhao u leđa dok smo se uspinjali na tu predivnu povijesnu građevinu.

Osjećali smo ponos što smo Hrvati i katolici posebno u tom gradu koji je oslobođen zahvaljujući hrabrosti naših branitelja koji su poput Krista dali svoj život za druge. Djeca su bila radosna.

Kad su došli na vrh tvrđave i ugledali prekrasnu hrvatsku zastavu svi smo zapjevali domoljubnu pjesmu. Spuštajući se niz tvrđavu razmišljala sam i sama o velikoj ljubavi prema svojoj domovini i prema Bogu koji nam ju je darovao. U samostanu sv. Ante dočekala nas je okrepa u hrani i piću zahvaljujući dobroti i velikodušnosti fra Ivana. Uputismo se pjevajući u Sinj gdje nas opet čeka naša nebeska Majka. U svetištu nas je dočekao župni vikar fra Antonio Mravak i ispričao djeci povijest Sinja, svetišta, posebno slike Gospe Sinjske. Nakon toga svi smo se zajedno pomolili ispred slike i zapjevali „Marijo, o Marijo“.

Radosni što smo primili tolike milosti neki su se i ispovjedili i zapalili svijeće za svoje obitelji te smo se u večernjim satima uputili prema svojim domovima, u svoj Omiš i Jesenice pohranjujući u srce doživljaje i milosti hodočasničkog dana.

s. Rebeka Batarelo

DEVETNICA MALOM ISUSU

Mi članovi Društva Prijatelji Malog Isusa Dugopolje, smo 25. lipnja 2014. sudjelovali na sv. Misi, a nakon toga smo molili četvrti dio devetnice malom Isusu.

Iza molitve smo se dogovorile da napravimo radionicu u subotu, 05. srpnja, za prodajnu izložbu u petak 18. srpnja 2014. god, kada se u Dugopolju organizira međunarodni festival folkloru „Ljepota u kamenu kamenitom“.

Na radionici smo bile puno vrijedne i izradile veliko šarenilo proizvoda: - šarene vrećice lavande, eko sapuna raznih oblika i mirisa (lavanda, ružmarin, kamilica...) kolačića, domaćih likera i sve to smo posložile na naš štand za izložbu i prodaju. Posjeta gostiju i prodaja je bila odlična.

Dogovorili smo se da prikupljeni novac podijelimo bolesnima i potribitima iz naše župe. Ovaj put je u posjet išla naša časna sestra Eudoksija i još dvije sestre bolesnoj djevojčici, a župnik je posjetio našeg mještana koji je u invalidskim kolicima. Posjet je bio vrlo dirljiv, ali na kraju je najljepše vidjeti osmjeh na licima naših bolesnih prijatelja.

ŽIVIO MALI ISUS – UVIJEK U NAŠIM SRCIMA.

HODOČAŠĆE PRIJATELJA MALOG ISUSA U SARAJEVO

Od Splita do Livna, put Travnika do Viteza prema Sarajevu u srce Sarajeva, zatim preko Jablanice do Mostara, zatim do Međugorja te u Split natrag ... Od Srca k srcu i natrag ... Bogata putovanja našeg hodočašća u prijateljstvu s Isusom i nas Prijatelji Malog Isusa međusobno sa sestrama, sve zbog ljubavi Srca Isusova, isplatio se ...!

Ove godine, 28. lipnja sestre Služavke Malog Isusa obnovile su Posvetu Presvetom Srcu Isusovu, a prije 40. godina stavile su svoju Družbu pod zaštitu Njegova Srca. Sestre i mi Prijatelji Malog Isusa započeli smo hodočašće u crkvi sv. Križa u Splitu na svetkovinu Srca Isusova. Misno slavlje predslavio je msgr. Marin Barišić zajedno sa župnikom don Ivanom Sučić i tajnikom Frankopanom.

Liturgijsko slavlje uveličao je zbor sv. Križa među kojima ima članova PMI-a, pod vodstvom s. Eduarde Marić.

Nadbiskup je u svojoj propovjedi, koja je bila posebno nadahnuta, istaknuo kako zajednica sestara SMI-a nastavlja širenje ljubavi Presvetog Srca Isusova te je ta ljubav sposobna gledati ljudsku bijedu, duhovno i materijalno siromaštvo, te u svakom čovjeku gledati Malog Isusa koji je potreban pomoći i pažnje. Vaša Družba upravo čini taj pohod ljudima u potrebi, riječi su poticajno upućene sestrama i nama Prijateljima, njihovoj produženoj ruci.

Nakon mise i svečanog blagoslova PMI-a krenuli su u Sarajevo pod iskusnim vodstvom pročelnice s. Dolores Brkić. Putnici – hodočasnici su bili iz: Župe sv. Križ Split, sv. Spasa Split, Gospe od Pojišana Split, Druge gimnazije Split, Dugopolja, Dicma (Krušvar), Krila Jesenica, Omiša, Šestanovac, Ciste Velike. PMI-a iz Metkovića i Vrgorca u Sarajevo stigli su sa svojim sestrama i sestrama iz Dubrovnika. Uz PMI-a iz Splita bile su još i sestre: Rebeka, Terezija, Maneta i Danka.

U našem autobusu osjećala se posebna atmosfera, kao da smo blagoslov mogli doticati, uz predivnu animaciju s. Dolores; stil poticajno duhovnog govora, pjesme, molitva, anegdote. Iskusna putnica i komunikator za sve generacije, budući da je bilo svih uzrasta i profila PMI-a.

Sretni smo bili također uz „živu enciklopediju“ sluge Božjeg Josipa Stadlera, s. Manetu Mijoč koja nas je tijekom puta do Sarajeva upoznala sa mnogim nama još

nepoznatim činjenicama i detaljima o nadbiskupu Stadleru. Moramo spomenuti i sigurnu vožnju našeg vozača Josipa Prološćića.

Ne osjetivši daljinu puta već smo stigli do našeg duhovnog centra Kuće Djeteta Isusa u Livnu gdje nas je srdačno dočekala s. Sandra Midenjak te s. Nevena i s. Ines. U kapeli smo pjesmom pozdravili Maloga Isusa, te izmolili molitvu za duhovna zvanja naših sestara. U prelijepoj atmosferi, oazi mira i Božje prirode, okrijepili smo tijelo ručkom koje su nam od srca priredile sestre koje su zračile te na nas ostavile predivan dojam. Tu nam se pridružila gđa Janja Jurić, PMI-a iz Livna. Nastavili smo put zahvalni Utemeljitelju Stadleru za ovu Družbu sestara.

Travnik smo prebitali panoramski pa novo osvježenje bio nam je susret sa sestrama Sarajevske provincije u Vitezu. Pitali smo se „Bože, kako su časne pune duha, mira i radosti iako je već poslijepodne i ništa nisu umorne?“; sestra Emanuela, Andrea i tako redom ... „Bog je čudo!“, uvjerali smo se u riječi naše voditeljice Dolores. Put nas je vodio po našem programu do Vrela Bosne, u predivnoj Božjoj prirodi. Slava Stvoritelju!

Osvježeni viđenom ljepotom, nastavili smo put do našeg hotela koji je smješten u mirnoj oazi od vreve i buke u blizini Svetišta Gospe na Stupu. Poslije večere prohodčastili smo do Gospine crkve te u večernjoj idili svjetla uz žubor vode pred velikom Gospinom špiljom u dvorištu, molili smo krunicu s nakanama svake desetice... Slijedeći dan nakon doručka posjetili smo Nadbiskupski dvor u Sarajevu u kojem je živio veliki Stadler. Ulazeći na vrata osvijestili smo sebi kako su tu dolazili siromasi i potrebni i svi su imali mjesta u srcu Stadlera. Nikoga nije odbio, svih je odjenuo, nahranio, utješio ...

Ušli smo u kapelu u kojoj je on crpio veliku snagu i milost. Srdačno nas je opet dočekala nova Služavka Malog Isusa, s. Marija Filipović, koja nas je osvježila svojom dobrodošlicom. Imali smo milost da nam je svoju pastirsku riječ uputio i kardinal Vinko Puljić, nasljednik velikog Stadlera. Kako doći u Sarajevo, a ne pohoditi ovo sveto mjesto?! Svi su bili ponaosob dirnuti ovim darom, posebno sestra Rebeka.

Slijedila je šetnja do Bogoslovije i Katedrale gdje smo se u miru i tišini po-

molili na Stadlerovom grobu. Zatim smo prošetali kulturno - povijesnim središtem Bašćaršijom.

U deset sati ponovno smo u Stadlerovoj katedrali posvećenoj Srcu Isusovom, gdje je započeo duhovni program kojeg su pripremile sestre novakinje sa svojom magistrom. U znak sjećanja na ovaj dan, svi mi nazočni u Katedrali, SMI-a i PMI-a, dobili su dar poruku, kao poticaj na život predanja Srcu Isusovu. Slavlje Sv. mise predslavio je sa još tri svećenika mons. Ivo Tomašević. Sestra Admirata Lučić pročitala je pismo-poruku od pape Franje. Vrhovna glavarica Družbe, sestra Radoslava Radek svih je pozdravila i izrekla nadahnute misli o Utemeljitelju i njegovu štovanju Srca Isusova.

Nama, PMI-a, sad je još jasnije Stadlerovo geslo „Imaj srce ...“.

Prikazne darove darovali su i prinosili sestre i PMI-a.

Mi iz Splita posebno smo bili ponosni jer je predstavnik mladih PMI-a bio Zrinko Ančić, a malih PMI-a Ivan Pavao Durđov koji je želio darovati tekst Hvalospjeva ljubavi. On je čudo od djeteta. Pjevao nam je tijekom puta zadivljujućim glasom, izrekao svoja mala iskustva djeteta Božjeg te predvodio Kronicu Milosrđa Božjeg. Mons. Tomašević između vrlo poticajnog sadržaja propovijedi je rekao: „Svi smo pozvani biti svjedoci božanske ljubavi, gladnoga nahraniti, bolesnog pohoditi, tužnog utješiti ...“ Pozvao je također sve na molitvu za Mir ... jer baš ovaj dan pred sto godina tu u Sarajevu započeo je I. svjetski rat.

Nakon pričesti sestre su obnovile posvetu Srcu Isusovu, te smo se svi uputili na grob nadbiskupa Josipa Stadlera gdje smo izmolili molitvu za proglašenje blaženim, a na koncu zaorila je himna Družbe. Utihnulo je sve ... U tišini su se nizale osobne molitve sestara i prijatelja upućene svome Stadleru.

Naš neumorni fotograf Borko Gunjača, PMI-a iz Splitske provincije sve je detaljno pratio kamerom i zabilježio foto aparatom. Po završetku euharistijskog slavlja, sestre i PMI-a nastavili su u KŠC sv. Josipa druženje za ručkom. Na koncu, u Crkvi Kraljice Krunice uz pjesmu i blagoslov uputili su se svojim domovima slijedeći dalje svoj program.

Od Stadlerove katedrale pedeset splitskih PMI-a krenuli su udobnim autobusom prema Jablanici za predah, te zatim preko Mostara, uz rijeku Neretvu i lijepu prirodu stigli do Međugorja. Na Blagdan Srca Marijina došli smo Majci reći svoju djetinjtu riječ... Molili smo krunicu svjetla, hodočasteći do postaje do postaje, moleći Svjetlo Kristovo za najpotrebnije. Uputivši Majci Mariji osobne molitve pred Gospinim kipom u crkvi u smiraj dana krenuli smo prema Splitu, u atmosferi odjeka srdaca što su nam svjedočili pojedini PMI-a u autobusu, bilo riječju, bilo pjesmom. Srca su progovorila te smo prikupili dar za kupnju školskih knjiga potrebnoj djevojci N.K.

U ljepotu i blagoslovljen ovaj hodočasnički put ugrađeno je puno iskustva darovanog od Boga, molitve, odricanja, zalaganja ...

Svi smo dobili najljepši dar – mir, radost, veće zajedništvo i neizrecivu snagu.

Sestra Dolores nam je rekla u različitom kontekstu tijekom puta: „Tako to biva lijepo i blagoslovljeno kad si PRIKA SA ISUSOM...“

Biti u Njegovu Srcu i Njega čuvati u svom, ima li većeg dara i blaga?!

Vesna Mamić i Zrinka Ančić, Split

19. OBLJETNICA „OLUJE“

Prijatelji Maloga Isusa (Triljske mažoretkinje) i ove godine su 5. kolovoza sudjele u proslavi vojne akcije Oluja u Čavoglavama. 19. obljetnica Oluje bila je izuzetno svečana i prožeta emocijama. U 10.30 sati mažoretkinje su prisustvovala Svetoj misi u Kljacima koju je predvodio fra Jakov Begonja. Molitvom i pjesmom slavila se ljubav prema Bogu, bližnjima i domovini. Ono čime su “Pri-

jateljice Malog Isusa” bile izuzetno počašćene, bilo je upoznavanje Darija Kordića koji je veliki “Prijatelj Malog Isusa”. Nakon mise mažoretkinje su se uputile prema Čavoglavama gdje su cijeli dan defilirale ulicama Čavoglava. S velikom ljubavlju, ponosom i zahvalnošću cure su odale počast svim onima koji su dali svoj život za Hrvatsku, za vjeru, ljubav i slobodu.

SUSRETI ZA PREPOZNAVANJE BITNOGA

Stručni skup državne razine s nazivom Katehetska ljetna škola (KLJŠ) održan je u Zagrebu za vjeroučitelje u srednjim školama od 21. – 22. kolovoza 2014. godine. Tema je bila "Film i novi digitalni mediji u nastavi vjeronauka". Na ovoj edukaciji sudjelovala je s. Dolores Brkić.

Za vjeroučitelje u osnovnim školama stručni skup KLJŠ-e održan je u Splitu od 25.-27. kolovoza 2014. godine s temom: "Koncilske teme u nastavi vjeronauka". Među 350 vjeroučitelja sudjelovalo je trinaest katehistica Služavki Malog Isusa Splitske provincije: s. Vlasta, s. Marijana, s. Vedrana, s. Marinela, s. Dulcelina, s. Rebeka, s. Terezija, s. Marijanka, s. Danijela, s. Jelena, s. Branimira, s. Roka i s. Dolores.

Prvi dan na svečanom otvorenju u Splitu i prijepodnevnim predavanjima nazočile su Provincijalka s. Anemarie Radan i njezina zamjenica s. Eduarda Marić. Po završetku KLJŠ-e, 27. kolovoza pristigle su uglavnom i ostale sestre katehisticice i sestre koje rade s Prijateljima Maloga Isusa okupivši se u Provincijalnoj kući sv. Ane na zajedničkom ručku i radnom nastavku.

Nakon sestrinskog druženja i srdačne dobrodošlice Provincijalne uprave i sestara, započeli smo svoj radni dio pod temom: "Prepoznavanje Bitnoga". Ovaj rad možemo nazvati produžena grana navedenih katehetskih edukacija, ali i našeg redovničkog djelovanja. Zamolili smo Duha Božjega da bude među nama. Provincijalka s. Anemarie s nekoliko uvodnih i poticajnih riječi zamolila sestre da budu otvorene dati smjernice kako svjedočenjem ići u susret 125. obljetnici Družbe. Ujedno nas je posjetila na slavlje zajedništva i molitve za Dan Provincije koji će biti u Hrvatskom Lurdskom svetištu Veprić.

U radu je također nazočila s. Eduarda kao iskusna voditeljica PMI-a po župama u kojima je pastoralna djelovala.

Daljnji dio rada kako je i planirano vodila je s. Dolores Brkić, pročelnica za PMI. Na samom početku pokušala je motivirati da se ne obeshrabrimo u radu i djelovanju iako ponekad kao i Isusovi učenici kažemo: "Učitelju, svu noć smo se trudili, ali ništa ...".

Kroz razgovor smo prebirali smisao, ciljeve, uspjehe, neuspjehe, sumnje, svitanja i zalaženja, rad na žegi, vjetru, kiši, ali nadasve u lahoru i bonaci ... s Prijateljima Maloga Isusa.

Prisjetili smo se riječi nadbiskupa Marina Barišića i Đure Hranića na uvodnoj riječi katehetskih škola: "Vjeroučitelji nose veliku odgovornost za buduće naraštaje..." Povezali smo to s našom odgovornošću za djelovanje sa DPMI-a kroz zajedničko zalaganje promicanja karizme naše Družbe uprisutnjujući Evanđelje u konkretne situacije. Ostaje uvijek bitna i suvremena misao našega Utemeljitelja dr. Josipa Stadlera: "Imaj srce!"

Imati srce i biti prijatelj s Isusom najbolja nam je motivacija u radu i življenju. Ako odustaješ od Isusa na bilo koji način kao i raznim situacijama potrebnika, ni tebe više nema. Nestajemo!

Isus nas poziva: "PREPOZNAJ ME!", te da zajedno hodimo i gradimo zajedništvo. Ondje gdje nam je blago, tu će nam biti i srce, naš rad, djelovanje, naš govor ...

Ako je Isus naše blago, nema onda nepremostivih poteškoća i zapreka u djelovanju i radu s PMI-a.

Rekao je Papa Franjo u jednoj propovjedi: "Nemojmo utočište tražiti u jadikovkama, one štete srcu". Ići nam je naprijed kao Abraham i ponekad u nepoznato. Po našoj vjeri uslijedit će blagoslov.

Pročelnica s. Dolores je zahvalila Provincijalki na ukazanom povjerenju, članicama Vijeća za PMI-a, svim sestrama u različitom zalaganju i nastojanju, te sve nazočne sestre motivirala za slijedeću misijsku izložbu.

Sudionice su upoznate s imenom gospođa Mirjana Zemunik, novoizabrana i od Vrhovne uprave imenovana članica u Vrhovnoj upravi za DPMI-a iz Splitske provincije. Zahvalni Bogu i sestrama u provincijalnoj kući za mogućnost ugodnog druženja i prebiranja, kroz situacije PREPOZNATI BITNOGA posebno kroz ostvarivanje naše karizme kod PMI-a.

U smiraj dana pošli smo svojim zajednicama nastaviti poslanje.

s. Dolores Brkić

POSJETA DUBROVNIKU I SESTRAMA SLUŽAVKAMA MALOGA ISUSA

20. rujna 2014. osvanuo je kišni jesenski dan. Autobusom, čiji najam je platila naša općina – Bog ih blagoslovio, smo se uputili u Dubrovnik u posjet našoj časnoj sestri Celestini. Uz molitvu i pjesmu brzo smo došli u samostan Gospino polje.

Dugopoljci nebi bili Dugopoljci da negdje idu "praznih ruku", pa smo tako u posjetu došli po starinskom običaju - "konistra" okićena i zastrta stoljnjakom puna Božjih plodova i rada vridnih ruku iz našeg Dugopolja: grožđa, smokava, jabuka, kapule, tikava, luka, peršina, kupusa... i još svega čega. Časne sestre su bile izne-

nađene, oduševljene i radosne kad smo mi pjesmom i darovima u rukama ušetale u dvorište, a Č. Celestina nije mogla skriti suze radosnice. Malo smo se podružili u samostanu, a onda smo se uputili u crkvu na Sv. Misu koju je za nas predvodio svećenik – kapucin - župe Gospe od milosrđa. Lijepo nas je pozdravio i upoznao s poviješću ovog svetišta. Nakon misnog slavlja, vratili smo se u samostan gdje su nas široka srca i punom trpezom dočekale naše časne koje su nam od srca zahvalile na svemu. Nakon duhovne i tjelesne okrepe, pozdravili smo se, ukrcali u autobus i krenuli u obilazak Starog grada. Kiša je bila nezaustavljiva i nismo se odlučili na šetnju, nego nas je naš, strpljivi, vozač vozio magistralom da vidimo panoramu Dubrovnika. Bilo je vrlo zanimljivo i lijepo. S pomoću Boga, sritno smo stigli našem Dugopolju.

HVALA TI MALI ISUSE!

NACIONALNA KONFERENCIJA O VOLONTIRANJU MLADIH

Dana 22. rujna 2014. u hotelu Dubrovnik u Zagrebu, u organizaciji Hrvatske mreže volonterskih centara i Volonterskog centra Zagreb, održana je nacionalna konferencija na temu volontiranja mladih u sustavu odgojno - obrazovnih ustanova. Na konferenciji prikazan je veliki potencijal volontiranja mladih koji su sposobni preuzeti odgovornost. Među izlagateljima bili su predstavnici iz više sektora,

ministerstva i volonterskih centara iz cijele Hrvatske, koordinatori volontera, te sami volonteri.

Naša s. Dolores Brkić, koordinatorica volontera Druge gimnazije, prošlu godinu pohađala je tečaj o menadžmentu volontera u organizaciji Volonterskog Centra Split - Udruga MI, te je predložena sa svojim vrijednim učenicima volonterima sudjelovati na ovoj konferenciji. Prikazala je kroz svoje izlaganje iskustva i gledišta na volontiranje i solidarnost. Ujedno je u svom govoru naglasila kako joj je u temelju rada geslo Utemeljitelja Stadlera: "Imaj Srce" što daje bitnu notu odgovu za volonterijat mladih.

Prezentirala je vremeplov rada volontersko - humanitarnih aktivnosti mladih,

bit i odgojne ciljeve, suradnju s raznim udrugama te sudjelovanje u projektima kao PMI - a i kao volonteri Druge.

Konferencija je organizirana u sklopu projekta: pokreni sebe, promijeni svijet - mobilizacija potencijala volontiranja u prevenciji nasilja među mladima.

Svoju volontersku priču iznijela je i učenica, maturantica Druge gimnazije Ela Kalinić. Jedan od bitnih ciljeva ove konferencije je unaprjeđenje volonterstva kroz odgojno - obrazovni sustav u školama.

Mara Šitum, maturantica

TRODNEVNICA ZA SLAVLJE SV. MIHOVILA

Na našem susretu za molitvu 25. rujna 2014. smo se u dogovoru sa župnikom dogovorile moliti trodnevnicu u našoj župi.

Prvi dan smo mi, Prijatelji Malog Isusa predvodili molitvu i krunicu.

Drugi dan su molitvu i krunicu predvodili članovi pjevačkog zbora.

Treći dan, 28. rujna su molitve i krunicu molila djeca osnovne škole.

Hvala ti i slava, Sveti Mihovile !!!

PROSLAVA SV. ARKANĐELA MIHOVILA

Sveti Mihovil zaštitnik je naše župe Dugopolje. Bio je lijep sunčan dan, veliki broj mještana se došao pomoliti i zatražiti pomoć svog svetog zaštitnika, da svojim mačem brani i štiti od svakog zla nas i naše selo.

Popodne, po običaju, je bila velika pučka fešta. Gostovali su naši KUD-ovi iz okolnih mjesta i muški pučki pjevači iz Tugara.

Naše društvo PMI, zajedno s udrugom DAR, smo imali izložbeno prodajni štand. Opet je bilo raznoliko i šareno. Sve u svemu je bilo lijepo. Fešta se odužila dugo u noć. Sve je Sv. Mihovil štiti i zaštitio, HVALA MU!

Ovaj put financijsku pomoć smo odlučile uplatiti za školovanje naše štićenice – kumčeta- iz Afrike male LETICIJE ABAISENGA – djevojčice koja ima 8 godina i ide u drugi razred osnovne škole.

SLAVLJE SV. RAFAELA

Dana 23. listopada 2014. u crkvi sv. Mihovila u Trilju, krunicom i sv. misom Prijatelji Maloga Isusa proslavili su 124. rođendan Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Na kraju sv. mise moli li su za nova duhovna zvanja u našim župama, i zahvalili Malom Isusu što nam je podario naše časne koje se bez sebičnosti daju Bogu i čovjeku. Živio Mali Isus - Uvijek u našim srcima.

LISTOPADSKE POBOŽNOSTI I SLAVLJE SV. RAFAELA

Listopadska pobožnost moljena krunice je počela svako popodne, a mi PMI smo se dogovorile za naše radionice za izložbu za MISIJSKU NEDJELJU i za našu BOŽIĆNU AKCIJU.

Naš mjesečni susret smo umjesto 25. listopada imali 24. na dan kad se slavi Sv. Rafael – arkanđeo Rafael kojeg je biskup Josip Stadler odredio za zaštitnika Družbe sestara Služavki Ma-

log Isusa. Na misnom slavlju, kojeg je predvodio naš župnik don Mirko, mi članovi PMI smo čitali čitanja i pjevali Sv. Rafaelu, Malom Isusu i miloj Gospi. U svojoj propovijedi, župnik se osvrnuo na rad i djelo biskupa Josipa Stadlera – osnivanje Družbe, kuće EGIPAT - prihvat beskućnika i BETLEHEM - prihvat djece siročadi. Nakon podjele blagoslova, zajednički smo se okupili u samostanu časnih sestara, gdje su se časna Ligorija i časna Eudoksija, kao prave domaćice, potrudile da nas počaste. Lijepo smo se družile uz kolače, voće, čaj, sokove i na kraju molitva i pjesma. HVALA TI SVETI RAFAELE!!!

ŽIVIO MALI ISUS – UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

PMI CISTA VELIKA - DANI KRUGA U MOJOJ ŠKOLI

Danas se u našoj školi slavio Dan kruha. Bilo je lijepo. Pjevali smo, plesali i veselili se. Razred smo ukrašavali tjedan dana. Kad uđemo, osjetimo jesen. Bila je i predstava u kojoj sam nastupala. Svaki je razred imao svoj stol, a na svakom sto-

lu se sve šarenilo: bundeve, kolači, kruh i mnogo peciva. Na natjecanju za najljepši stol pobijedio je šesti razred. Njihov je stol bio šaren kao duga. Svećenik je blagoslovio hranu i zahvalio Bogu za sve plodove što nam ih je dao. Polovicu hrane smo darovali siromašnim ljudima u našoj župi. Danas mi je bilo najljepše to što sam napravila dobro djelo za ljude koji nemaju kruha.

*Ana Vučemil, 4. razred OŠ I. G.
Kovačića Cista Velika*

HODOČASNIČKA TRODNEVNICA PMI ZA 124. ROĐENDAN DRUŽBE

Prijatelji Malog Isusa u devetnici u susret 124. godišnjici Družbe Služavki Malog Isusa krenuli su 17. listopada 2014. na trodnevno hodočašće u Stadlerov grad – Slavonski Brod, Vukovar, Vinkovce, Osijek i Đakovo. Imali smo hodočasničku i molitvenu trodnevnicu Sv. Rafaelu za rođendan Družbe.

Pročelnica i voditeljica s. Dolores Brkić isplanirala je sve do u detalje sa svrhom duhovno - kulturnog karaktera, a Bog

nam je darovao svojom Providnošću i još mnogo više. Uz nju bila je i s. Rebeka Batarelo kao članica vijeća za PMI - a.

Krenuli smo u jutarnjim satima s blagoslovom ispred crkve Gospe od Pojišana u Splitu, a dio hodočasnika nam se pridružio u Dugopolju. Predstavnici PMI-a koji su hodočastili bili su iz Splita; župe Gospe od Pojišana, sv. Križa, sv. Trojice, Dugopolja, Krila - Jesenice, Ciste Velike i Dicma Gornjeg. Put nam se nije činio dug ni zamoran jer smo ga ispunili pjesmom, molitvom, šaljivim, a nadasve poučnim anegdotama i svjedočanstvima. Činilo nam se da smo u „tren“ stigli u Osijek gdje nas je radosno čekao fra Miljenko Vrabec bivši župnik iz Splita sa Pojišana, iskazavši nam lijepo gostoprimstvo u samostanu oo. kapucina i njihovoj crkvi. Jasno, uslijedila je i ugodna šetnja uz rijeku Dravu i centar grada. Zatim smo slavili Sv. Misu u osječkoj konkatedrali a koncelebrant je bio i PMI-a don Stjepan Lončar, župnik iz Brele. Nastavili smo put do samostana Služavki Malog Isusa u Vinkovcima. Naša s. Dolores unaprijed nas je informirala o njihovoj dobroti i plemenitosti, kao i o njihovom znakovitom pastoralnom radu u vrtiću. Zaista su nas impresionirale nepatvorenom jednostavnošću, ljubavlju, pažnjom i srcem po uzoru na svog Utemeljitelja. Sa ovakvim sestrama koje smo srele i putovale Družba ima budućnost, više puta smo spontano glasno ponavljali. Hranile su nam dušu i tijelo.

Na blagdan sv. Luke 18. listopada u rano sunčano jutro hodočastili smo u Vukovar. Ljubazno nas je dočekao župnik fra Ivica Jagodić i branitelj Mario u crkvi Sv. Filipa i Jakova. Svi smo se posebno pomolili na oltaru Gospe Žalosne. Pogledali smo film o stradanjima i mučeništvu grada... i naš hod je krenuo srcem, koracima, molitvom i emocijama prolazeći napaćenim tлом, krvlju natopljen, grljen hrabrim braniteljima, našom molitvom i suzama orošen; memorijalno groblje, bolnica, spo-

men dom, Ovčara... I baš tu u tihoj našoj molitvi sreli smo dr. Vesnu Bosanac i mnoge druge žive svjedoke i patnike onog i ovog vremena. Prođosmo putovima njihovog križnog puta, šaptali smo; „Bože, obnovi nas, razvedi lice svoje i spasi nas...“

Dok su se emocije bola i ponosa slijegale nastavili smo put do Đakova gdje nas je u katedrali čekao Emanuel, student teologije te nas je na briljantan način uveo u svijet duhovnosti i umjetnosti Strossmayerove katedrale. A kako doći u Đakovo i ne posjetiti „zaštitni znak grada“ sestre sv. Križa i doživjeti njihov aktualni pastoral za ovaj grad i šire. Jasno, iskazale su nam lijepo gostoprimstvo radujući se posebno PMI-a sa Pojišana iz Splita, posebno s. Inviolata i s. Agnezina koje su ne tako davno djelovale u Splitu. Vratili smo se u Vinkovce na sv. Misu kod oo. konventualaca u crkvi Srca Marijina, te također doživjeli lijepu dobrodošlicu. Isus i Marija uvijek su nam poveznici. Proživljeni sadržaj dana nakon večere, bio nam je poticaj za molitveno bdijenje i svjedočanstva u kapeli Marijina doma kod naših sestara u Vinkovcima.

U nedjeljno jutro na misijsku nedjelju 19. listopada, nakon doručka i veselog sestrinskog rastanka, jer smo svi bili kao jedna velika složna obitelj, mi Prijatelji i naše sestre krenuli smo dalje. Većim žarom smo odlučili još više moliti za duhovna zvanja jer su sestre zaista blagoslov. Naš mali PMI-a, Ivan Pavao Durdov iz Splita sve nas je ozario svojim predmoljenjem svih krunica (Gospina, Zlatna, Milosrdnog Isusa) koji kao dječak čista srca s dubokom vjerom moli. Na svakom mjestu našim domaćinima otpjevao je pjesmu Maranatha za koju je tekst Thompsonu napisao biskup Ante Ivas.

S posebnim iščekivanjem vozili smo se prema Stadlerovom gradu- Slavonskom Brodu u svetište Gospe od brze pomoći. Sudjelovali smo na župnoj svečanosti misijske nedjelje gdje smo mi

čitali misna čitanja i molitve vjernika. Nama PMI-a bilo je lijepo iskustvo kad je s. Dolores za vrijeme sv. Pričesti pričješćivala vjernike zajedno sa svećenicima i sestrama Uršulinkama, jer je bilo mnoštvo djece, mladih i vjernika.

Nakon misnog slavlja hodočastili smo pjevajući do spomenika Stadleru na trgu u blizini njegove rodne kuće. Gospođa Nedjeljka Andrić PMI-a iz Sl. Broda pripremila nam je duhovni program, a zajedno smo molili molitvu za proglašenje blaženim našeg Sluge Božjega Josipa Stadlera. Na povratku smo došli u svetište te nam je župnik Ivan Lenić prikazao povijest ovog svetišta i svu poveznicu s Josipom Stadlerom. Nakon svih duhovni milosti okrijepili smo i tijelo zaslugom župnika te nastavili put slažući dojmove, zahvalni Bogu, Gospi, Malom Isusu i velikom Stadleru. Kroz pjesmu i molitvu stigli smo do Gospe od Puta kod Skradina. Iskazali smo joj zahvalu za dar ove Trodnevnice i preporučili joj preobrazbu svih...

Stigavši u Split spontano smo govorili „Blagoslovljen bio Bog i naše sestre: Dolores, Rebeka i sestre iz Vinkovaca, Antonija, Rebeka, Anica i Jasminka kao i sve Služavke Malog Isusa.“

Za mene je ovo jedan kratki putopis. Ako je nekom dug, željela sam prikazati neizmjeno more dobrote i milosti s Neba, kao i naših domaćina gdje god smo bili i boravili i od gosp. Jure Nazora.

Vesna Mamić PMI - Split

“RAJ NA ZEMLJI“

Međunarodna volonterska akcija “72 sata bez kompromisa“ prvi put je organizirana u Splitu, a započela je navečer 24. listopada 2014. u organizaciji studentskog katoličkog centra (SKC). Sudjelovalo je oko 200 volontera kroz 30 - tak projekata humanitarnog, ekološkog, kreativnog i socijalnog karaktera.

Volonteri su bili iz više udruga a među njima i volonteri Druge gimnazije-Split, bilo kao Prijatelji ili podupiratelji Društva PMI-a, potaknuti od vjeroučiteljice s. Do-

lores Brkić. Projekt je ne samo radnog nego i duhovnog karaktera. Započeo je misnim slavljem u crkvi Gospe od Zdravlja a predslavitelj je bio fra Ante Vučković. Završno misno slavlje bilo je 26. listopada u splitskoj katedrali koje je predslavio nadbiskup msgr. Marin Barišić. Nadbiskup je ovu akciju nazvao duhovno-tjelesnim maratonom. Rekao je da su volonteri dvije zapovijedi ljubavi

proveli u djelo kroz aktivnosti koje su radili. Na samom početku akcije i uvoda u rad podršku su nam dali mladi iz BiH, koji ovaj projekt provode već treću godinu. Geslo ove akcije je VolontiRaj na zemlji. Fra Ante Vučković kroz propovijed svima je poručio između ostalih ohrabrujućih i poticajnih misli; “što je Bog darovao vama vi nesebično darujte drugima, svoje sposobnosti, vrijeme, dobrotu...”

Mi volonteri Druge imamo razna iskustva volontiranja. Ovo nam je još jedno prekrasno iskustvo. Svako nas potiče na zajedništvo i dobrotu. Sretni smo bili jer smo činili konkretne stvari, razbijajući predrasude o mladima i njihovoj odgovornosti. Ovoj akciji dušu je davalo upravo nesebičnost, radost i sloga mladih ali i neobična izdržljivost koja je obojena ljubavlju rada za druge. Bilo nam je drago na akciji upoznati mnoge mlade ali i sresti više volontera-studenata bivših naših učenika, koji su prva iskustva u volontiranju dobili u našoj Drugoj gimnaziji. Dobro je neuništivo !!!

Nikolina Buzov i Mara Šitum - maturantice

SVJETILJKA KOJA GORI I SVIJETLI

U subotu, 8. studenoga 2014., pred samo buđenje jutra, iz naše Župe sv. Mihovila arkandžela - Omiš, zaputili smo se u pohode Sarajevu noseći Krista u srcu, miris mora u kosi, pjesmu i molitvu na usnama. Vođa puta bio je naš župnik don Ljubo Bodrožić u suradnji s dragim sestrama, animatoricama putovanja, s. Terezijom Pervan, s. Salutarijom Đula, s. Servacijom Mateljan, s. Nelom Čalo, s. Mladenkom Matić (franjevka).

Prva postaja našeg puta bilo je Livno gdje smo posjetili Duhovni centar Kuća djeteta Isusa u kojem nas je radosno dočekala s. Sandra Midenjak. U ljepoti tog kraja, uz rijeku Žabljak okrijepili smo se doručkom i pomolili se u kapelici zahvaljujući Bogu za njegovu prisutnost i ljubav koja je cvjetala u našim srcima. Put nas je zatim odveo do Crkve sv. Obitelji na Kupresu u kojoj smo se nakon molitve i fotografirali za naš album uspomena. Nepregledna kupreška ravnica i mir koji nas je obdario nekom posebnom snagom

svjedočili su, i ovdje, o ljepoti Stvoriteljeva djela i vječnosti njegove ljubavi. Dalje smo posjetili Isusovačku gimnaziju u Travniku, odnosno današnji Katolički školski centar „Petar Barbarić“ kojega su osnovali isusovci davne 1882. god. Upalili smo svijeću na grobu Petra Barbarića moleći se za njegovo što skorije proglašenje blaženim. Neki su tom prigodom kupili i poznati travnički

sir kojega proizvode sjemeništarc. Po dolasku u Sarajevo, smjestili smo se u Katoličkom školskom centru „Sveti Josip“, a u 18:00 sati, otišli smo na sv. misu u Katedralu. Duh zajedništva, Stadlerova riječ i misao, pjesma, osmijeh, veselje, ushit, ljepota susreta, snaga vjere, ljubav Kristova, njegovo veliko, prostrano i toplo srce zlatne su latice cvijeta radosti kojeg smo rukama našeg zajedništva, postavili na oltar sarajevske Katedrale Srca Isusova, slaveći euharistiju, kao spomen na dan smrti Sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, blagujući kruh života, okupani svjetlom, zvukovima i bojama prelijepog grada na Miljacki.

Za sve nas posebno dojmljiv bio je susret s vrhbosanskim kardinalom, monsignorom Vinkom Puljićem čije su nam riječi bile poticaj, ohrabrenje i vrelo nadahnuća za emocionalni i duhovni rast u vjeri, za svjedočanstvo Krista i ustrajni hod na njegovu putu. I nedjeljna euharistija bila je u ozračju ljubavi, radosti i nade. Svetu misu proslavili smo u Crkvi Kraljice svete krunice. Cijelim putem pratilo nas je lijepo vrijeme i jedan poseban nebeski osjećaj mira i spokoja koji je ispunjavao naša srca i duše te ozario sva lica.

Sve je mirisalo na ruže i gorjelo svjetlom vječne ljubavi koju su svojim uzornim životom posvjedočili Sv. Mala Terezija od Djeteta Isusa, Kćeri Božje ljubavi blažene Drinske mučenice, blaženik Josip Stadler na čijoj monumentalnoj nadgrobnoj ploči, u njedrima sarajevske prvostolnice, stoji:

„Illeerat lucern aardens et lucens“, što znači, bio je svjetiljka koja gori i svijetli. Svakim danom sve sjajnije i jače, nadodala bih.

Proživljeno iskustvo ovog putovanja osnažilo nas je i još više učvrstilo u vjeri i pouzdanju u Boga. U srcu nam ostaje i susret sa štitićenicima Stadlerova dječjeg doma Egipat i sarajevskim Karmelićankama. Naš župnik, don Ljubo Bodrožić, posebno je zaslužan za ovo lijepo putovanje i svekoliku radost u zajedništvu ljubavi. Sestra Salutarija, živa enciklopedija, obogatila je naše škrinjice znanja i napunila kaleže srca osmijesima i vedrinom. Bili smo počašćeni i milozvučnim pojem sestre

Terezije čija je pjesma upotpunila cjelokupni dojam. Svojim fotoaparatom i kamerom sve je pomno zabilježio naš vrijedni i vjerni fotograf Borko Gunjača.

Zahvalni Bogu za dar neizmjerne ljubavi i života, za radost druženja i putovanja, ovom prigodom pozdravljamo sve naše domaćine i veselimo se budućim susretima, hodeći s Kristom u zagrljaj dragim prijateljima, ploveći morem nade svjetlu ususret.

Branka Mlinar, PMI Omiš

DOPRINOS MISIJSKOJ IZLOŽBI

U ponedjeljak 24. studenoga 2014. godine s . Flavija Brstilo organizirala je radionicu sa PMI u dvorani časni sestara u Brelima. Sa Prijateljima radilo se ukrašavanje boca (salvetna tehnika), u vrlo ugodnoj atmosferi. Rad je protekao u vedrom raspoloženju.

Svi sudionici bili su posebno sretni, jer je obavljeni rad namijenjen za izložbu koju organiziraju sestre Sl. M. Isusa u Splitu. Dobiveni prihod bit će prosljeđen za misije u Tanzaniji i Haitiju.

s. F.

***Imaj prema Bogu srce djetinje,
Prema bližnjem srce majčinsko,
Prema sebi srce sudačko!***
Sluga Božji Josip Stadler

SARAJEVSKA PROVINCIJA

U “KUĆI NAVJEŠTENJA” NA GROMILJAKU ODRŽAN KAMP ZA MLADE

U duhovnom Centru sestara Služavki Maloga Isusa na Gromiljaku završen je drugi ljetni kamp, koji se odvijao pod motom “Poveži se”. Kamp je održan od 20. do 24. kolovoza 2014 godine. Nositelji cijelog programa i „duša“ ljetnog kampa bili su Prijatelji Maloga Isusa – animatori iz župe Gromiljak, predvođeni sestrama iz „Kuće Navještenja“ na Gromiljaku. Na kampu su sudjelovali mladi od završenog sedmog razreda osnovne škole do 3 razreda srednje škole, a dolazili su iz župa Gromiljak, Kiseljak, Fojnica i Brestovsko.

Zadnja dva dana kampu su se pridružili mladi iz župe Dolac kod Travnika. Specifičnost ovogodišnjeg kampa bila je između ostaloga ta da su nam se pridružili mladi prijatelji iz Italije. Talijanska grupa mladih bila je predvođena don Gabrielom, a došlo ih je 35 iz Bologne. Srdačnu dobrodošlicu pripremili su im animatori Prijatelja Maloga Isusa zajedno sa sestrama. Mnogima od njih ovo je bio prvi boravak u našoj domovini, pa su ga iskoristili u obilasku i upoznavanju naše sredine kao i druženju s mladima iz župe Gromiljak.

Kamp je započeo hodočašćem u župu Deževica. Iako se znalo da put nije lagan, odazvao se veliki broj mladih. U ranim jutarnjim satima tridesetak mladih krenulo je prema Deževicama. Nije

smetalo ni blato niti umor koji su nas zadesili na putu, jer se osjetilo da nas povezuje isti cilj kojemu nas predvodi naš Mali Isus. Nakon 6 sati pješaćenja, uspona i padova mladi i dvije sestre Služavke Maloga Isusa stigli su svom cilju. Na ulazu u župsko dvorište dočekaao nas je župnik vlč. Mladen Kalfić, koji nam je priredio ugodnu dobrodošlicu. Nakon svete mise, koja je održana na vrelu sv. Jakova, župnik nas je počastio bogatim ručkom. Nakon tako ugodnoga druženja umor se nije osjetio, a mladi vraćajući se kući pokazali su kako jedva čekaju početak novoga radnoga dana.

Drugi dan, iako kišovito, bio je ispunjen smijehom i radošću. Pokušali smo kroz igru uspjati zapamtiti imena svim učesnicima; nekome je to išlo malo bolje, a nekome malo lošije. Budući da je kiša promijenila naše planove, animatori su se uspješno snašli i program odradili više nego zadovoljavajuće. Druženje je završeno zahvalom Bogu i molitvom za uspješnost narednoga dana. Naši prijatelji iz Italije taj su dan iskoristili u obilasku bolesnih i obitelji u potrebi.

Sljedećega je jutro sunce zasjalo punim sjajem, i najavilo uzbudljive aktivnosti. Igre su bile uglavnom natjecateljskoga tipa, pa su se mladi isticali u rješavanju različitih prepreka. Kamp službeno nije ni počeo, a moglo se reći

da je zabava bila na samome vrhuncu. Službeni dio kampa počeo je u subotu 23. kolovoza, kada su nam se pridružili i naši prijatelji iz Italije. Taj smo dan započeli svetom misom u župnoj crkvi Imena Marijina na Gromiljaku tijekom koje su svirali i pjevali animatori Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka. Oko stola Gospodnjega sve nas je ujedinila molitva i pjesma. U nastavku sudionici kampa su bili podijeljeni u četiri skupine. Prvi zadatak je bio da svaka grupa smisli zajedničko ime i način na koji će se predstavljati. Posebno treba istaknuti, kako su svi bili jako kreativni s puno ideja i prijedloga. Jedna grupa u svom predstavljanju je održala i ceremoniju vjenčanja. Potom smo krenuli s malo komplikovanim zadacima u igri s ciljem zajedničkoga rješavanja prepreka. Animatori su se pobrinuli da mladi na ovom kampu nauče i prenesu nešto novo. Zato su napravljene dvije vrste radionica, jedna kreativna i druga biblijska. Svaka osoba se mogla pronaći u nečemu, bilo u pravljenju ili crtanju i pisanju. Budući da je dan bio ispunjen vremena za odmor i pauzu je bilo vrlo malo. Jedan dio mla-

dih iz župe Gromiljak tu je večer u svoje domove primilo mlade iz Italije. To se vrijeme iskoristilo za zajedničko druženje i upoznavanje. Kako to uvijek biva tek na kraju nekoga druženja shvatimo kako je tih par dana prošlo u ugodnom i korisnom raspoloženju, te su svi bili žalosni što je vrijeme zajedničkoga druženja pri kraju. Tek smo u tim trenucima osjetili veličinu Božje ljubavi i snage koja

povezuje i zbližuje; spajanje onoga što je u prvi trenutak bilo nemoguće u nešto veliko i moguće. Susret smo završili povezivanjem i prikazom radova urađenih proteklih dana. Na kraju želimo zahvaliti ponajprije Bogu koji nas povezuje i vodi. Zahvalni smo i sestrama Služavkama Maloga Isusa što su nam ustupile ne samo svoju kuću i dvorište, nego su i sebe stavile nama na raspolaganje. Nadamo se da ćemo i sljedeće godine koracati ka novim uspjesima i izazovima.

Ana Pecirep, PMI

VIS IMAKULATA I ANIMATORI PMI NA HOSANAFESTU

Vokalno instrumentalni sastav Imakulata iz Gromiljaka zadovoljio je sve kriterije natječaja i na taj način po treći put je nastupio na Hosanafestu u Subotici, od 20. - 21. rujna 2014. Moto ovogodišnjeg Hosanafesta je "Budi sretan" (Pnz,8,10). Od pristigle 32 skladbe stručni žiri izabrao je 14 najboljih, koje su imale pravo nastupa.

Ovaj festival je dobrotvorne naravi i natjecateljskog je karaktera, koji ima za cilj pomoći Humanitarnu terapijsku zajednicu "Hosana" za pomoć o raznim ovisnostima.

Prvog dana festivala 20. rujna upriličena je duhovna obnova za sve sudionike festivala i njihove voditelje pod geslom "Budi sretan". Kruna duhovne obnove je Sveta misa pod kojom je bivši štitićenik primio blagoslov, kao čin službenog završetka i izlaska iz zajednice.

Drugog dana 21. rujna u velikoj dvorani održan je festival duhovnih pjesama, na kojoj su nastupili sastavi iz Njemačke, Austrije, skupine iz Hrvatske, Vojvodine i Bosne i Hercegovine.

Vis Imakulata predstavio se pjesmom "Dar Tebi". Tekst za glazbu napisala je s. Manda Pršlja a glazbu i aranžman gosp. Josip – Joco Vukoja iz Fojnice. Podsjetimo Vis Imakulata osnovan je 2010. Do sada su nastupali na raznim koncertima, susretima, a za svoj trud i zalaganje već broje i dvije nagrade. Osim članova Imakulate na festival su išli i animatori Prijatelji Maloga Isusa koje su sestre Služavke Maloga Isusa nagradile za sve aktivnosti koje vode kao vanjski suradnici. Ovo ljeto vodili su dva kampa prvi za djecu u lipnju i drugi za mlade u kolovozu. Mlade su vodile i animirale s. Ljilja Marinčić i s. Marinela Zeko.

s. Marinela Zeko

DANI KRUHA I ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

U petak, 10. listopada 2014., manifestacija Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje, u organizaciji OŠ Marka Marulića i svesrdne pomoći župnika vlč. Stipe Kneževića odnosno župe Presvetoga Srca Isusova Prozor, upriličena je na trgu dr. Josipa Stadlera.

U nazočnosti učenika, djelatnika škole, roditelja, prijatelja, uzvanika ... program manifestacije započeo je obraćanjem voditelja programa te uvodnim i pozdravnim govorom v. d. ravnatelja gosp. Slavka Bilića.

Program svečanosti nastavljen je tako što su djeca iz vrtića Ciciban izveli tri pjesme te dvije recitacije. U nastavku manifestacije, zahvalu su kroz glazbeno-scenski nastup izrazila Djeca Rame i Prijatelji Maloga Isusa. Osim ovoga, učenici četvrtih razreda izrekli su dvije recitacije te jedan igrokaz.

U završnom dijelu programa, kao poslasticu nazočni su imali priliku pogledati Splet pjesama i plesova folklorne sekcije, a prije nego su kušana sva slasna jela, prozorski vikar vlč. Ivan Butum, obavio je Obred blagoslova hrane pri čemu je uputio riječi zahvale i poticaja.

Službeni dio programa završio je pozdravnim i zahvalnim govorom voditelja programa koji su pozvali sve nazočne da pogledaju mala umjetnička djela, da ih kušaju i naravno da ih poštuju.

Po završetku programa, uslijedilo je druženje nazočnih, kušanje slastica i plodova zemlje.

Svoj doprinos ovoj svečanosti pored ostalih, dala je i nova vjeroučiteljica u OŠ Marka Marulića Prozor, s. Olga Kikić, SMI, a nazočila je i s. Ružica Ivić, SMI.

Osim ove manifestacije, Dani kruha prigodnim programom obilježeni su i u Područnoj školi Lug, a isto tako, ova svakako hvalevrijedna svečanost obilježena je prigodnim tijekom sv. Mise u 9:30 sati u župnoj crkvi u Prozoru.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA ODRŽALI BIBLIJSKU RADIONICU

U prostorijama Kuće Navještenja na Gromiljaku, održana je u subotu 18. listopada 2014. godine Biblijska radionica za djecu trećeg, četvrtog i petog razreda osnovne škole. Organizatori ovog projekta bili su animatori Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka.

Nizom radionica na Biblijske teme, Prijatelji Maloga Isusa su željeli približiti najmlađim župljanima župe Gromiljak Riječ Božju. Tema prve ovogodišnje radionice bila je Josip Egipatski.

Druženje je započelo zajedničkom pjesmom, nakon koje su slijedile igre, kojima su se djeca jako obradovala. Nakon uvodnih igara uslijedila je prezentacija Josip Egipatski. Potom se razvio razgovor o Josipu i njegovoj braći, te o nama i našim odnosima sa braćom i sestrama. Djeca su zatim dobila radne listove Josipovog života. Nakon što su obojili crteže, svatko je predstavio jedan dio iz Josipovog života.

Drugi dio radionice posvećen je misijama, budući da se nalazimo na uočnicu Misijske nedjelje. Uz pomoć prezentacije Djeca radnici, približen je djeci život djece u misijama. Nastavljeno je zatim s pravljenjem misijskog plakata, tijekom kojega se

razgovaralo o misijama. Sve je završilo gledanjem videa djece iz misija s kojima smo zajedno zapjevali pjesmu Kad si sretan.

Na kraju susreta djeca su zahvalila animatorima Prijatelja Maloga Isusa i sestrama Služavkama Maloga Isusa za ugodno druženje, te izrazili želju da i oni jednoga dana budu animatori.

PROSLAVA MISIJSKE NEDJELJE U ŽUPI LUG BRANKOVIĆI

U župi Lug Brankovići 19. listopada 2014. obilježena je "Misijska nedjelja" na više načina a k tomu je prethodilo i duže vrijeme. Prethodni tjedan na našim vjeronaučnim susretima imali smo prigodne kateheze na kojima smo upoznati o misijskom poslanju i bolje smo razumjeli Papinu poruku za ovaj Svjetski dan misija: "Svi su Gospodinovi učenici pozvani poticati radost evangelizacije".

Osim kateheza na večernjim misama molili smo prigodne molitve i razmišljali o misijskom poslanju. Svi smo dobili misijske kasicе u kojima ćemo prikupljati za najpotrebnije. Dogovorili smo se da ćemo svoje kasicе donijeti napunjene na Mali Uskrs da misijsko darivanje i odricanje traje duže.

Prostor ispred glavnog oltara u crkvi bio je urešen misijskim bojama, krunicom, i misijskim kasicama.

Na početku euharistijskog slavlja raspjevani dječji zbor pod vodstvom s. Marinele Zeko uz zvuke instrumenata orgulja, violina i gitara najavio je euharistijsko slavlje, koje je predslavio župni vikar don Ivan Karaća.

U svojoj nadahnutoj homiliji približio je život i rad u misijskim zemljama, te je pojasnio značenje misijskih boja.

Nakon homilije članovi liturgijske skupine izrekli su molitvu vjernika, a potom je petero djece odjeveno u misijske boje na oltar prinijelo prikazne darove: Bibliju, srce, upaljenu uljanicu, križ i blagoslovljenu vodu.

U euharistijskom slavlju posebno smo se sjetili svih onih ljudi koji su ostavili svoje najbliže i svoj dom daruju

i sebe i svoje vrijeme najpotrebnijima u svijetu.

Na koncu euharistijskog slavlja mladi i djeca su izvela igrokaz "Isus u afričkom selu". Glumci su toliko bili uvjerljivi jer su ih vjernici nagradili velikim i dugim pljeskom.

Pošli smo svojim domovima razmišljajući o Isusovom pitanju: Kako mi prepoznamo Isusa u njegovim bližnjima?

s. Marinela Zeko

CRKVA TO SMO TI I JA

U subotu 25. listopada u župi Lug Brankovići sestre Služavke Maloga Isusa iz Maglaja u dogovoru i podršku župnika don. Franje Ivandića organizirale su duhovnu obnovu za mlade. Na susretu se okupilo preko pedesetak mladih. Tema susreta bila je "Crkva to smo ti i ja".

Pozdrav i dobrodošlicu mladima izrazio je župnik, koji je naglasio važnost i potrebu molitve kao odraz naše povezanosti s Bogom.

Nakon meditativno-molitvenog početka kojeg je animirala s. Marinela Zeko, mladi su se predstavili na zanimljiv način preko igre koje su vodili animatori Prijatelji Maloga Isusa (PMI) iz Gromiljaka.

Usljedilo je predavanje na temu "Crkva to smo ti i ja" koje je izložio župnik iz Radunica don. Ilija Orkić. U svom izlaganju predavač je poseban naglasak stavio na

prispadnost Crkvi, kao i aktivnost u svojoj župnoj zajednici. O svakom pojedincu ovisi kakva će biti župna zajednica. Također je mladima na srce stavio važnost osobne i obiteljske molitve. Vjernik, mladić redovnik, svećenik ako ne moli on krade od Boga.

Iza predavanja uslijedio je rad u skupinama u kojima se promišljalo o ulozi svakog vjernika u crkvi i Isusovoj prisutnosti u čovjekovu životu.

Nakon objeda s. Marinela mladima je predstavila Družbu sestara SMI koja je 24. listopada slavila 124. rođendan - zatim su PMI iz Gromiljaka predstavili Društvo PMI, svoja iskustva i svoju zauzetost u samom Društvu.

Mladi su imali prigodu i za sakrament pomirenja, prije toga bilo je pokorničko bogoslužje koje je pripremio župni vikar don Ivan Karaća.

Susret je završen u župnoj crkvi listopadskom pobožnosti i euharistijskim slavljem.

s. Marinela Zeko

ANIMATORI PMI GROMILJAK PREDVODILI KLANJANJE

U srijedu, 29. listopada 2014. godine, upriličen je – u Kući Navještenja na Gromiljaku – zajednički susret i klanjanje pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom. Klanjanje su vodili animatori Prijatelja Maloga Isusa (PMI) Gromiljak, a na klanjanju su sudjelovala djeca sedmoga i osmoga razreda, te srednjoškolci župe Gromiljak.

Oko oltara se okupilo četrdesetak mladih željnih iskustva Isusove blizine. Sve ih je privukla želja da se, poput animatora PMI, aktivnije uključe u život župe. Nakon klanjanja izrazili su radost zbog organiziranja zajedničkih susreta, te upitali za termin sljedećeg susreta. Zahvalili su animatorima PMI i sestrama Služavkama Maloga Isusa, koje ih okupljaju u svom Duhovnom centru.

SASTANAK ANIMATORA PMI IZ BIH

U duhovnom centru sestara Služavki Maloga Isusa Gromiljak, animatori Prijatelja Maloga Isusa iz Bosne i Hercegovine započeli su u petak 7. studenog 2014. godine, svoj godišnji susret s ravnateljicom Društva PMI – s. M. Anom Marijom Kesten – i sa sestrama animatoricama Društva iz župa u kojima djeluju sestre, a to su: Gromiljak, Lug Brankovići, Neum, Prozor, te župa Voćin (Republika Hrvatska). Tema susreta je „Društvo Prijatelja Maloga Isusa – obitelj u Crkvi“. Na susretu je prisustvovalo 20 animatora PMI sa sestrama pod čijim vodstvom djeluju.

Nakon srdačne dobrodošlice i pozdrava s. Ana-Marije animatori PMI iz Gromiljaka pripremili su zajedničko druženje gdje su se sudionici bolje upoznali. Bilo je igre, pjesme i smijeha. Mi, Isusovi Prijatelji, pokazali smo tko smo. S tom povezanosti pristupili smo krunici Djeteta Isusa i na počinak otišli ispunjeni, sretni i s radosnim iščekivanjem narednog dana.

Sljedećeg dana počeli smo s molitvom nakon koje je uslijedilo predavanje s. Ane Marije na temu „Društvo Prijatelja Maloga Isusa – obitelj u Crkvi“. U svom izlaganju sestra je istaknula ulogu laika u Crkvi. Koliko god nam se učinilo da smo toga svjesni, ipak svojim izlaganjem sestra nas je podsjetila da razmislimo i shvatimo da možemo još puno toga učiniti. Podijelili smo se u tri skupine. Jedna od skupina imala je zadatak da dublje upozna lik slugu Božjega Josipa Stadlera, druga skupina razmatrala je o radikalnom življenju karizme Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, a treća o uključenosti Prijatelja Maloga Isusa u apostolat Crkve. Uslijedilo je iznošenje rezultata i prijedloga.

U popodnevним satima programu se pridružio dugogodišnji član Društva PMI – vlč. Jakov Kajinić – duhovnik u Bogoslovnom Sjemeništu u Sarajevu. Vlč. Jakov je progovorio o profilu Prijatelja Maloga Isusa, za kojeg reče da je PMI - osoba molitve, pobožan, ponizan, čista srca, iskren, širokogrudan i radostan. Slijedla je

prigoda za sakrament pomirenja i slavlje sv. Mise. Uz pjesmu i sviranje gitare vlč. Jakov je nastavio daljnje druženje s PMI, te dao značajan doprinos susretu animatora. Za večernji program ponovno su bili zaduženi PMI iz Gromiljaka. Kroz igru svaka radionica predstavila svoj rad. Tako je jedna skupina predstavila život sluga Božjega Stadlera, druga život u misijama, a treća uključenost PMI u karizmu sestara. Po završetku ovog divnog druženja svratili smo u kapelicu k našem najboljem Prijatelju Isusu i slavila ga, klanjali mu se, molili ga, hvalili i slavili. Na počinak smo otišli umorni ali sretni i ispunjeni zahvaljući Bogu za darove koje nam je dao. Susret smo završili evaluacijom tj. točno smo dali prijedloge kako bi u mjestima i župama iz kojih dolazimo poboljšali i unaprijedili djelovanje PMI.

Sve je okrunjeno misnim slavljem u crkvi Imena Marijina u Gromiljaku 9. studenog 2014. Zahvalni Bogu za nova iskustva, za nove spoznaje, za nove susrete s PMI-a s kojima smo imali priliku više upoznati se i razgovarati, pošli smo u poslijepodnevnim satima svatko u svoja mjesta.

Ana Pecirep, PMI

CRKVA, TO SMO TI I JA

U okviru duhovnih programa koji se odvijaju u Kući Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, održana je duhovna obnova za djevojke od 14. do 16. studenog 2014. na temu: „Crkva, to smo ti i ja“. Predvoditelj je bio don Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova na Vrhbosanskoj katoličkoj bogosloviji u Sarajevu - i s. Danica Bilić, organizatorica duhovnih programa. Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je 28 djevojaka iz župa: Domanovići, Aladinići, Livno, Uskoplje, Vitez i Gromiljak. Uz djevojke iz navedenih župa sudjelovale su i kandidatice sestara Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva, koje su radosnim svjedočenjem svoga zvanja oduševile djevojke i potakle ih na bolje razmišljanje o vjeri, a vjerujem i o duhovnom pozivu.

Uvodnu animaciju za razmišljanje o naznačenoj temi dala je s. Danica. Preko simbola mreže predočila je pučinu mora i našu plovidbu na valovima koji nisu uvijek lagani niti mirni. Pozvala nas da se svojom zauzetošću i kršćanskim životom hrabro borimo i pridonosimo svetosti i privlačnosti Crkve. Svatko je pozvan da to ostvari na svoj način, ali nitko nije izuzet od te važne zadaće.

Don Jakov nam je na vrlo pristupačan način predstavio Crkvu svetu, Crkvu mučenika i Crkvu svetaca. Zaista je divno biti član te i takove Zajednice, u čijem krilu svatko pod nebom ima svoje mjesto i određenu zadaću. Kroz različite animacije, pjesme, meditacije i radionice dublje smo razmišljale što je to Crkva i na koji način mi, članovi Crkve, doprinosimo njezinu rastu i izgradnji u svojoj župnoj zajednici.

Koliko u njezin rast ugrađujemo svoje talente i svjedočku vjeru? Kroz naše radionice otkrili smo ljepotu i snagu žive Crkve.

Poseban doživljaj bila je sveta ispovijed. Na temelju evanđeoskog teksta svetoga Luke 15,11-33, don Jakov je istakao Očevu ljubav prema izgubljenom i odlutalom sinu, u kojem smo se svi mogli pronaći. Ljepotu Očeva zagrljaja nakon ispovjedi svi smo doživjele kao poseban Očev dar. Vrhunac je bila sveta Misa, koju su animirale sudionice i koja je odisala raspjevanošću i radošću.

Uz sve duhovne sadržaje bilo je lijepo kroz prezentaciju vidjeti i misijski rad sestara Služavki Maloga Isusa na Haitiiu, te film – Susret s Isusom.

Ispunjene velikom zahvalnošću Bogu i sestrama Služavkama Malog Isusa, duhovna obnova je završena svetom Misom u župnoj Crkvi Imena Marijina u Gromiljaku, koju je predvodio don Jakov, u koncelebraciji sa župnikom preč. Markom Perićem. Uputile smo se svojim domovima ispunjeni snagom Duha Svetoga te spoznajom da smo djeca jedne Svete, Katoličke i Apostolske CRKVE. U njoj smo svi jedno Tijelo.

Ivana Ivanković, Vitez

NAŠ HUMANITARNI KONCERT

Naš Humanitarni koncert je održan 26. studenog 2014. god. u 19:00 sati u Sarajevu. Na njemu smo nastupali, mi, djeca iz Stadlerovog dječijeg doma EGIPAT (SDDE). Nastupili smo s dvije točke, a to su: sviranje mandolina (pjesma Maleni Isuse i Milost) i s pjesmom Djeca ljubavi. A bilo je tu još mnogo drugih točaka, a jedna od njih je od Pamele Ramljak: Dan od Boga. Pjesmu Djeca ljubavi smo izveli mi djeca i sestre iz SDDE-a među kojima je bila naša odgojiteljica s.M. Klara Jerković. Dok smo mi svirali Milost na mandolinama, glavna pratnja nam je bila s. M. Sandra Kapetanović, također odgojiteljica u SDDE-u koja je to predivno iz

srca otpjevala. Jer što kažu ako nešto radiš, radi iz ljubavi, ali ako ne radiš iz ljubavi propade ti plaća na Nebesima. Bili smo odlični, a to su nam i drugi saopćili. Nakon našeg predivnog koncerta, imali smo prodajnu izložbu koja je bila namijenjena za školovanje nas djece iz SDDE-a. Na izložbi je bilo mnogo radova koje smo radili mi djeca iz SDDE-a. Dosta toga je prodano, za to zahvaljujemo našim Dobročiniteljima koji su se zalagali za nas. Hvala svima od srca!

Sandra Nuhbegović, SDDE

***Gledam drago Djetesce gdje plače u jaslama,
slabo je, tužno je, siromašno, nevoljno,
a srce mi kaže da je to Djetesce moj Bog,
koji zato postade djetetom da ga se ne plašim,
već da ga ljubim svim srcem, svom dušom.***

Sluga Božji Josip Stadler

BOGU NIŠTA NIJE NEMOGUĆE!

Svašta smo u životu prošli - moj muž i ja. Moderan život u kojem se oboje osjećamo kao stranci. Mukotrpan rad za egzistenciju. Imali smo i više nego sto nam treba. Svega u izobilju... A, duboko u srcu veliko pitanje: Zašto Bože?

U braku smo bili 13 godina i nikako dočekati najveći blagoslov - dijete. Posjetili smo mnoge liječnike, u nadi da će netko otkriti zašto ne možemo ostvariti najveću želju, međutim jedan stari liječnik nam je rekao nešto sto mi se duboko urezalo u srce i um: «Bog zna što je s Vama naumio, obratite se njemu.» Bila sam ljuta na tog čovjeka, ali istovremeno i sretna što smo ga sreli. Istoga dana mužu sam rekla da smo s liječnicima GOTOVI, barem sto se potomstva tiče. Dijete sam iz pobožne katoličke obitelji, odrastala uz molitve i blagoslove... A toga dana, taj stari liječnik me vratio u moje djetinjstvo. Sve za što sam molila, bilo je uslišano.

Uzela sam po tko zna koji put nakanu moliti za potomstvo, ovaj put sam se obratila malenom Isusu. Počela sam intenzivno moliti Kronicu Djeteta Isusa. Dani su prolazili, ništa se nije događalo a ja sam bila mirna, čudnovato smirena i kao i uvijek, duboko uvjeren da ću ipak jednom osjetiti radost majčinstva. U svemu tome muž mi je bio velika podrška.

Često smo zajedno molili, ponekad i plakali, a opet duboko uvjereni da će nam Maleni Isus ipak poslati blagoslov. A onda... Prošloga Božića osjetila sam nešto neobjašnjivo... Ne u trbuhu nego u srcu... radost koju nisam znala objasniti...

Nakon teške prometne nesreće mogega muža pomislila sam Bože !!! Ne mogu više, molim te daj mi razlog da sve ovo podnesem... I ne znajući da sam trudna zajedno s mužem nizali smo teške dane dugog oporavka. Sve je to utjecalo na moje zdravlje. Odlučila sam posjetiti ginekologa koji mi je priopćio najljepšu vijest: "Trudni ste!" Čula sam otkucaje srca svoga malenog čeda. I dok sam vozila doma, u autu oko mi zapne za sličicu nasmiješenog

Malenog Isusa. Uzela sam ju u ruku i poljubila. Duboko zahvalila za dar - neprocjenjiv. Mužu je oporavak bio lakši znajući da ima još jedan razlog za život. Maleno biće je raslo a mi smo uživali u iščekivanju. Na Blagdan Preobraženja Gospodnjega, 6. kolovoza, naš je Stjepan ugledao svjetlo dana. HVALA Malom Isusu!!!

Na četrnaestu godišnjicu braka smo izišli iz bolnice i došli u svoj skromni dom. Stjepana smo krstili, sada već ima 3 mjeseca i uživamo zajedno, a muž i ja zahvaljujemo Bogu na predivnom daru. Božansko Dijete Isuse, činiš čuda onima koji te to traže. Mi ti zahvaljujemo na svemu što za nas činiš, a našeg sina ćemo poučiti da se tebi u životu obraća. ISUSE HVALA Ti!!! Živio Mali Isus!!!

Kristijana i Ivica Banić

DA RADOST MOJA BUDE I VAMA I DA VAŠA RADOST BUDE POTPUNA!

Lijepo je biti Prijatelj Malom Isusu i njemu služiti! Prijatelji Malog Isusa rado se družu i trude se služiti ciljevima i nakanama Njegovim. Tako, nastojimo uvijek „vidjeti“ potrebu bližnjega, njegovati blagost i dobrotu u ophođenju. To naročito dolazi do izražaja kada nas srce vodi k onima, koji su u potrebi.

Tako, jedan od njih je i Dražen Gruber, koji je smješten u domu za starije i ne-moćne osobe „Medveščak“, na Iblerovom trgu. Rođen je 31. svibnja 1956. u Slavonskom Brodu. U Zagreb je doselio sa roditeljima i sestrom Dariom, zbog bolje medicinske pomoći. U dom je dospio sa četrdeset godina, kad su mu umrli roditelji, koji su brinuli o njemu i omogućavali mu sve što je bilo u njihovoj moći da živi koliko toliko normalnim životom. Skrbnik mu je sestra Daria, koja ga posjećuje i brine o njemu. Bilo mu je teško, kad je došao među stare ljude, a to je i danas problem mladim ljudima sa potrebom. Njegova majka Marija započela s invalidima rata uz odobrenje i potporu predsjednika Tuđmana, izgradnju takvog doma za mlade osobe s potrebom, na Jarunu, ali ju je prekinula smrt, i dom više nitko do danas nije nastavio graditi.

Draženu je kod rođenja pogriješio liječnik, i ima neizlječive posljedice, jer boluje od cerebralne paralize. Priznao je da je dugo bio ljut na tog liječnika, ali mu je oprostio i danas je sretan što je Bog želio da ostane na životu, pa makar s takvim posljedicama, od kojih je jedna od najvažnijih; nikad svojom rukom nije popio čašu vode, nikad nije stao na svoje noge.... „Prikovan“ je na svojim kolicima, sa rukama gurnutim iza leđa, čvrsto zavezan remenom oko nogu da ne padne, i teško se izborio da dobije tu „povlasticu“ da sjedi pod takvim uvjetima u kolicima, samo da nije u krevetu. Još ga nikad nisam čula da se požalio...

Bog mu je dao prekrasno djetinje srce, koje voli ljude, vjeruje im i rado s njima razgovara, iako mu je izgovor otežan, ali zato ima u torbi u kolicima, abecedu kojom se služe oni koji ga ne razumiju. Veoma je oštrouman, kulturnan i zahvalan. Dugi niz godina se poznajemo, i presretan je kada netko dođe po njega i izvede ga van u šetnju, u kino, kazalište, koncert, na misu. Sretan je kada ima mogućnost ići na ispovijed i primiti pričest. S velikom zahvalnošću prima Isusa. U tim šetnjama, znali smo pjevati Gospine pjesme, usudili smo se „sanjati“, o kompjutoru, a kako će se njim služiti, bila je enigma, koju smo predali dragom Bogu da riješi.

I pustila sam glas, da li tko ima kompjutor, koji bi mu poklonio. Ubrzo mu je naša župljanka, pjevačica zbora i Prijateljica Malog Isusa, poklonila laptop. Njegovoj sreći nije bilo kraja..., ali tek sada je slijedio najteži dio. Kako ga osposobiti i podesiti njegovim potrebama?! U prvo vrijeme je dolazio moj sin Mirko i davao mu upute, a on je brzo učio. Inače, Dražen se služi remenom koji mu je pričvršćen oko glave, na kojem je zalemljena olovka, kojom je pisao, slikao, a koja, kada se okrene obrnuto, sa gumicom služi pokretanju stranice knjige ili u ovom slučaju tipkovnice na laptopu. Došao je jedan mladi prijatelj, informatičar, Branimir, i podesio laptop i program njegovim mogućnostima. Za kratko vrijeme je svladao sve što se moglo svladati. I bio je ponosan na sebe, a beskrajno zahvalan svima...

Danas se sa mnogima dopisuje putem SMS-a, putem facebooka, zna si uključiti film, pjesme, koje veoma voli, i može pozvati prijatelje, da ga posjete i po mogućnosti izvedu van. Kada sam mu pričala o Prijateljima Malog Isusa, radovao se i rado se fotografirao sa našim biltenom. Ovo je otvoreni poziv svim Prijateljima Malog Isusa, da navrate u dom da ga posjete, a to će zasigurno biti obostrana radost!

Marija Lukač, animatorica DPMI župe sv. Jeronima, Zagreb

SVJEDOČANSTVO I SJEĆANJE NA POKOJNOG PREČ. MATU REPIĆA NAJSTARIJEG ČLANA DPMI-A

Čitateljima biltena *Prijatelj Malenih* želim podariti svjedočanstvo o velikom dječjem srcu i istinskom duhu, punom iskričavog i zdravog humora prečasnog Mate Repića, lepoplavskog župnika, kako je sam sebe volio zvati.

Kako sam upoznala prečasnog Matu Repića, brata Josipa po OFS-u, a i brata po DPMI, zahvaljujući kojemu sam i ja postala članica ove još jedne milosne udruge, meni vrlo bliske, u našoj mjesnoj Crkvi?

Bilo je to 31. ožujka 2009. povodom promocije Zbornika radova o Alojziju Stepincu, a koji je nastao kao plod Simpozija o Alojziju Stepincu, održanom u Lepoglavi, 5. prosinca 2008., povodom desete obljetnice beatifikacije našeg blaženika.

Imala sam veliku milost da sam bila sudionik tog cijelog događanja jer sam prevodila sažetak Zbornika na ruski jezik, (sažetak se prevodio na 6 svjetskih jezika) te sam kao prevoditeljica bila pozvana na promociju u Zlatnu dvoranu na Gornjem gradu.

(Zlatna dvorana je naša velebni povijesni prostor, jedna od triju reprezentativnih dvorana u Opatičkoj ulici 10, nekadašnjem sjedištu Odjela za bogoštovlje i nastavu zemaljske vlade, čiji predstojnik, Iso Kršnjavi, daje urediti na takav način da danas slobodno možemo reći da je eto prva galerija hrvatske umjetnosti na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće. Danas je u toj zgradi Povijesni Institut.)

Budući sam po zvanju i turistički vodič, imala sam mogućnost upravo mjesec dana prije promocije vidjeti taj prostor i diviti mu se pa sam bila jako radosna što sam mogla ponovno doći i obnoviti, tj. „utvrditi“ gradivo.

Došla sam relativno rano, sjedoh na svoje mjesto, negdje u sredini dvorane, još je poluprazno, kad se odjednom do mene pojavi jedan sasvim poseban lik, omanji, mršav svećenik u civilu, nježna lica, neobično veselih očiju, pogleda koji proniče do dna duše. A godine, ne možeš odrediti, djeluje izrazito mlađahno, a svejedno osjećaš da je veliko životno breme na leđima (imao je tada 91 god.).

I taj me Gospodin upita jel' može do mene sjesti i odmah se predstavi – Ja sam lepoglavski župnik. Uistinu sam bila sretna i počašćena što sam upravo upoznala tog župnika čije sam pismo u sklopu Zbornika prevodila. A on se znatiželjno okreće glavom i s iskrenim divljenjem (poput pravog djeteta) gleda impozantnost oslikanog prostora, i pita me gdje smo mi to, kakva je to dvorana. A znate nas profesionalne vodiče, došla mi voda na mlin, ja brže bolje krenem u opisivanje i zdušno mu tumačim kakva je to Zlatna dvorana. Od prvog trenutka naše su se duše povezale na tako jednostavan i prisan način da to nikad ne mogu zaboraviti. A nije ni on, često smo to spominjali. I krene promocija, moderatorica pozdravi prisutne i veli da imamo čast pozdraviti najstarijeg sudionika Simpozija, preč. Repića, lepoglavskog župnika. Budući sam vidjela da moj novi prijatelj dobro ne čuje, velim mu da su ga spomenuli, a on će meni – Jel' da se dignem? Ja odgovorim – svakako! On se dignuo i prolomio se buran pljesak. Vidjelo sa da je jako uzbuđen, poslije mi je često spominjao da mu je to bio najduži pljesak u životu i iskreno se radovao tome. I dođe kraj promocije, vrijeme za oproštaj, ja mu obećam da ću ga kao franjevačka trećoredica s Kaptola sigurno doći posjetiti u svećenički dom na Kaptolu, a on će meni - Dojdite, ali svakak prije neg vumrem! Ja sam se tako slatko i od srca nasmijala, a i on.

I tako je započelo naše bogato prijateljstvo, u svakom našem susretu je do izražaja dolazila njegova dječja, čista duša, iskreno se znao veseliti, uvijek je volio pričati šale, dogodovštine, anegdote, u kojima je do izražaja dolazio njegov nesaumljiv duh radosti, slavljenje života u svemu. I uvijek stalna briga za ljude, bio je

neumoran u pisanju pisama, kopirao je svoje mnogobrojne članke koje je godina-ma pisao na svom starom pisačem stroju, a i druge vrijedne članke slao je ljudima s kojima je bio povezan. Nije zazirao ni od novih tehnologija, molio je svoje mlađe kolege da mu snime na CD neke stvari, emisije, i to je uporno preslušavao, slušao neprestano HKR i radio Mariju, volio je emisije o hrvatskom nacionalnom blagu, volio je iskreno Hrvatsku, ali se zanimao za sve što se događa u svijetu, jednom me upitao gdje je točno rijeka Volga (povodom havarije nekog velikog broda, ne sjećam se više), ja sam mu donijela kartu i onda smo usmeno razglabali o toj velikoj zemlji i njezinoj geografskoj raznolikosti, uživao je u svemu, bio je neopisivo otvorena duha, posebno me razgalio kad mi je opisivao kako voli nogomet, voli gledati strane klubove kad igraju, tada mu nije bio važan rezultat nego je istinski uživao u igri, ali kad je igrala naša reprezentacija nije mogao gledati, rekao je da nije mogao to emocionalno podnijeti, previše bi se živcirao pa je samo čekao da sazna rezultat.

To je za mene bio preč. Mato Repić, čovjek širina i dubina, a ispod svega to veliko, čisto, naivno, otvoreno za sve, dječje srce, i zato mislim da je duhovnost Djeteta Isusa (mislim na jedinstvenu Isusovu misao – budite kao djeca!) uistinu bilo utkana u njegovu osobnost u najširem smislu te riječi.

Od srca zahvaljujem Bogu što mi je darovao poznanstvo s prečasnim Matom Repićem, subratom Josipom u OFS-u i u DPMI-a.

Branka Leljak, s. Marija Magdalena, OFS, DPMI

MOLITVENI ŽIVOT PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Lijepo je biti zajedno, pogotovo kada je to zajedništvo protkano molitvom. Molitva je ona koja našu dušu i cijelo naše biće uzdiže Bogu. Zajedništvo s našim dragim Prijateljem Isusom dijelimo mi majke župe Gromiljak Prijateljice Maloga Isusa s našim dragim strpljivim sestricama Služavkama Maloga Isusa, u njihovom samostanu, točnije u njihovoj kapelici gdje svakog četvrtka imamo adoriranje pred presvetim.

To je mjesto gdje je svaka od nas osjetila, mir, radost, toplinu, pobožnost. Pošto smo mi žene nositeljice jedne velike odgovornosti «odgajanje djece», ovo mjesto nam je vrijedno, potrebno, tu se nalazimo, skupljamo snagu za naše svakodnevno služenje kao majke.

Uz molitvu i izlaganje Presvetog Tijela Kristova svaka od nas je posvjedočila da joj je s Kristom lakše kroz život. Kroz promišljanje Božje riječi, osobne molitve i zajedničke, svoje iskustvo molitve možemo prenijeti u svoje obitelji. Na sakramentu krštenja primile smo zadaću «važoj se brizi povjerava ovo dijete da ga odgajate u vjeri...».

U iskrenoj otvorenosti srca i duše osjetile smo darove Duha Svetoga koji nas vodi kroz život i jača našu vjeru.

Iza svake adoracije ispunjene smo posebnom radošću. Može li čovjek išta ljepše iskusiti od susreta s dragim Prijateljem koji te kroz život vodi i krijepi dušu tvoju.

Hvala našim sestrama koje su nam pokazale i upoznale nas, kako naučiti iskreno moliti i zahvaljivati.

Hvala našem dobrom Isusu koji nam se svakog dana daruje u Euharistiji. Hvala za naše prijateljstvo s njim.

ŽIVIMO I RADOMO S KRISTOM ZA BOLJU I SRETNIJU BUDUĆNOST.

Lidija Grubešić PMI, Gromiljak

Svrha Društva Prijatelja Maloga Isusa je:

- sudjelovati u životu Crkve brinući za Isusovu najmanju braću;
- posjećivati i, po mogućnosti, okupljati zapuštenu djecu, stare, bolesne i invalidne te napuštene i osamljene osobe;
- posebno njegovati i promicati pobožnost prema Malome Isusu i presvetoj Euharistiji.

+ PREČASNI MATO REPIĆ

Prečasni Mato Repić, svećenik Varaždinske biskupije, umirovljeni kanonik prepozit Zbornog kaptola čazmansko-varaždinskog, preminuo je u 97. godini života i 72. godini svećeništva u ponedjeljak 21. srpnja 2014. u Svećeničkom domu sv. Josipa u Zagrebu.

Rođen je 16. veljače 1918. godine u Petrijancu. Zaređen je za svećenika 6. lipnja 1943. godine u za-

grebačkoj katedrali po rukama zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca. Kao kapelan od 1943. godine službovao je u župi Vidovec. Od 1945. do 1946. godine bio je kapelan u Vinici. Od 1946. godine pa sve do umirovljenja 1999. godine bio je župnik u Lepoglavi. U Lepoglavi je službovao 53 godine, i to u vrijeme progona svećenika nakon II. svjetskog rata. Posebno teške prilike proživio je zajedno sa svojim vjernicima u vrijeme zatočenja tadašnjeg nadbiskupa, danas bl. Alojzija Stepinca u lepoglavskom zatvoru, te kada su komunističke vlasti zatvorile "njegovu" župnu crkvu u Lepoglavi.

Dana 26. rujna 1981. godine imenovan je kanonikom Zbornog kaptola Čazmanskoga. U više navrata bio je dekan Bednjanskoga dekanata. Preč. Repić bio je najstariji svećenik Varaždinske biskupije.. Dok su ga služile tjelesne snage, često je u samostanu Betlehem na Kraljevcu sestrama i štitičnicama doma predslavio sv. Misu, osobito u ljetnim danima kad je trebalo zamijeniti tamošnjeg svećenika vlč. Josipa.

U Društvo PMI pristupio je na blagdan sv. Josipa Radnika 1. svibnja 2001. godine. Od tada pa do kraja života pratio je i zanimao se za rad i napredak samog Društva.

U lipnju 2013. godine proslavio je u Petrijancu 70 godina misništva. Oproštaj od preč. Repića, predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak, na mjesnom groblju i u župnoj crkvi u Lepoglavi, a na ispraćaju na vječni počinak nazočila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek i s. Ana Marija Kesten ravnateljica Društva PMI.

+ MARINA ŠTIMAC

Gospođa Marina Štimac blago u Gospodinu preminula je na blagdan Gospe od Anđela, 2. kolovoza 2014. u Kostanjevcu, župa sv. Magdalene, Oštrc. Rođena je 17. 9. 1952. u Zagrebu od oca Antuna i majke Miroslave r. Štimac Vincens. Osnovnu i srednju školu, kao i Učiteljsku akademiju završila je u Zagrebu. Kao učiteljica radila je sve do svoje nagle smrti u više škola. Zadnje radno mjesto bilo joj je u OŠ

Alojzije Stepinac u Krašiću (od 1991. – 2014.) Posjedovala je veliku ljubav prema djeci što je dolazilo do izražaja kako u redovitoj nastavi, tako i u izvannastavnim aktivnostima. Njezina poruka sa pristupnice u DPML glasi: „Neka nas Božansko Dijete Isus sve učvrsti i ojača u svojoj ljubavi. Sestrama želim Božji blagoslov u životu i radu te mnogo duhovnih zvanja.“

+ KATICA PUŽIN

Pred zoru 21 listopada 2014. u 03,30 Nebeski Otac pozvao je članicu PMI Katicu Pužin r. Zorko u svoj Dom da navijeke bude u zajedništvu s Njim. Sa svojim mužem + Mijom koji je umro prije dvije godine imala je troje djece, od kojih ima četvero unučadi i jedno prauučke. Živjela je vjernički, skromno, samozatajno i nenametljivo. Život je nije mazio, ali u Boga je stavljala sve svoje pouzdanje i crpila snagu i utjehu. Uz velike žrtve i molitvu radeći na poljoprivredi i domaćinstvu podigla je svoju djecu. Djeca i unuci je se sjećaju s krunicom u ruci koja je s njom išla svugdje i na polje i po kući i kamo je god išla. Križić koji je dobila od svoje sestre Barice nikada nije sa sebe skidala. Svom prauuku Filipu, pokazujući mu križ, često je govorila: **Pupi Isusa** (ljubi Isusa) i mali Filip (5 god.) nakon njezine smrti, uzeo je krunicu koja je bila pokraj kreveta, pokazao mami križ i rekao: **Pupi Isusa** i poljubio sjećajući se što ga je baka učila.

U Bogu je uistinu nalazila i crpila svu svoju snagu i utjehu. U Društvo PMI ona i kćer joj Ankica Šimatić uključile su se u šestom mjesecu 2011. godine. Bila je vjerna svojoj odluci sve do svoje smrti. Sudjelovala je u svemu što se organiziralo prema svojim mogućnostima. Neka Gospodin nagradi njezina nastojanja, a mi PMI iz Krašića od srca joj svojim molitvama, a i preko biltena *Prijatelj malenih* želimo reći iskreni hvala, a od našeg najvećeg PRIJATELJA ISUSA nagrada. Pokoj vječni daruj joj Gospodine i svjetlost vječna neka joj svijetli.

Majka je to troje djece r. Zorko rođ. 27. 04. 1937. god. u Bukovici župa Prekrižje. Od oca Stanka i majke Štefanije rođ. Bradica. Udala se za + Miju Pužin 1960. U braku su imali troje djece Josip rođ 1961 i umro sa 9 mjeseci od rijetke bolesti, Ankica rođ. 9. 12. 1962. u Kućeru župa Krašić i + Ivan rođ 1968, a umro 27 09. 2014 u Zagrebu u bolnici Rebro s dijagnozom Multipla plazmocitom (Leukemija)

Ima četvero unučadi i jednog prauuku. Živjela je skromno i nenametljivo. U Bogu je nalazila svu svoju snagu i utjehu. Prijatelj Maloga Isusa postala je kao i njezina kćerka 2011. godine.... S mužem je živjela do 2012. baveći se domaćinskim poslovima i poljoprivredom od koje je svoju djecu školovala i dala im kruh. Uvijek je hodala s krunicom koju je rado molila, a križić koji je dobila od svoje sestre nikada nije sa sebe skidala.. Svom prauuku Filipu uvijek je govorila pupi Isusa (ljubi Isusa) i mali Filip (5 god.) nakon njezine smrti, krunicu koja je bila pokraj kreveta, uzeo je pokazao mami i rekao pupi Isusa i poljubio sjećajući se što ga je Baka učila.

Umrla je 21. 10. 2014. u 03,30

MISIJSKE NAKANE SVETOG OCA ZA 2015. GODINU

Siječanj

Da u ovoj godini posvećenog života redovnici i redovnice mogu otkrivati radost nasljedovanja Krista te nastoje revno služiti siromašnima.

Veljača

Da oženjeni supružnici koji su rastavljeni nađu prihvaćanje i potporu u kršćanskoj zajednici.

Ožujak

Da jedinstveni doprinos žena u životu Crkve bude uvijek prepoznat.

Travanj

Da progonjeni kršćani osjete utješnu prisutnost Uskrsloga Gospodina i solidarnost cijele Crkve.

Svibanj

Da Gospin zagovor pomogne kršćanima u sekulariziranim kulturama da budu spremni naviještati Krista.

Lipanj

Da osobni susret s Kristom probudi želju u mnogim mladim ljudima da ponude svoje živote u svećeništvu ili posvećenom životu.

Srpanj

Da usred socijalnih nejednakosti kršćani Latinske Amerike svjedoče ljubav prema siromašnima i pridonose bratskijem društvu.

Kolovoz

Da naučimo, odričući se vlastitoga sebeljublja, biti bliski onima koji su na rubu ljudskoga života i društva.

Rujan

Da vjeroučitelji mogu biti svjedoci, živeći život u skladu s vjerom koju naviještaju.

Listopad

Da misionarskim duhom kršćanske zajednice Azije navješćuju Evanđelje onima koji ga još uvijek iščekuju.

Studeni

Da pastiri Crkve s dubokom ljubavlju prate svoje vjernike i u njima oživljuju njihovu nadu.

Prosinac

Da obitelji, posebice one koje pate, pronađu u Isusovu rođenju znak sigurne nade.

Vrhovna uprava

- **6. siječnja 2015.** - Bogojavljenje - Dan Papinskog misijskog djela svetog Djetinjstva.
- **9. siječnja 2015.** – Održat će se II. sjednica Vrhovne uprave Društva PMI.
- **24. siječnja 2015.** - Dan rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera.
- **14. ožujka 2015.** - U Godini posvećenog života održat će se u Mariji Bistrici Nacionalni susret redovnika, redovnica i Bogu posvećenih laika, kao i laika povezanih s redovničkim zajednicama preko svjetovnih redova.
Pozivamo članove Društva PMI – da se odazovu na ovaj poziv i pridruže se susretu redovnika i redovnica u Mariji Bistrici.
- **25. ožujka 2015.** - Blagovijest – Patron Društva Prijatelja Maloga Isusa.
Za patron Društva PMI pripremat ćemo se u svojim zajednicama trodnevnicom i Bogu zahvaliti za 20. godina djelovanja Društva PMI u Crkvi.
- **19. travnja 2015.** - održat će se Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u svetištu Majke Božje Trsatske u Rijeci na temu: „Obitelj! Nositeljica života, nada i budućnost Hrvatske“.
Program susreta započet će u subotu 18. travnja 2015. bdijenjem na kojem će sudjelovati obitelji riječke metropolije, kao i obitelji iz drugih biskupija.
Uoči središnjega euharistijskoga slavlja u nedjelju bit će prigodni program koji će se sastojati od svjedočenja obitelji, molitve i pjesme.
Pozivamo sve obitelji koje su uključene u Društvo PMI da sudjeluju na ovom susretu hrvatskih katoličkih obitelji.
- **31. svibnja 2015.** - Na blagdan Pohoda Blažene Djevice Mariji Elizabeti – obilježit će se „Dan Milosrdne Ljubavi Prijatelja Maloga Isusa.“

Zagrebačka provincija

- **14. prosinca 2014.** Nedjelja Caritasa, uključenost u karitativne projekte na razini župa.
- **14. – 21. prosinca 2014.** U samostanu Antunovac u Zagrebu bit će postavljena božićna prodajna izložba Gle, već se sjaje jaslice. Nakana prikupljanja priloga je pružiti pomoć u školovanju djece siromašnih roditelja.
- **6. siječnja 2015.** Dan sv. Djetinjstva; provođenje misijskog apostolata s djecom i mladima, simpatizerima DPMI-a po župama gdje je to moguće.

- **24. siječnja 2015.** Obilježavanje rođendana sluga Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera po župama, a osobito svečano u Slavanskom Brodu.
- **14. veljače 2015.** Drugi formativni susret animatora/ica DPMI-a Zagrebačke provincije u samostanu Antunovac, Zagreb.
- **22. – 24. ožujka 2015.** Trodnevna duhovna priprema za proslavu patrona Društva PMI.
- **25. ožujka 2015.** Proslava patrona Društva PMI, Blagovijest.
- **20. – 26. travnja 2015.** Tjedan molitve za nova duhovna zvanja uz Svjetski dan molitve za duhovna zvanja.
- ******* Treći formativni susret animatora/ica zagrebačke provincije u samostanu Antunovac, Zagreb. (Datum će biti objavljen naknadno)
- **23. svibnja 2015.** Dan Udruge i Pokreta u Zagrebačkoj nadbiskupiji.
- **6. lipnja 2015.** Slavlje godišnjeg susreta članova DPMI-a Zagrebačke provincije u župi sv. Nikole, Bistra.

Splitska provincija

- **23. svibnja 2015.** održat će se godišnji susret PMI Splitske. provincije u Vepricu.

Sarajevska provincija

GODIŠNJI SUSRET PMI

Moto susreta: *Radosni svjedoci Božje ljubavi*

- **1. svibnja 2015. XVIII. susret PMI sarajevske provincije** – 20 obljetnica Društva PMI – u znak zahvalnosti hodočaste u Gospino svetište Olovo PMI iz Srednje Bosne: Viteza, Gromiljaka, Sarajeva, ...
- **10. svibnja 2015. XVIII. susret PMI sarajevske provincije** – 20 obljetnica Društva PMI – u znak zahvalnosti hodočaste u svetište Kraljice mira u Hrasno: PMI iz Neuma, Mostara i Prozora
- **30. svibnja 2015. XVIII. susret PMI sarajevske provincije** – 20 obljetnica Društva PMI – u znak zahvalnosti hodočaste u Gospino svetište Komušina – Kondžilo PMI iz Usore, Doboja, Maglaja, Lug-Brankovića, Sl. Broda i Vočina

- Objavljen je Priručnik koji, kao glavno pomagalo u pripremnom hodu za Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji, sadrži: molitvu i pjesmu uz Susret; uvodnu riječ nadbiskupa Devčića i biskupa Župana; tekst o Zavjetnoj spomen-svijeći; studijski vodič za proučavanje enciklike Evanđelje života svetog Ivana Pavla II. za pojedinačno ili grupno obrađivanje, dvije kateheze za neposrednu pripravu koje obrađuju temu susreta; dodatne prijedloge i ideje za pripravu te tekst o Svetištu Majke Božje Trsatske. Radni materijali u A4 formatu bit će dostupni na www.susretobitelji.hr.
- **Molitva uz Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji**

Isuse, Marijo i Josipe,
u vama gledamo sjaj
prave ljubavi, vama se
s pouzdanjem obraćamo.
Sveta nazaretska obitelji,
učini i od naših obitelji
mjesto zajedništva
i ognjišta molitve,
istinske škole evanđelja
i male domaće Crkve.
Sveta nazaretska obitelji,
neka nikada više u obiteljima
ne bude nasilja, odbacivanja
i podjela: neka svaki onaj

koji je ranjen ili sablažnjen
ubrzo osjeti utjehu i ozdravi.
Sveta nazaretska obitelji,
daj da naredna Biskupska
sinoda kao i Drugi nacionalni
susret hrvatskih katoličkih
obitelji, ponovno probudi
u svima svijest o svetom
i nepovredivom karakteru
obitelji, njezinoj ljepoti
u Božjoj namisli.
Isuse, Marijo i Josipe,
čujte i uslišite našu molbu.

*Prema molitvi pape Franje
izrečenoj na blagdan Svete Obitelji,
29. prosinca 2013.*

PMI:

- **Svakog 25. u mjesecu**, molimo za pokojne članove Društva PMI i za naše dobročinitelje.
- **Svakog 8. u mjesecu**, molimo za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera.
- **Zahvaljujemo svima** koji molitvom, žrtvom i darovima podržavaju djelovanje Društva PMI.
- **Cijena informativnog biltena** *Prijatelj malenih* - 20.00 kn.
- **Godišnja članarina DPMI** - 50.00 kn.

BADNJI DAN S NADBISKUPOM STADLEROM

Božićna priča

Bio je Badnji dan. Toga dana za ručkom veli mi Nadbiskup: „Stipo, danas ćemo u šest sati na Banjski Brijeg, u samostan časnih sestara, i tu ćemo dočekati Malog Isusa i gledati što je Mali Isus darovao dobroj djeci.“ Ja do tada nisam vidio božićno drveće i betlehemsku štalicu sa Malim Isusom u jaslicama. Došavši u samostan, odvedu nas u jednu veliku dvoranu, u kojoj su bile iskupljene sve časne sestre i njihove učenice oko velikog bora, okićena bezbrojnim svjećicama, zvjezdicama, zlatnim orasima, jabukama i t.d. i srebrnim anđelom na vrhu.

Do bora je bio postavljen Betlehem s štalicom, Malim Isusom u jaslicama, anđelima, pastirima i sve osvijetljeno s mnogo svjećica. Ispod obra bili su poredani svakojaki darovi sa imenima, za koga su određeni. Među tima vidim i svoje ime. Božićne pjesme, kakovih nisam dotada čuo, zaoriše iz stotine veselih grla. Napokon sve se smiri, i Nadbiskup održa mali govor i svrši sa čestitkom časnim sestrama i njihovim učenicama. Iza toga časna sestra predstojnica preuze dijeljenje darova, a prvi budem nadaren ja. Ja sam sa svim tim bio tako očaran, te nisam znao što bih prije gledao. Tako ne znadoh ni zahvaliti, kad mi je dar bio predan.

Tek kad sam bio kod kuće, vidio sam što sam dobio. Sam mi je Nadbiskup tumačio, što sam sve dobio. Bilo je tu: lijepo zimsko odijelo, toplih košulja, čarapa, zimске cipele, svakojaki bombona, igračka, knjiga, voća, novčarka i t.d. Od svega mi je ipak bila najdraža puškica, koja se punila kukuruzom ili grahom, i onda se pucalo. S njom sam sutradan na Božić pucao na svakog Nadbiskupova čestitara, pa i sam Nadbiskup bio mi je nišanom, a Buzuk, Apolonija i Reza bogzna koliko puta toga dana i slijedećih dana dobiše zrno kukuruza ili graha u leđa.

Puškica je bila kriva da sam zaboravio na svoje dužnosti i postao jako neuredan; čak ni na ručak ni na večeru nisam dolazio točno. Vidio to Nadbiskup, pa da me odvrati od tolike razigranosti, zovne me jednog dana k

sebi, pa mi rekne: „Hajde Stipo, donesi mi one svoje knjige, što si ih dobio na Badnjak!“ kad sam mu ih donio, nađe mi knjigu pripovijedaka i zapovjedi, da mu jednu pripovijetku naglas pročitam. Ja to učinim, a on mi onda rekne, da to ispričam sad svojim riječima. Kad sam i to svršio, dadne mi da mu pročitam još jednu priču i ispričovjedim. Priče mi se jako svidjele, i ja nisam više trebao Nadbiskupova naloga, već odmah uzmem čitati i treću i četvrtu i Nadbiskupu pripovijedati. Videći Nadbiskup, da me je predobio za čitanje, veli: „Dosta je danas čitanja! Hajde se sad opet igraj svojom puškom!“ No, meni nije bilo dosta, već otišavši od Nadbiskupa u svoju sobicu, čitao sam dalje i nisam mirovao, dok čitavu knjigu nisam pročitao, a poslije ove uzeo sam drugu i treću, i za par dana pročitao sam sve knjige pripovijedaka, što sam ih dobio za božićni dar.

Nadbiskupov dvor bio je za to vrijeme miran, jer sam puškicu sasvim zaboravio. To je Nadbiskup i htio, pa videći da volim čitati, zovne me opet k sebi i dadne mi čitati neku zbirku junačkih narodnih pjesama. I opet sam morao pred njim čitati naglas, a onda svojim rječnikom pripovijedati, dok me nije osvojio za čitanje i ovakvih knjiga. Napokon su došla na red geografska i historijska djela, i tu mi je on najprije bio tumačem, dok me nije uputio, a onda sam ja sam nastavio. Od tog vremena, dao sam se toliko na čitanje, da su me morali često puta tjerati, da prestanem.

Moja puškica i druge igračke posve su mirovale. (...) Tako sam u školi sve to više napredovao i napokon svršio treći razred osnovne škole sa odlikom, te me Nadbiskup nadari lijepim novim odjelom. (...) Davno je, davno to bilo. (...) Ali sve to dugo vrijeme nije bilo u stanju da mi iz pameti izbriše i najmanju zgodicu iz doba mojega boravka pod Stadlerovim okriljem i krovom.

Prof. Stjepan Janković

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

*Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar.
Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera
postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima.
On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi
te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja.
U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima
i onima kojima je potrebna pomoć,
pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu.
Smjerno Te molimo,
udostoj se proslaviti ga čašću oltara
kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj,
njegov nauk pouzdan oslonac,
a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrpja.
Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost
da Ti u sve dane svojega života
vjerno služimo u svetosti duše i tijela
napredujući na putu vječnoga spasenja.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.*

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI-a)

ISSN 1331-8942

PRIJATELJ MALENIH
Informativni bilten
Prijatelja Maloga Isusa

2/2014. (42) – Zagreb,
Prosinac 2014. – God XX.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe
Sestara Služavki Malog Isusa
10000 Zagreb, Naumovac 12
Tel.: 00385 01/4673 411;
Faks: 01/4673 412
E-mail:
d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr
Web stranica:
www.ssmi.hr

Odgovara:

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Uredila:

s. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće:

s. Dolores Brkić
s. Emanuela Pečnik
s. Marina Perić

Grafička priprema i tisak:
D.R.I.M. d.o.o., Zagreb

Naklada:
1200 komada

Godina posvećenog života

Hvala redovnika

Gospodar si svijeta
Vidljivog, nevidljivog
Svi radosno slave
Tebe Boga živog.

Gospodar si žetve
Izađi na polja
Radnike pozovi
Nek je Tvoja volja.

Gospodar si mora
Na pučinu izađi
Kad stišaš oluju
Svoje vjerne nađi.

**Gospodaru svega k sebi nas pozovi
Lice zemlje s nama u ljubavi obnovi.
Naša su ti srca poput žrtvenika
Dajemo ti s njega hvalu redovnika.**

**Malo je u polju vrijednih poslenika
Ti plodove primi svojih redovnika.
Tvoja riječ je sjeme u nama je nikla
U toj mekoj duši tvojih redovnika.**

Gospodar si mora
Na pučinu izađi
Kad stišaš oluju
Svoje vjerne nađi.

Gospodar si svijeta
Početak si i kraj
Posrnule dižeš
I vraćaš ih u raj.

Stihovi: Tomislav Baran

